

REPUBLICA MOLDOVA

Dosarul Nr.1-16/23; PIGD: 1-23007186-24-1-16012023

S E N T I N Ţ Ă
ÎN NUMELE LEGII

2 octombrie 2026

or. Criuleni

Judecătoria Criuleni, sediul Central

Instanţa de judecată compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecătorul: Romina Țurcan

Grefierii: Natalia Fendic, Maia Morarescu, Anton Platon

Cu participarea:

Procurorului: Nadejda Barbalat

Apărătorului: Alexei Lungu

Interpretului: Miroslava Djabrailova-Şaimova

Inculpatului

a judecat, în şedinţă de judecată publică, *potrivit procedurii generale*, cauza penală de învinuire a lui:

Iliashov Valeri *****, născut la ***** , IDNP ***** , originar şi domiciliat în mun. ***** , bd. ***** , studii medii incomplete, fără grade de invaliditate, pensionar, activează în calitate de muncitor în cadrul ***** , divorţat, fără persoane la întreţinere, vorbitor de limbă rusă, moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, fără grade speciale şi distincţii de stat, la evidenţa medicilor narcolog şi psihiatru nu se află, anterior a fost judecat, antecedentele penale stinse, *în prezenta cauză s-a aflat în arest preventiv în perioada 09.11.2020, ora 07:25 - 29.03.2021, ora 14:30,* în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4), lit. d) Cod penal,-

I. ASPECTELE GENERALE ŞI DE PROCEDURĂ

Cauza penală a parvenit spre examinare în instanţa de judecată la data de 16.01.2023 şi a fost soluţionată prin pronunţarea sentinţei integrale la 02.10.2026. Durata examinării a fost

determinată de complexitatea cauzei, comportamentul procesual al părților, precum și de redistribuirea aleatorie repetată a dosarului, ca urmare a schimbării judecătorului. Astfel, la data de 15.05.2023, dosarul a fost redistribuit prin intermediul PIGD din procedura judecătorului Sergiu Caraman, iar la 06.06.2025, din procedura judecătorului Alexandru Motricală în procedura judecătorei Romina Țurcan.

Procedura de citare legal executată.

În prezenta cauză, față de Ilișov Valeri, prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, din 11 noiembrie 2020, a fost aplicat arestul preventiv, începând cu 9 noiembrie 2020, ora 07:25, până la 9 decembrie 2020, ora 07:25 (f.d.29-38, vol. IV). Prin încheierea din 8 decembrie 2020, măsura a fost prelungită până la 8 ianuarie 2021, ora 07:25 (f.d.52-60, vol. IV), prin încheierea din 5 ianuarie 2021 - până la 7 februarie 2021, ora 07:25 (f.d.66-74, vol. IV), prin încheierea din 5 februarie 2021 - până la 9 martie 2021, ora 07:25 (f.d.88-96, vol. IV), iar prin încheierea din 5 martie 2021 - până la 8 aprilie 2021, ora 07:25 (f.d.102-107, vol. IV). Ulterior, prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, din 29 martie 2021, arestul preventiv a fost înlocuit cu arest la domiciliu, începând cu 29 martie 2021, ora 14:30, până la 07 mai 2021, ora 07:25 (f.d.120-125, vol. IV).

*În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat a pledat pentru recunoașterea lui Ilișov Valeri ***** vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) din Codul penal și condamnarea acestuia la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, aplicarea pedepsei complementare și includerea perioadei aflării în stare de reținere, arest preventiv și arest la domiciliu în termenul pedepsei. Totodată, a solicitat plasarea inculpatului în arest preventiv în vederea executării pedepsei, încasarea cheltuielilor judiciare, confiscarea specială a automobilului și nimicirea corpurilor delict.*

Avocatul a pledat pentru pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului.

Asupra materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința, instanța de judecată,-

A C O N S T A T A T :

II. SITUAȚIA DE FAPT ȘI APRECIEREA PROBELOR

*Ilișov Valeri ******, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu Sinelnicov Alexandr, precum și alte persoane în curs de identificare, urmărind scopul punerii ilegale în circulație cu scop de înstrăinare a drogurilor în proporții deosebit de mari sub formă de heroină, pe parcursul unei perioade nedeterminate de timp, dar până în perioada lunilor octombrie-noiembrie 2020, a intrat în posesia ilegală a drogurilor sub formă de heroină în proporții deosebit de mari, pe care ilegal le-a procurat de la alte persoane, după ce le-a transportat cu automobilul de model "Suzuki Grand Vitara" cu ******, le-a păstrat și distribuit în doze mai mici la domiciliul său din comuna ******, raionul Criuleni, iar ulterior, periodic le înstrăina terțelor persoane, preponderent din cercul celor de încredere, inclusiv prin intermediul lui Sinelnicov Alexandr. După înstrăinarea drogurilor, profitul obținut era repartizat de către Ilișov Valeri cu complicități săi, inclusiv Sinelnicov Alexandr, potrivit rolului pe care l-au avut.

Astfel el, în continuarea acțiunilor îndreptate spre înstrăinarea ilegală a drogurilor, acționând cu o intenție unică cu Sinelnicov Alexandr, la 15.10.2020, pe timp de zi, aflându-se la

domiciliul său situat comuna *****, raionul Criuleni, i-a transmis acestuia droguri de tip heroină pentru a fi înstrăinate terțelor persoane. Ulterior, la aceeași dată, aproximativ la orele 16:00, Sinelnicov Alexandr s-a deplasat cu automobilul de model "Suzuki Grand Vitara" cu *****, ce aparține lui Ilișov Valeri, în mun. *****, staționând lângă stația de troleibuz situată pe str. A. Russo, vizavi de Spitalul nr. 3, unde, i-a înstrăinat investigatorului sub acoperire *****, contra sumei de 1.800,00 de lei, cinci pachetele din folie de staniol cu substanță de culoare cafenie, ulterior transmițându-i mijloacele bănești lui Ilișov Valeri. Potrivit raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-3915 din 21.10.2020, substanța solidă, de culoare cafenie, cu nuanțe de alb, reprezintă heroină, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, adică droguri cu cantitatea totală de 0,509 grame.

Tot el, în continuarea acțiunilor îndreptate spre înstrăinarea ilegală a drogurilor, la 21.10.2020, aproximativ la orele 15:45, aflându-se la domiciliul său situat în raionul Criuleni, comuna *****, i-a înstrăinat investigatorului sub acoperire *****, contra sumei de 1.200,00 de lei, două pachetele din folie de staniol cu substanță de culoare cafeniu-închisă, care conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-4029 din 20.11.2020, reprezintă heroină, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, adică droguri cu cantitatea totală de 0,261 grame.

Tot el, în continuarea acțiunilor îndreptate spre înstrăinarea ilegală a drogurilor, la 04.11.2020, aproximativ la orele 19:30, aflându-se la domiciliul său situat în raionul Criuleni, comuna *****, i-a înstrăinat investigatorului sub acoperire *****, contra sumei de 1.200,00 de lei, două pachetele din folie de staniol cu substanță de culoare cafeniu-închisă, care conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-4232 din 07.12.2020, reprezintă heroină, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, adică droguri cu cantitatea totală de 0,502 grame.

Tot el, în continuarea acțiunilor îndreptate spre înstrăinarea ilegală a drogurilor, la 09.11.2020, aproximativ la orele 07:05, aflându-se la domiciliul său situat în raionul Criuleni, comuna *****, i-a înstrăinat investigatorului sub acoperire *****, contra sumei de 1.200,00 de lei, două pachetele din folie de staniol cu substanță necunoscută de culoare cafeniu-închisă, care conform raportului de 2 expertiză nr. 34/12/1-R-4291 din 13.11.2020, reprezintă heroină, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, adică droguri cu cantitatea totală de 0,313 grame.

Ulterior, în rezultatul percheziției efectuate de către colaboratorii de poliție, la 09.11.2020, între orele 07:25 – 07:45, în automobilul de model "Suzuki Grand Vitara" cu *****, ce aparține lui Ilișov Valeri, care se afla pe un drum de la intrarea în ÎP „*****” din raionul Criuleni, comuna *****, au fost ridicate mijloace bănești în sumă de 350,00 lei, inclusiv bani marcați primiți de la investigatorul sub acoperire în cadrul achiziției de droguri. Tot la 09.11.2020, în rezultatul percheziției efectuate de către colaboratorii de poliție între orele 07:55 – 13:00, la domiciliul lui Ilișov Valeri, situat în raionul Criuleni, comuna *****, cu numărul cadastral 3111199.074, au fost ridicate: un pachetel zip-lock cu 6 pliculețe din folie de staniol cu substanță de culoare cafeniu închisă, care conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-4292 din 13.11.2020, reprezintă heroină, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, adică droguri cu cantitatea totală de 0,965 grame, precum și mijloace bănești în sumă de 1.850,00 de lei, inclusiv bani marcați primiți în cadrul achiziției de droguri. Potrivit Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006,

cantitatea drogurilor aflată în posesia ilegală a lui Ilișov Valeri, manifestată prin procurare, păstrarea, expedierea, transportare, distribuire și înstrăinare, constituie 2,55 grame de heroină (0.509+0,261+0.502+0.313+0.965), ceea ce constituie droguri în proporții deosebit de mari.

2.1. Declarațiile inculpatului

*În cadrul ședinței de judecată, inculpatul Ilișov Valeri *****, fiind audiat asupra învinuirii înaintate și beneficiind de serviciile interpretului Miroslava Djabrailova-Șaimova, nu a recunoscut vina, relatând că nu-și amintește exact data, dacă a fost în anul 2020 sau 2021, însă era data de 9, când s-a sărbătorit ziua de naștere a nepoțică-i. În acea zi ieșea de la vila din localitatea *****, raionul Criuleni, iar imediat după ce a ieșit, două automobile au blocat drumul și i-au oprit. Persoanele din automobile erau cu cagule - măști, după care pe toți i-au pus la pământ. La volanul automobilului era Alexandr Sinelnicov, iar în automobil se mai aflau concubinul Ludmillei, nepoata Anastasia, și deja el personal. Pe toți i-au scos din automobil și i-au pus la pământ, după care au început să efectueze percheziția automobilului. Unul dintre colaboratori, pe care îl cunoaște ca „Principal” față de ceilalți, s-a apropiat de el, l-a ridicat de jos și a început să-l întrebe unde sunt substanțele narcotice. I-a răspuns că nu cunoaște și că nu are la el careva substanțe narcotice, după care colaboratorul a început să-l lovească și l-a pus din nou la pământ. Ulterior, unul dintre automobilele cu colaboratorii operativi s-a deplasat spre vilă, iar el a rămas la fața locului împreună cu încă doi sau trei colaboratori. După un timp, nu poate spune cât de precis, au venit înapoi după el, l-au luat și s-au deplasat împreună la vilă. Ajunși la vilă, au intrat în bucătărie, unde era o masă rotundă, iar pe acea masă se aflau niște pachetele. Colaboratorii i-au spus să le ia asupra sa și l-au amenințat că, în cazul în care nu le va lua asupra sa, nepoțica pe care a crescut-o de la vârsta de trei săptămâni, pe nume Anastasia, va fi plasată în casa de copii. Atunci le-a spus: „bine, haideți să-mi permiteți să apelez avocatul”, după care a apelat avocatul, iar acesta s-a prezentat la vilă. În prezența avocatului, deși a cerut să i se permită să se spele și să-și schimbe hainele, deoarece era ud și murdar, nu i s-a permis, astfel că în această stare a fost dus la izolator. La izolator a venit avocatul, care i-a adus haine de schimb. Aceasta este tot ce s-a întâmplat în acea zi. Răspunzând la întrebările apărătorului, a declarat că, Alexandr Sinelnicov „nu este pentru mine nimeni”, l-a cunoscut în curtea casei de la apartamentul din mun. ***** unde locuiește și a vrut să-l facă cunoscut cu Ludmila. Acesta trebuia doar să o conducă pe Anastasia la școală și să o aducă de la școală în mun. *****, sectorul Rîșcani. Sinelnicov Alexandr a locuit la vila din ***** aproximativ trei-patru zile până la percheziție. Pe nepoată o ducea la școală cu automobilul său de model „Suzuki Grand Vitara”. El personal nu conducea automobilul deoarece are vederea slabă, „-9”. Pe lângă faptul că Sinelnicov Alexandr o ducea pe nepoată la școală, acesta îl mai ducea cu mașina la pescuit, alte rugăminți față de el nu a avut, chiar și atunci când Sinelnicov Alexandr a fost reținut, în acea zi el se afla la pescuit. Sinelnicov Alexandr dormea în camera de la vilă din partea dreaptă, cum intri în locuință. Persoana pe nume ***** nu-i este cunoscută. Căruntu Natalia este prietena Ludmillei și îi este cunoscută, însă personal nu a avut nimic cu ea. În general, nu s-a ocupat cu vânzarea substanțelor narcotice și nici lui *****, nici lui Natalia Căruntu nu le-a vândut substanțe narcotice. În acea perioadă a activat în cadrul S.R.L. „Vitru”, în calitate de măturător, a lucrat și la „KIROMOL”, tot în calitate de măturător, făcea și alte lucrări și din aceasta se întreținea. Actele care au fost prezentate de către colaboratori au fost întocmite într-o altă limbă,*

însă nu în limba rusă, iar în cadrul percheziției nu a fost prezent un traducător. După percheziționarea vilei, au fost efectuate percheziții și la locuința sa din *****, în lipsa sa, însă nimic nu a fost găsit. În acea perioadă locuia la locuința din *****, iar la vilă venise în legătură cu serbarea zilei de naștere a nepoatei, pe data de 9. În acea zi au înnoptat la vilă Anastasia, Liudmila, concubinul Ludmilei pe nume Serghei, el, Sinelnicov Alexandr și Rita, în total cincișase persoane. Pe data de 8 a avut un conflict cu Sinelnicov Alexandr, după ce împreună au servit, iar Alexandr a început să vorbească „locuri urâte”. Cu el s-au bătut, după care i-a cerut să plece acasă, iar acesta a ieșit. După părerea lui, Sinelnicov Alexandr a sunat colaboratorii operativi și le-a comunicat despre ceartă, iar aceștia i-au spus să se întoarcă înapoi și să se împace cu el, ca urmare, a doua zi, fiind reținut.

La întrebările procurorului a declarat că, de la compania „KERAMIN” primea până la 17.000,00 de lei pe lună, deoarece lucra fără zile de odihnă. Nu cunoaște cui aparține heroina care a fost găsită în cadrul percheziției și consideră că dosarul a fost „fabricat” în privința sa. Îi pare că Poidolov cu Sinelnicov sunt prieteni și consideră că Sinelnicov Alexandr, împreună cu colaboratorii operativi, au urmărit interesul să-l lipsească de apartament. Ține minte că Sinelnicov a lucrat ceva timp la „Domus”, însă în rest nu știe. Sinelnicov nu avea un loc permanent de trai și nici documente nu avea. A relatat că i s-a făcut milă de Sinelnicov. După ce au servit și s-au bătut în acea zi, el doar l-a alungat, însă nu cunoaște unde putea să plece Sinelnicov. Până la caz, Liudmila consuma substanțe narcotice. Automobilul său de model „Suzuki Grand Vitara” a fost, de asemenea, percheziționat, inclusiv a fost scoasă roata de rezervă. În portmoneu se aflau 350,00 de lei. Cu referire la faptul că în cadrul percheziției automobilului au fost găsiți bani folosiți la achiziția de control, a explicat că, anterior, i-a fost aplicată o amendă contravențională, pe care a achitat-o la bancă și a primit rest, considerând că acești bani au fost restul primit de la bancă.

Fiindu-i adresate întrebări de către instanța de judecată, inculpatul a declarat că, pe Sinelnicov l-a cunoscut aproximativ cu cinci ani înainte de acest caz, însă nu cunoștea cu ce se ocupa acesta în acei cinci ani de prietenie. Știa că Sinelnicov anterior a fost condamnat și anterior a ispășit pedeapsa în închisoare. În jur de patru pachetele erau atunci când s-a așezat la masă în timpul percheziției. Colaboratorii i-au spus că acolo sunt substanțe narcotice și că era heroină. Când colaboratorii de poliție i-au spus să le ia asupra sa, le-a comunicat că, atunci când va veni avocatul, cu avocatul vor hotărî ce să facă. La bucătărie, în afară de colaboratori și el, era anchetatorul, doi colaboratori, Ludmila se afla la masă, era Rita, iar Anastasia era ridicată sus, la al doilea etaj. Sinelnicov se afla afară. Consideră că Rita și Ludmila au văzut ce au propus colaboratorii de poliție, însă nu cunoaște dacă acestea puteau să vadă cum au apărut pachetele pe masă și nici nu a discutat cu ele despre aceasta. Când a plecat cu automobilul de acasă, acasă au rămas Ludmila și Rita.

2.2. Probele testimoniale

*Nerecunoașterea de către inculpatul Ilișov Valeri ***** a vinovăției în săvârșirea faptei incriminate nu constituie, prin ea însăși, un temei pentru înlăturarea celorlalte probe administrate în cauză. Concluzia instanței cu privire la vinovăția inculpatului rezultă din coroborarea ansamblului probator administrat în cadrul urmăririi penale și cercetat nemijlocit*

în ședința de judecată, apreciat în mod integral, prin prisma principiilor oralității, nemijlocirii și contradictorialității, cu asigurarea efectivă a dreptului la apărare, după cum urmează:

*Declarațiile martorului Rudei Dumitru, care fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că Ilișov Valeri îi este cunoscut din activitatea de serviciu, nefiind rudă cu acesta, iar relațiile dintre ei sunt neutre. În anul 2020 făcea parte din grupul de lucru pe cauza penală, numărul căreia nu și-l amintește cu precizie, în cadrul căreia colegilor săi Rudcov Ion și Cernei Sergiu le-a parvenit informația precum că Ilișov Valeri realiza droguri de tip heroină. Aceștia au efectuat mai multe măsuri speciale de investigații, inclusiv achiziții de control și urmăririi vizuale, iar în luna noiembrie 2020 au fost autorizate percheziții la domiciliul, automobilul și, după cum presupune, corporală a lui Ilișov Valeri. Într-o dimineață din luna noiembrie 2020, după efectuarea unei măsuri speciale de investigații "achiziție de control", s-a deplasat pentru reținerea cetățeanului Ilișov Valeri, fiind antrenată și BDS „Fulger”. La ieșirea din sectorul de vile care aparținea, dacă nu greșește, satului *****, a fost stopat un automobil de model „Suzuki”, iar persoanele aflate în acesta au fost reținute. În automobil se afla Ilișov Valeri și încă o persoană de gen masculin, despre care nu-și amintește precis dacă era una sau două persoane. Împreună cu Rudcov Ion a efectuat percheziția automobilului, în cadrul căreia au fost depistate careva mijloace financiare și unul sau mai multe telefoane mobile. Ulterior, s-au deplasat la domiciliul, vila lui Ilișov Valeri, unde au fost aduse la cunoștință actele procesuale și s-a efectuat percheziția. În primul dormitor, în apropiere de pat, pe un raft, fără a-și aminti precis locul, au fost depistate careva pachetele, în interiorul cărora se afla o substanță cafenie-brună. În continuarea acțiunilor de percheziție au fost depistate și careva mijloace financiare în domiciliu. La fața locului a venit și avocatul, întrucât, după cum își amintește, se epuiza termenul de percheziție. Ilișov Valeri a fost reținut, iar pe perioada efectuării acțiunilor de reținere percheziția a fost stopată, după care a fost reluată și continuată. În continuarea audierii, la întrebările procurorului, martorul a explicat că de investigarea cazului era responsabil Rudcov Ion, acesta fiind superiorul grupului, și tot el a interacționat în calitate de investigator sub acoperire. Domnul avocat a intervenit în timpul efectuării acțiunilor de percheziție la domiciliu, neputând preciza dacă avocatul a fost solicitat la inițiativa lui Ilișov Valeriu sau ca urmare a expirării termenului pentru efectuarea percheziției, concretizând însă că avocatul a intervenit la reținerea persoanei. Personal a participat la efectuarea percheziției mijlocului de transport și la efectuarea percheziției domiciliului, respectiv a vilei. Ilișov Valeriu s-a aflat în permanență la efectuarea percheziției, atât la automobil, cât și la vilă, iar la efectuarea percheziției la vilă acesta îl însoțea, se afla în preajma sa, inclusiv în timpul efectuării percheziției și prin curte. Nu poate spune de către cine a fost depistat acel pachetel în primul dormitor, menționând că acolo se afla el și Rudcov, și își amintește că în dormitorul respectiv era și intrarea în beci. La efectuarea acestor acțiuni mai erau două doamne, una putând fi fiica, iar cealaltă soția. În automobil, împreună cu Ilișov Valeriu, mai era, din câte își amintește, încă un domn, despre care bănuiește că a fost reținut și el.*

La întrebările apărătorului Alexei Lungu, martorul a declarat că achiziția de control a fost efectuată de Rudcov și investigatorul sub acoperire, pe care el nu-l cunoaște, menționând că bănuiește, fără a-și aminti cu certitudine, că acesta a participat cu datele sale de identitate reale. Măsurile speciale de investigații au fost efectuate de Rudcov și Cernei, inclusiv urmărirea vizuală. Nu poate comunica cine era la volanul automobilului stopat, din motiv că au intervenit colegii de la „Fulger”. Ordonanța și mandatul pentru efectuarea percheziției au fost aduse la cunoștință de către ofițerul de urmărire penală, din câte își amintește, la domiciliu fiind Ghenadie Furdui. Nu își amintește în ce limbă i-au fost aduse la cunoștință lui Ilișov Valeriu actele procesuale. A menționat că, la efectuarea percheziției, Ilișov a acceptat, iar percheziția s-a efectuat într-un ritm calm și spiritele erau liniștite. Când a venit domnul avocat la fața locului, unde se efectua acțiunea procesuală de reținere, situația era tensionată și parveneau careva replici în adresa colaboratorilor. Interpret nu era prezent la acțiunile de percheziție, probabil nu s-a solicitat, însă martorul a precizat că este vorbitor rău de limba rusă și cu domnul Ilișov a vorbit în limba română. Când s-a apropiat de automobilul stopat, persoanele din interiorul acestuia se aflau în afara automobilului, imobilizate de către colaboratorii de la „Fulger”. Persoanele erau imobilizate cu picioarele lateral și cu mâinile date la spate. Nu își amintește ce sumă a fost ridicată din automobil, menționând doar că erau lei moldovenești, și nu își amintește locul unde au fost depistate aceste mijloace bănești. Personal nu a stabilit a cui au fost banii, urmând ca, în continuare, colegii să stabilească cui aparțineau mijloacele bănești depistate. Nu își amintește dacă, în momentul reținerii la automobil, Ilișov Valeri a fost pus la pământ, amintindu-și doar că acesta stătea în picioare. Cu privire la obiectele aflate în dormitor, nu își amintește, menționând că unicul fragment care i-a rămas în memorie este faptul că din dormitor era intrarea în beci, unde a intrat și s-a murdărit. Nu își amintește de unde au fost ridicate mijloacele financiare din domiciliu și nici suma acestora. Nu își amintește ca, în cadrul percheziției la domiciliu, în momentul în care au fost găsiți banii și acele pachetele, să fi fost întrebat vreunul dintre cei prezenți dacă lucrurile date îi aparțin. Își amintește că la vila percheziționată mai era un dormitor la etajul al doilea, unde se aflau niște boxe de muzică, iar domnul Ilișov a spus că acolo stă nepoțica sa. Ofițerul de urmărire penală, din câte bănuiește, era în bucătărie cu livingul, însă în rest nu își amintește dacă mai erau careva dormitoare. La acțiunile de percheziție sau reținere nu a fost aplicată careva violență fizică sau psihică. Colaboratorii de la „Fulger” și-au efectuat acțiunile lor, respectiv de imobilizare a persoanelor din automobil și a persoanei de la volan. Nu își amintește dacă a fost efectuată percheziția corporală a lui Ilișov Valeri și nici în ce haine era îmbrăcat acesta. Martorul a mai comunicat că, dacă percheziția a fost efectuată în lipsa avocatului, domnul Ilișov nu a solicitat avocat la fața locului și a acceptat efectuarea acesteia în lipsa lui. Așa cum a menționat anterior, Ilișov Valeri se afla în permanență lângă el, și nu a primit vreo solicitare sau rugămințe din partea acestuia ca să se schimbe de haine. Nu își amintește concret cum era timpul afară în acea zi, însă era luna noiembrie și, având în vedere că la momentul audierii era tot luna noiembrie, consideră că atunci era ca și acum. Până la sosirea avocatului nu erau careva obiecții la fața locului asupra

măsurilor speciale de investigații, iar după venirea avocatului au început careva tensionări și replici în adresa colaboratorilor. Careva notificări în procesul-verbal ca obiecții nu cunoaște, pe motiv că actul nu se afla la el. La efectuarea percheziției la domiciliu erau prezenți Ghenadie Furdul și ofițerul de investigații Rudcov Ion, posibil să fi fost și alți ofițeri de investigație, însă el deja nu mai era la fața locului. Nu poate spune cu precizie dacă toți participanții au semnat procesul-verbal de percheziție, putând afirma doar că el personal l-a semnat. În ceea ce privește celelalte persoane prezente, bănuiește că au semnat toți, deoarece așa este prevăzut. Obiectele ridicate de la vilă au fost ridicate de către ofițerul de urmărire penală și împachetate de acesta. Nu poate spune cu precizie dacă el personal a semnat pe plic sau pe sigiliu, însă a semnat. Nu își amintește din ce erau confecționate pachetele în care au fost împachetate obiectele ridicate. Din câte cunoaște, Ilișov Valeriu a depus careva plângeri pe colaboratorii de poliție, însă nu își amintește dacă a fost audiat în dosarul penal inițiat la plângerea lui Ilișov Valeriu.

La întrebările instanței, declarat că percheziția a fost dispusă pentru depistarea drogurilor, a mijloacelor financiare provenite din activitatea ilegală, a telefoanelor mobile cu care s-au efectuat infracțiunile și a altor bunuri interzise de lege. El personal a participat la acțiunile desfășurate la fața locului, inclusiv la automobil. Cu privire la domiciliu, își amintește că pachetele erau din folie de culoare castanie, iar în interior se afla praf de culoare brună. Nu își amintește să-l fi întrebat pe Ilișov Valeriu dacă acele lucruri erau ale lui, cazul fiind documentat de către coleg, astfel că probabil acesta l-a întrebat pe Ilișov Valeriu.

Declarațiile martorului Rudcov Ion, care, fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, a declarat că Ilișov Valeriu îi este cunoscut din activitatea de serviciu, nefiind rudă cu acesta. Activând în calitate de ofițer de investigații în cadrul INI al IGP, Ilișov Valeriu a fost subiectul unei investigații în cadrul cauzei penale privind distribuirea drogurilor. Până la acea etapă nu l-a cunoscut personal, iar ulterior l-a cunoscut în legătură cu activitatea de serviciu. Din câte își aduce aminte, în anul 2020, în urma recepționării informației privind activitatea infracțională a lui Ilișov, a fost autorizat un spectru larg de măsuri speciale de investigații, care sunt consemnate la dosar. Cu acordul investigatorului sub acoperire, de la Ilișov Valeriu au fost efectuate patru achiziții de control, perioada exactă nu și-o amintește, dar probabil acestea s-au desfășurat pe parcursul unei luni și mai mult. După efectuarea celei de-a patra achiziții de control, Ilișov Valeriu a fost reținut, fiind efectuate și percheziții la domiciliu, în automobil și, crede, și corporal, însă acest ultim fapt nu și-l amintește. Ilișov Valeriu era suspectat de distribuirea drogurilor de tip heroină, iar, dacă nu se greșește, în raportul de expertiză, în concluzie, a fost specificată heroina provenită din achizițiile efectuate. Numele investigatorului sub acoperire era Alexandru, însă familia acestuia nu și-o amintește. Persoana pe nume Sinelnicov Alexandru îi este cunoscută, întrucât, la una dintre achizițiile de control, aceasta a transmis investigatorului sub acoperire pachetele care au fost transmise la expertiză și s-a dovedit că reprezintă heroină. Dacă nu se greșește, persoana respectivă a fost condamnată și și-a ispășit pedeapsa. În cadrul investigației s-a stabilit legătura dintre Sinelnicov Alexandru și Ilișov Valeriu. În cadrul urmăririlor vizuale, Sinelnicov conducea, în majoritatea cazurilor, mașina lui

Ilișov Valeri, iar în timpul reținerii, dacă nu se greșește, Sinelnicov chiar era la volanul automobilului. Dacă nu se greșește, automobilul era de model „Suzuki”, tip Cross over. În cadrul a trei achiziții de control, drogurile au fost transmise de către Ilișov Valeri investigatorului sub acoperire. Cu privire la Căruntu Natalia, a relatat că aceasta este în relații cu investigatorul, relații de concubinaj, dacă nu se greșește, sau poate au fost în asemenea relații. Nu își amintește dacă Căruntu Natalia a avut vreo legătură cu achizițiile, însă, din câte își amintește, aceasta era consumatoare. Percheziția teritoriului s-a efectuat în satul *****, în sectorul de vile, în apropierea vilei lui Ilișov Valeri. În afară de membrii grupului de urmărire penală, la efectuarea percheziției au fost prezenți angajații „Fulger”, Ilișov Valeri și, dacă nu se greșește, Sinelnicov, la percheziția automobilului. La percheziția vilei era soția sau concubina lui Ilișov Valeri, domnul avocat și poate a mai fost cineva, însă nu își amintește. Nu își amintește momentul în care a intervenit avocatul. Personal a efectuat percheziția automobilului și nemijlocit a participat la această acțiune. Din câte își amintește, în cadrul percheziției automobilului au fost ridicate un telefon mobil și mijloace bănești. Între ultima achiziție de control și nemijlocit acțiunea de percheziție au trecut câteva minute.

În continuarea audierii, a relatat că persoana pe nume ***** este, în opinia sa, investigatorul sub acoperire, însă nu își amintește în ce circumstanțe l-a cunoscut pe acesta. După cum a menționat, Căruntu Natalia posibil era consumatoare de droguri, iar în ceea ce îl privește pe ***** nu cunoaște dacă era sau nu consumator de droguri. În cadrul unei cauze penale exista un grup de investigații, respectiv Ilișov era obiectul său de investigație, iar în ceea ce îi privește pe Poidolov și Căruntu se ocupau alți ofițeri. În ceea ce privește achizițiile de control, el personal comunica cu investigatorul sub acoperire *****, în special în ceea ce ține de transmiterea banilor și efectuarea achiziției. Din câte cunoaște, ***** nu era angajat al MAI. Nu poate explica în prezent cum ***** a ajuns să aibă calitatea de investigator sub acoperire, deoarece nu își amintește. Până ca Poidolov să devină agent sub acoperire, nu își amintește să-i fi efectuat vreo percheziție și nici nu își amintește să-i fi efectuat vreo percheziție lui Căruntu Natalia. Referitor la documentarea achizițiilor de control, a declarat că, dacă în procesele-verbale nu sunt consemnate sau anexate la dosar înregistrări audio ori video, rezultă că la momentul achizițiilor de control nu s-au efectuat asemenea înregistrări. Achizițiile de control au fost efectuate în direct, cu urmărire vizuală, toate faptele fiind consemnate în procesele-verbale, iar investigatorul sub acoperire a fost audiat în calitate de martor și preîntâmpinat. Cu privire la obiectele ridicate în cadrul percheziției automobilului, în afară de cele deja expuse nu își mai amintește și nu poate spune ce model de telefon era și ce sumă de bani a fost ridicată. Dacă nu se greșește, în automobil se afla Sinelnicov la volan, iar Ilișov era alături. Nu își amintește dacă mai erau și alte persoane și nici de la cine au fost ridicate telefonul și banii. Stoparea și reținerea au fost efectuate de către angajații „Fulger”, iar personal a intervenit împreună cu ofițerul de urmărire penală după reținere. Nu își poate aminti cum era poziționat Ilișov Valeri în momentul în care s-a apropiat de automobil. Din câte își amintește, afară era timp noros, ploios, de toamnă. După efectuarea percheziției în automobil, l-a însoțit pe Ilișov Valeri spre domiciliul din *****,

unde se efectua sau urma să se efectueze percheziția. Cu referire la Sinelnicov Alexandr, nu își amintește, dar presupune că acesta a fost reținut și el, posibil fiind însoțit de angajații „Fulger”. În ceea ce privește vila lui Ilișov, despre care cunoaște că îi aparține, își amintește că a intrat pe teritoriu, însă nu își amintește dacă a participat la acțiunile de percheziție. Nu își amintește dacă a fost depistat ceva în cadrul percheziției la domiciliu și nici cine dintre colegi era prezent la efectuarea perchezițiilor la domiciliu și la automobil. Nu își amintește în ce limbă au fost prezentate actele de procedură lui Ilișov și nici dacă în cadrul percheziției a fost prezent un interpret, menționând că, dacă acesta a participat, urma să fie specificat în acte. În cadrul ședințelor anterioare, de la avocat a aflat că Ilișov Valeri a depus plângeri cu privire la aplicarea violenței în cadrul reținerii, însă până la acea ședință nu cunoștea acest fapt, despre care s-a informat ulterior. Pe marginea plângerii lui Ilișov nu a fost audiat sau chestionat, fiind audiat doar pe cauza penală în care la momentul respectiv dădea declarații.

*Declarațiile martorului ******, care, fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că Ilișov Valeri îi este cunoscut, nu sunt rude, fiind cunoscuți, însă la moment nu țin legătura. În anul 2020 a conlucrat cu poliția sub acoperire, procurând droguri de tip heroină de la Ilișov Valeri și de la încă un domn pe nume Alexandru, dacă nu se greșește. În total, au fost efectuate aproximativ patru cumpărături, una fiind efectuată de la persoana pe nume Alexandru. Ulterior, l-a telefonat pe Ilișov Valeri și s-a înțeles să procure droguri. Acesta a pus receptorul, după care a revenit cu un apel peste câteva minute și i-a spus că va veni un domn cu automobilul său. S-au întâlnit în sectorul Rîșcani al mun. *****, lângă o școală. A venit automobilul pe care îl cunoștea, de model „Suzuki Vitara”, despre care știa că îi aparține lui Ilișov Valeri. În automobil se afla un domn pe nume Alexandru. S-a apropiat, s-au salutat, acesta știa că el urma să se apropie, iar el personal i-a transmis banii, după care persoana respectivă i-a dat pachetul. A coborât din automobil și s-a îndreptat spre agenții de poliție, care se aflau împreună cu el, stând alături. Și celelalte cumpărături au avut loc în același mod. Îl telefona pe Ilișov Valeri și comanda într-un mod cifrat, spunând că are nevoie de „3 kg de cartofi”, acesta înțelegând despre ce este vorba. Principal era să spună cifra, iar în continuare nu avea importanță la ce se referea. Prin aceasta se înțelegea că era vorba despre un pachetel atunci când spunea cifra. După care Ilișov le pregătea, iar el personal venea chiar la Ilișov acasă, în satul *****.

Cu Ilișov Valeri este cunoscut de mai mulți ani, fără a putea spune exact câți. La început nu știa că acesta vindea droguri și nici el nu consuma. Într-un timp mergeau împreună cu Ilișov la pescuit, și într-un moment de acesta a aflat, fără să-și amintească în ce mod, poate chiar Ilișov i-a spus. A trecut printr-o perioadă grea în viață, când periodic a început să consume droguri, anume heroină. Până la conlucrarea cu poliția au fost cazuri când procura heroină de la Ilișov Valeri. Atunci când deja era agent sub acoperire, pentru un pachetel achita 600 de lei. Nu poate spune ce gramaj avea pachetelul, însă conținutul unui pachetel ajungea pentru două doze. Nu cunoaște ce relație avea persoana pe nume Alexandru cu Ilișov Valeri și nici de ce l-a trimis acesta. Colaboratorii de poliție i-au propus să colaboreze, iar el a acceptat. În anul 2020, când i s-a propus colaborarea, se afla la evidența medicului narcolog. Căruntu Natalia este o prietenă

bună, cu care a locuit în concubinaj și care, la fel, a consumat heroină. În cadrul achizițiilor efectuate în calitate de agent sub acoperire nu se deplasa împreună cu Natalia Căruntu, însă, până la colaborarea cu poliția, au fost cazuri când mergea împreună cu aceasta și făcea procurări. Împreună cu Căruntu a plecat și la procurare în satul *****. Într-o astfel de situație, împreună cu Natalia Căruntu, Victor și încă un domn, al cărui nume nu-l cunoaște, s-au dus în satul ***** pentru a procura de la Ilișov Valeri. În acea seară au fost urmăriți de către ofițerii de poliție. La întoarcerea spre ***** s-au oprit pe drum, iar în acel moment au fost încătușați de colaboratorii de poliție, toți cei care se aflau în automobil. Atunci i s-a propus să colaboreze cu poliția, ceea ce a și acceptat. Poate spune doar numele colaboratorului cu care conlucra și care îi dădea bani pentru achiziții, acesta numindu-se Ion, iar numele celorlalți nu le cunoaște. Numele de familie Rudcov nu-i era cunoscut la acel moment, iar numele și prenumele Rudcov Ion îi sunt cunoscute din citația pe care a primit-o la domiciliu pentru prezentarea în judecată, în care erau indicați trei martori: ***** , Căruntu Natalia și Rudcov Ion.

Când au fost încătușați de poliție, asupra sa nu a fost găsit nimic. După ce au procurat substanțele narcotice și se întorceau în oraș, s-au oprit, au consumat, iar în acel moment au fost încătușați, de aceea nu a fost găsit nimic asupra lor. Din câte cunoaște, nici asupra celorlalte persoane care se aflau în automobil nu au fost găsite substanțe narcotice. Tot în momentul în care se aflau pe drum și au fost încătușați a fost făcută propunerea de colaborare. A acceptat benevol această propunere. I s-a propus să fie colaborator, nu a fost bătut pentru a-și da acordul și nu a fost supus presiunilor psihologice, însă era stresat. În acea zi au fost duși la narcologie pentru a fi testați la consumul de droguri. Persoana pe nume Victor a fost reținută de colaboratorii de poliție, iar, din câte a înțeles, acesta a fost reținut pentru că era în căutare.

Concretizând numărul achizițiilor, în total, din ceea ce își amintește, deoarece acestea s-au întâmplat în anul 2020, au fost efectuate aproximativ patru achiziții de control de la Ilișov Valeri, una fiind de la Alexandru, iar celelalte de la Ilișov. Achiziția avea loc în felul următor: îl telefona pe Ilișov Valeri în prezența colaboratorului de poliție, după care se deplasa împreună cu colaboratorii și făcea achiziția. Anchetatorul, dacă nu se greșește, decidea în ce zi să telefoneze și să meargă la achiziție. De fiecare dată el îl telefona pe Ilișov Valeri, însă nu Ilișov Valeri pe el. Din cele patru achiziții, nu a fost din partea lui inițiativa de a veni cu propunerea de a procura droguri. În perioada în care era agent sub acoperire nu au fost cazuri în care Ilișov să-l sune și să-i spună să vină să procure. La moment nu este consumator de substanțe narcotice și, din momentul în care a fost încătușat de colaboratorii de poliție, nu mai este consumator de droguri. Acesta a fost unicul caz de colaborare cu poliția, după care nu a mai avut alte colaborări. Cu colaboratorii de poliție s-a întâlnit ulterior atunci când a venit să dea mărturie în cadrul procesului de judecată.

Pachetelele erau ambalate în folie de staniol, fiind învelite și împachetate în formă de pătrățel. Din câte cunoaște, Ilișov Valeri nu este consumator de droguri, nu l-a văzut să consume sau să facă ceva de acest gen. Familia lui Valeri Ilișov o cunoaște și, după cum o cunoaște, membrii acesteia nu sunt consumatori de droguri. În ceea ce privește persoana pe

nume Alexandru, nu cunoaște dacă este sau nu consumator de droguri. Nu poate spune în ce relații erau Alexandru cu Ilișov, întrucât nu-l cunoaște și, dacă nu se greșește, atunci l-a văzut pentru prima dată. Din cele câteva ori când a fost la Ilișov acasă, nu l-a văzut pe acel Alexandru să fie acolo. Domiciliul lui Ilișov Valeri se află în satul *****, într-un sector de vile, fiind ultima casă din partea stângă a sectorului de vile. Toate achizițiile pe care le-a făcut de la Ilișov Valeri au avut loc la domiciliul respectiv. În momentul în care primea bani de la colaboratorii de poliție, semna în acte pentru primirea banilor. Nu poate spune precis, dar îi pare că banii erau scanți, fără a putea afirma cu exactitate dacă au fost sau nu scanți. Banii îi primea nemijlocit înainte de a-i transmite pentru cumpărare. Procedura era următoarea: îl telefona pe Ilișov, acesta îi confirma că poate veni să cumpere, colaboratorii îi dădeau banii, el semna pentru primirea acestora, după care împreună se îndreptau spre *****. Se aflau la Sculeanca, la un departament de pe strada Creangă, la cerc, unde efectua apelul, după care colaboratorul scotea banii, i-i dădea, el se semna, iar împreună se îndreptau spre *****. Nu își amintește care era nominalul bancnotelor. În ceea ce privește proveniența drogurilor, nu cunoaște de unde Ilișov Valeri avea drogurile.

Depozițiile martorei Căruntu Natalia, care, fiind audiată în cadrul cercetării judecătorești, a declarat că Ilișov Valeri îi este cunoscut vizual și nu este rudă cu acesta. În anul 2020, aproximativ în luna octombrie sau noiembrie, se afla în concubinaj cu *****. Împreună cu acesta și încă două persoane, dintre care una i se pare că era Roșca, iar despre cealaltă nu își amintește, se deplasau spre Vadul lui Vodă, în direcția casei lui Ilișov Valeri. În apropierea localității Vadul lui Vodă s-au oprit la o stație de alimentare cu combustibil, unde au lăsat cele două persoane, după care ea și ***** au continuat deplasarea spre casa lui Ilișov. Întâlnirea cu acesta a avut loc nu la domiciliu, ci undeva în apropierea casei, pe o uliță. ***** a coborât din automobil, i-a dat banii lui Ilișov Valeri, a primit o doză de heroină și s-a urcat în mașină. Ulterior, au revenit la stația de alimentare, au luat cele două persoane și au pornit spre *****. Pe drum spre ***** s-au oprit la un sat, pe partea dreaptă a traseului, pentru a prepara heroina, moment în care au fost reținuți de colaboratorii poliției. Au fost duși la poliție și audiați. Cu ***** s-au deplasat la Ilișov Valeri de mai multe ori. Începând cu luna august 2020, mergeau ocazional la acesta pentru a procura droguri, iar ea vedea când Alexandru cobora din automobil și lua doza. Banii pentru droguri îi puneau împreună. La acel moment era consumatoare de droguri și se afla înregistrată în programul de tratament cu metadonă, precum și la evidența medicului narcolog.

În relația cu Ilișov Valeri, a perceput că acesta îi transmitea lui Alexandru, în schimbul banilor, „cecul”. Pe Ilișov Valeri îl cunoștea de mai demult și, din mai multe surse, știa că acesta se ocupa cu vânzarea drogurilor. În momentul reținerii de către colaboratorii poliției, ***** și Roșca au reușit să consume drogurile, iar ea a reușit să arunce doza pe care o avea. Drogurile erau consumate, de regulă, prin injectare. Prețul unui „cec” era de 600 lei, iar într-un „cec” intra aproximativ 0,3 ml de heroină, „cec” însemnând o doză. În acea zi ei erau trei consumatori, iar un „cec” ajungea pentru toți trei, deoarece erau consumatori de doze mari.

A început să consume droguri la vârsta de 18 ani, iar la momentul audierii se afla în continuare în programul de tratament cu metadonă. La reținere, asupra sa a fost depistată metadonă, medicament care îi era eliberat în cadrul programului de tratament. Cu ocazia reținerii au fost întocmite acte procedurale, ridicate medicamentul și seringile și au fost efectuate percheziții asupra tuturor persoanelor, precum și în automobil. Nu a fost pornit un proces penal în urma acelei rețineri. Colaboratorii poliției i-au pus la pământ, după care au efectuat percheziția și i-au escortat la secția de poliție. În acea zi, la volanul automobilului se afla *****. Toți au fost testați pentru consumul de droguri. Cunoștea faptul că ***** a colaborat cu poliția pentru efectuarea achizițiilor de control. Întrucât locuiau în concubinaj, acesta i-a spus personal despre colaborarea cu poliția, într-o perioadă în care ambii nu lucrau și erau permanent împreună. Nu cunoaște în ce circumstanțe anume ***** a acceptat să colaboreze cu poliția, însă, din câte cunoaște, acesta mergea de bunăvoie să efectueze achizițiile de control. ***** o anunța din timp când urma să efectueze achiziții împreună cu poliția și îi spunea că acestea erau efectuate de la Ilișov Valeri. În total, din câte își amintește, acesta a efectuat trei-patru cumpărături. Polițiștii îl sunau pe ***** și îi comunicau când urma să se prezinte la inspectorat. Cu ***** a concubinat din anul 2020 până aproximativ în anul 2022 sau 2023. Colaborarea acestuia cu poliția a durat puțin, cel mult o lună. Nu își amintește numele colaboratorilor de poliție cu care a conlucrat sau cu care discuta ***** și nu cunoaște numele polițiștilor care i-au reținut pe toți patru. După cazul privind procurarea drogurilor de la Ilișov Valeri, ***** nu a mai comunicat cu colaboratorii poliției și, din câte cunoaște, i-a văzut ulterior doar la ședințele de judecată. Când au fost la judecată, nu a discutat cu colaboratorii poliției despre caz, deși au purtat discuții cu caracter general.

A declarat că îl cunoaște vizual pe Ilișov Valeri de aproximativ 10 ani și că, în această perioadă, știa că acesta se ocupa cu vânzarea drogurilor, însă nu poate concretiza exact perioada. De la Ilișov Valeri procura doar heroină. Nu s-a adresat niciodată ea personal la Ilișov Valeri pentru a procura droguri, acestea fiind cumpărate prin cunoștințe și intermediari. În toată perioada în care a făcut cumpărături de la Ilișov Valeri, nu își amintește ca acesta să fi refuzat vânzarea sau să fi spus că nu are droguri. La momentul examinării cauzei în instanță, a venit împreună cu un prieten, care nu este și nu a fost colaborator al poliției, precum și cu ***** , care i-a adus cu automobilul. Despre ședința de judecată a fost anunțată de procuror.

Nu cunoaște de unde îl cunoaște ***** pe Ilișov Valeri, însă știe că aceștia se cunosc de mulți ani. A precizat că, în calitate de martor, nu a depus anterior declarații referitoare la circulația drogurilor. La reținerea lor, Roșca a fost arestat deoarece era căutat de poliție. Metadona o poartă permanent asupra sa, inclusiv la momentul audierii, și deține acte confirmative privind eliberarea acesteia. Nu cunoaște persoane din anturajul, familia sau rudele lui Ilișov Valeri. S-a adresat singură la medici și a fost luată la evidență, menționând că, pe parcursul acelor ani, nu a avut probleme cu poliția.

Din anul 2020 nu mai ține legătura cu Ilișov Valeri și nu cunoaște dacă acesta mai vinde droguri, neavând asemenea discuții nici prin intermediul cunoscuților. Din anul 2020 nu mai

cunoaște cu ce se ocupă Iliașov Valeri, întrucât a renunțat la consumul de droguri. Nu cunoaște de unde își procura Iliașov Valeri drogurile, știind doar că acesta le vindea. De asemenea, a menționat că, pe perioada concubinajului cu *****, acesta nu a mai fost audiat în calitate de martor în alte cauze privind circulația drogurilor.

2.3. Mijloacele materiale de probă și înscrisurile

Dincolo de materialul probator testimonial, vinovăția inculpatului Iliașov Valeri se desprinde și din următoarele mijloace materiale de probă și înscrisuri, cercetate nemijlocit în ședința de judecată, apreciate în concreto în raport cu ansamblul probator al cauzei:

Prin procesul-verbal de ridicare din 15.10.2020, conform căruia, de la investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr au fost ridicate 5 pliculețe cu droguri de tip heroină, procurate contra sumei de 1.800,00 lei, la aceeași dată, în cadrul achiziției de droguri, de la cetățeanul Sinelnicov Alexandr (f.d.91, vol. I);

Conform raportului de expertiză nr.34/12/I-R-3915 din 21.10.2020, potrivit căruia substanța solidă de culoare cafenie, cu nuanțe de alb, predată benevol la 15.10.2020 de către investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, reprezintă heroină, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, cu cantitatea totală de 0,509 gr (f.d.96-100, vol. I);

*Corpul delict - 0,509 grame de substanță stupefiantă - heroină, predată benevol de investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, transmis conform chitanței nr. ***** din 05.11.2020 în camera de păstrare a corpurilor delict a DGUP a IGP (f.d.101-102, vol. I);*

Prin procesul-verbal de ridicare din 21.10.2020, conform căruia, de la investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr au fost ridicate 2 pliculețe cu droguri de tip heroină, procurate contra sumei de 1.200,00 lei, la aceeași dată, în cadrul achiziției de droguri de la Iliașov Valeri (f.d.109, vol. I);

Conform raportului de expertiză nr. 34/12/I-R-4029 din 20.11.2020, prin care substanța solidă de culoare cu particule de culoare bej, predată benevol la 21.10.2020 de către investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, reprezintă heroină, care se atribuie categoriei substanțelor stupefiante, cu cantitatea totală de 0,261 grame (f.d.114-119, vol. I);

*Corpul delict - 0,261 grame de substanță stupefiantă - heroină, predată benevol de investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, transmis conform chitanței nr. ***** în camera de păstrare a corpurilor delict a DGUP a IGP (f.d.120-121, vol. I);*

Conform procesului-verbal de ridicare din 04.11.2020, prin care, de la investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr au fost ridicate două pliculețe cu droguri de tip heroină, procurate contra sumei de 1.200,00 lei, la aceeași dată, în cadrul achiziției de droguri de la Iliașov Valeri (f.d.125, vol. I);

Prin raportul de expertiză nr.34/12/I-R-4232 din 07.12.2020, conform căruia substanța solidă de culoare cafenie, predată benevol la 04.11.2020 de către investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, reprezintă heroină, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, cu cantitatea totală de 0,502 gr.(f.d.130-133, vol. I);

*Corpul delict - 0,502 grame de substanță stupefiantă - heroină, predată benevol de investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, transmis conform chitanței nr. ***** din*

18.01.2021 pentru păstrare în camera de păstrare a corpurilor delictive a DGUP a IGP (f.d.134-135, vol. I);

Prin procesul-verbal de ridicare din 09.11.2020, conform căruia, de la investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr au fost ridicate două pliculețe cu droguri de tip heroină, procurate contra sumei de 1.200,00 lei, la aceeași dată, în cadrul achiziției de droguri de la Ilișov Valeri (f.d.140, vol. I);

Raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-4291 din 13.11.2020, conform căruia substanța solidă de culoare cafenie, cu particule bej, predată benevol la 09.11.2020 de către investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, reprezintă heroină, care se atribuie categoriei substanțelor stupefiante, cu cantitatea totală de 0,313 grame (f.d.145-149, vol. I);

Corpul delict - 0,313 grame de substanță stupefiantă - heroină, predată benevol de investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, transmis conform chitanței nr. ***** din 24.11.2020 pentru păstrare în camera de păstrare a corpurilor delictive a DGUP al IGP (f.d.150-151, vol. I);

Conform procesului-verbal de percheziție, acțiune procesuală realizată de colaboratorii poliției la 09.11.2020, în intervalul orelor 07:55-13:00, la domiciliul lui Ilișov Valeri, situat în raionul Criuleni, comuna *****, cu numărul cadastral 3111199.074, au fost depistate și ridicate un pachetel de tip „zip-lock” cu 6 pachetele din folie de staniol, care conțineau substanță de culoare cafeniu-închisă, identificată ca heroină, cu cantitatea totală de 0,965 grame, atribuită categoriei substanțelor stupefiante, precum și mijloace bănești în sumă de 1.850,00 lei, inclusiv bani marcați, primiți în cadrul achiziției de droguri din 09.11.2020, respectiv cinci bancnote cu nominalul de 200 de lei, cu seriile *****, *****, *****, ***** și *****. De asemenea, a fost depistat un telefon mobil de model „NOKIA”, cu nr. IMEI ***** și cartela SIM *****, indicat ca fiind utilizat de Ilișov Valeri la comiterea infracțiunii (f.d.175-177, vol. I);

Prin raportul de expertiză nr.34/12/1-R-4292 din 13.11.2020, potrivit căruia substanța de culoare cafeniu-închisă, cu particule de culoarea bej din cele 6 pliculețe din folie de staniol, ridicate în cadrul percheziției efectuate la domiciliul lui Ilișov Valeri, situat în raionul Criuleni, comuna *****, reprezintă heroină, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, adică droguri cu cantitatea totală de 0,965 grame (f.d.187-181, vol. I);

Corpul delict - 0,965 gr. substanță stupefiantă - heroină, depistată în cadrul percheziției efectuate la domiciliul lui Ilișov Valeri, transmisă conform chitanței nr. ***** din 24.11.2020 în camera de păstrare a corpurilor delictive a DGUP a IGP (f.d.192-193, vol. I);

*Corpul delict - telefon de model „NOKIA”, cu nr. IMEI ******, cu cartela SIM *****, depistat în cadrul percheziției efectuate la domiciliul lui Ilișov Valeri, transmis conform chitanței nr. ***** din 22.11.2020 pentru păstrare în camera de păstrare a corpurilor delictive a DGUP a IGP (f.d.194-195, vol. I);

Conform procesului-verbal de percheziție, acțiunea procesuală care a fost realizată de către colaboratorii poliției la 09.11.2020, între orele 07:25-07:45, în automobilul de model „Suzuki Grand Vitara”, cu *****, ce aparține lui Ilișov Valeri, care se afla pe un drum de la intrarea în ÎI „*****”, din raionul Criuleni, comuna *****, au fost ridicate mijloace bănești în sumă de 350,00 lei, inclusiv bani marcați primiți în cadrul achiziției de droguri din 04.11.2020, respectiv o bancnotă cu nominalul de 200 de lei, cu seria ***** (f.d.203-205, vol. I);

*Prin procesul-verbal de ridicare din 09.11.2020, potrivit căruia, de la Ilișov Valeri a fost ridicat automobilul de model „Suzuki Grand Vitara”, cu *****, folosit la comiterea infracțiunii (f.d.207, vol. I);*

*Corpul delict - automobilul de model „Suzuki Grand Vitara”, cu *****, ridicat de la Ilișov Valeri, asupra căruia a fost aplicat sechestru prin încheierea judecătorului de instrucție din 10.06.2021, fiind transmis la păstrarea specializată a MAI de pe str. ***** din mun. ***** (f.d.208, 210, 213-215, vol. I);*

*Corpul delict - bani în sumă de 350 lei, depistați în cadrul percheziției automobilului de model „Suzuki Grand Vitara”, cu *****, al lui Ilișov Valeri, și 1.200,00 lei, depistați în cadrul percheziției domiciliului lui Ilișov Valeri, fiind transmise pentru păstrare la SFS conform scrisorii din 22.11.2022 (f.d.218-221, vol. I);*

Documentul - sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 03.02.2021, prin care Sinelnicov Alexandr a fost condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) din Codul penal pentru faptul înstrăinării drogurilor la 15.10.2020 de la Ilișov Valeri, fapt de care ultimul este acuzat (f.d.2-14, vol. II);

Raportul de expertiză judiciară psihiatrică nr. 202136S0032 din 29.04.2021, potrivit căruia învinuitul Ilișov Valeri nu suferă de careva maladie psihică cronică, prezintă: „Tulburare organică de personalitate”. Afirmările lui Ilișov Valeri referitor la halucinații auditive nu reies din tabloul clinic a unei maladii psihice, au un caracter declarativ, inconsecvent, dar și contradictoriu, nu se reflectă în fondul afectiv și în comportamentul habitual al expertizatului, nu reies din tabloul clinic a unei maladii psihice, au un caracter de simulare și, reieșind din compartimentul de fond al expertizatului ca o linie de apărare, abordată de expertizat în situația de anchetă, cu scopul evitării pedepsei iminente, care este anticipată și conștientizată pe deplin de subiect, el fiind cu discernământ psihic păstrat în totalitate.

Nu necesită învinuitul tratament forțat, nu necesită aplicarea măsurilor de siguranță cu caracter medical, nu necesită internarea la tratament prin constrângere într-o instituție psihiatrică.

Conform stării psihice, actualmente învinuitul Ilișov Valeri are capacitatea de a-și da seama de acțiunile sale și le poate dirija, deci este apt de a acționa cu discernământ.

În momentul comiterii infracțiunii ce i se impută, învinuitul Ilișov Valeri nu suferea de careva maladie psihică cronică, prezenta dg.: „Tulburare organică de personalitate”. Conform stării psihice, sus-numitul avea capacitatea de a-și da seama de acțiunile sale și de a le dirija, deci a acționat cu discernământ. În caz dacă în instanța de judecată va fi probată vinovăția lui Ilișov Valeri, comisia de experți pledează ca sus-numitul să fie recunoscut responsabil de fapta incriminată.

Ținând cont de particularitățile individuale, starea psihică și conținutul situației analizate, învinuitul Ilișov Valeri înțelegea caracterul și esența acțiunilor săvârșite în momentul în care a fost comisă infracțiunea (f.d.4-10, vol. III).

2.4. Probele rezultate din măsurile speciale de investigații

Vinovăția inculpatului se mai confirmă și prin probele rezultate din măsurile speciale de investigații, consemnate și materializate în următoarele acte procesuale:

Prin procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație - investigația sub acoperire din 16.10.2020, conform căruia, la 15.10.2020, în jurul orei 16:00, investigatorul sub

acoperire Poidolov Alexandr, aflându-se în autoturismul de model „Suzuki Grand Vitara”, cu ***** , parcat pe str. ***** din mun. ***** , contra sumei de 1.800,00 lei, a achiziționat droguri de tip heroină de la Sinelnicov Alexandr, care, la rândul său, a primit drogurile de la Iliașov Valeri (f.d.64, vol. I);

De procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație - investigația sub acoperire din 22.10.2020, conform căruia, la 21.10.2020, în jurul orei 15:45, investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, aflându-se în curtea casei din comuna ***** , raionul Criuleni, contra sumei de 1.200,00 lei, a achiziționat droguri de tip heroină de la Iliașov Valeri (f.d.65, vol. I);

Prin procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație - investigația sub acoperire din 05.11.2020, potrivit căruia, la 04.11.2020, în jurul orei 19:30, investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, aflându-se în curtea casei din comuna ***** , raionul Criuleni, contra sumei de 1.200,00 lei, a achiziționat droguri de tip heroină de la Iliașov Valeri (f.d.66, vol. I);

Conform procesului-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație - investigația sub acoperire din 10.11.2020, prin care, la 09.11.2020, în jurul orei 07:05, investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, aflându-se în curtea casei din comuna ***** , raionul Criuleni, contra sumei de 1.200,00 lei, a achiziționat droguri de tip heroină de la Iliașov Valeri (f.d.67, vol. I);

Prin procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație - urmărirea vizuală din 16.11.2020, conform căruia au fost monitorizate acțiunile investigatorului sub acoperire, constatându-se că, la 15.10.2020, în jurul orei 16:00, investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, deplasându-se cu automobilul de model „Suzuki Grand Vitara”, cu ***** , s-a parcat pe str. ***** din mun. ***** , unde, contra sumei de 1.800,00 lei, a achiziționat droguri de la Sinelnicov Alexandr (f.d.71, vol. I);

Prin procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație – urmărirea vizuală din 10.11.2020, conform căruia au fost monitorizate acțiunile investigatorului sub acoperire, constatându-se că, la 09.11.2020, în jurul orei 07:05, investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr s-a deplasat la domiciliul lui Iliașov Valeri, a intrat în curtea casei acestuia din comuna ***** , raionul Criuleni, unde, contra sumei de 1.200,00 lei, a achiziționat de la acesta droguri de tip heroină (f.d.72, vol. I);

Prin procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație – achiziția de control din 16.10.2020, conform căruia, la 15.10.2020, în jurul orei 16:00, investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, aflându-se în autoturismul de model „Suzuki Grand Vitara”, cu ***** , parcat pe str. ***** din mun. ***** , în cadrul achiziției de control de droguri, contra sumei de 1.800,00 lei, a achiziționat droguri de tip heroină de la Sinelnicov Alexandr, care, la rândul său, a primit drogurile de la Iliașov Valeri (f.d.76-77, vol. I);

Prin procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație - achiziția de control din 22.10.2020, prin care, la 21.10.2020, în jurul orei 15:45, investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, aflându-se în curtea casei din comuna ***** , raionul Criuleni, în cadrul achiziției de control de droguri, contra sumei de 1.200,00 lei, a achiziționat droguri de tip heroină de la Iliașov Valeri (f.d.78-79, vol. I);

*De procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație - achiziția de control din 05.11.2020, potrivit căruia, la 04.11.2020, în jurul orei 19:30, investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, aflându-se în curtea casei din comuna *****, raionul Criuleni, în cadrul achiziției de control de droguri, contra sumei de 1.200,00 lei, a achiziționat droguri de tip heroină de la Ilișov Valeri (f.d.80-81, vol. I);*

*Prin procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație - investigația sub acoperire din 10.11.2020, conform căruia, la 09.11.2020, în jurul orei 07:05, investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, aflându-se în curtea casei din comuna *****, raionul Criuleni, contra sumei de 1.200,00 lei, a achiziționat droguri de tip heroină de la Ilișov Valeri (f.d.82-83, vol. I);*

Conform procesului-verbal privind controlul transmiterii banilor din 15.10.2020, prin care investigatorului sub acoperire Poidolov Alexandr i-au fost transmise mijloace financiare din fondul „cheltuieli speciale” al IGP al MAI, în sumă de 1.800,00 lei, în vederea efectuării măsurii speciale de investigație – achiziția de control de droguri (f.d.85-89, vol. I);

Prin procesul-verbal privind controlul transmiterii banilor din 20.10.2020, conform căruia investigatorului sub acoperire Poidolov Alexandr i-au fost transmise mijloace financiare din fondul „cheltuieli speciale” al IGP al MAI, în sumă de 1.200,00 lei, în vederea efectuării măsurii speciale de investigație – achiziția de control de droguri (f.d.103-107, vol. I);

Prin procesul-verbal privind controlul transmiterii banilor din 04.11.2020, conform căruia investigatorului sub acoperire Poidolov Alexandr i-au fost transmise mijloace financiare din fondul „cheltuieli speciale” al IGP al MAI, în sumă de 1.200,00 lei, în vederea efectuării măsurii speciale de investigație – achiziția de control de droguri (f.d.122-123, vol. I);

Conform procesului-verbal privind controlul transmiterii banilor din 09.11.2020, prin care investigatorului sub acoperire Poidolov Alexandr i-au fost transmise mijloace financiare din fondul „cheltuieli speciale” al IGP al MAI, în sumă de 1.200,00 lei, în vederea efectuării măsurii speciale de investigație – achiziția de control de droguri (f.d.136-138, vol. I);

2.5. Probele apărării

În cadrul ședinței de judecată, au fost audiați următorii martori ai părții apărării:

*Martora apărării Ursachi Anastasia, audiată în cadrul ședinței de judecată prin intermediul videoconferinței, în condițiile art. 109 alin. (3³) și art. 370 din Codul de procedură penală, a declarat că Ilișov Valeri îi este cunoscut, acesta fiind soțul bunicii sale, cu care se află în relații bune. Percheziția la domiciliul din s. ***** a avut loc la data de 9 noiembrie, însă anul nu și-l amintește, apreciind că aceasta s-a întâmplat cu aproximativ 4-5 ani în urmă. În dimineața acelei zile trebuia să meargă la școală. În automobil se aflau Alexandru, care era șofer, soțul mamei sale, tatăl său și ea. În momentul în care urmau să plece, nu au reușit să iasă, deoarece au fost opriți, iar drumul era blocat. Pe ea și pe tatăl vitreg i-au scos din automobil, pe ea au dus-o într-o parte, iar pe ceilalți în altă parte. Nu cunoaște cine i-a oprit. Persoanele respective s-ar fi prezentat, însă nu își amintește numele acestora și nici exact cum arătau, posibil fiind îmbrăcate în haine civile. După ce au fost scoși din automobil, i-au fost verificate lucrurile. Adulții se aflau departe de ea. Ulterior, i-au fost adresate unele întrebări, însă nu își amintește ce anume a fost întrebată. Întrucât era ziua sa de naștere, persoanele respective au felicitat-o și i-au spus că o vor conduce la școală. Apoi au mers după mama sa, după care s-au deplasat la școală. Își amintește*

că Ilișov Valeri a fost pus la pământ, însă ea nu a stat mult timp în acel loc, aproximativ 15 minute, după care a plecat. În acea dimineață, la domiciliul din s. ***** se aflau tatăl său vitreg, mama, bunica, tatăl său și Alexandru. Familia lui Alexandru nu o cunoaște. Numele de familie Sinelnicov nu îi este cunoscut. În camera din partea dreaptă de la intrarea în casă locuiau bunica și bunelul, iar ulterior în acea cameră dormea șoferul Alexandru. Nu cunoaște dacă acesta avea permis de conducere. Alexandru și Ilișov Valeri se aflau în relații tensionate și se certau frecvent. Alexandru o ducea și o aducea de la școală aproape în fiecare zi. La ora 07:00 o ducea la școală, iar la ora 14:00-15:00 o lua. Inițial o ducea pe ea la școală, după care pe tatăl său la pescuit, iar de la școală o lua singur. Nu cunoaște cauza relațiilor tensionate dintre Ilișov Valeri și Alexandru. Aceștia au început să se certe mai des. Înainte ca relațiile dintre ei să se agraveze, în timp ce se deplasau cu automobilul, erau urmăriți de un alt automobil. I-a spus despre aceasta tatălui său, iar Alexandru a oprit automobilul, a coborât și a discutat cu persoanele din acel automobil. După aceasta, tatăl său a început să se certe mai des cu Alexandru. Din câte a înțeles, persoana respectivă era un cunoscut al lui Alexandru. În seara precedentă acestei situații, Alexandru și tatăl său s-au certat foarte tare. Nu poate spune exact ce s-a întâmplat, întrucât nu a văzut. Când a coborât la Alexandru, acesta avea capul sângerând, iar în bucătărie era sânge. Nu cunoaște motivul celor întâmplate și nici ce s-a întâmplat între aceștia. După ce a coborât, părinții i-au spus să urce înapoi la etajul doi. În dimineața în care au fost opriți nu își amintește dacă automobilul a fost verificat. Colaboratorii poliției care i-au oprit comunicau în limba rusă. La întrebările procurorului, a explicat că locuința din s. ***** aparținea bunicii și bunelului său, Rita Ilișov și Valeri Ilișov, însă nu cunoaște pe numele cui era înregistrată casa. Tatăl său vitreg, Serghei, lucra în acea perioadă și în dimineața respectivă se deplasa la serviciu, în timp ce ceilalți nu lucrau. Despre Ilișov Valeri nu își amintește exact, însă îi pare că acesta nu lucra. Nu cunoaște cine întreținea casa și achita serviciile, întrucât nu s-a interesat de acest aspect. Nu a observat ca Valeri Ilișov să se întâlnească cu persoane străine în curtea casei. Alexandru consuma foarte des băuturi alcoolice.

Martora apărării Grisenco Ludmila, audiată în cadrul ședinței de judecată prin intermediul videoconferinței, în condițiile art. 109 alin. (3³) și art. 370 din Codul de procedură penală, a declarat că Ilișov Valeri este tatăl său vitreg, cu care se află în relații bune. Își amintește ziua în care a fost efectuată percheziția, întrucât în acea zi era ziua de naștere a fiicei sale. Era data de 9 noiembrie, însă anul nu și-l amintește, apreciind că aceasta s-a întâmplat cu aproximativ șase ani în urmă, când fiica sa împlinea 13 ani. În acea zi se afla împreună cu mama sa în bucătărie. Căinii lătrau foarte tare, însă nu au ieșit să vadă ce se întâmplă. Tatăl său vitreg, concubinul său, Alexandru și Anastasia au plecat cu automobilul pentru a o duce pe aceasta la școală. După plecarea lor, ea și mama sa au rămas în bucătărie. Ulterior, în casă au intrat colaboratorii poliției și au început să efectueze percheziția. După aceasta au ieșit din încăpere, iar Ilișov Valeri a fost adus în casă și așezat în bucătărie. Concubinul său a fost pus afară, lângă perete. Pe ea și pe Anastasia le-au luat, pe Anastasia au dus-o la școală, iar pe ea au dus-o la apartamentul din ***** pentru a efectua percheziția. La domiciliul din s. *****, atât timp cât s-a aflat acolo în timpul percheziției, nu s-a găsit nimic. Din câte a înțeles, colaboratorii poliției căutau substanțe narcotice. În perioada respectivă, la domiciliul din s. ***** locuiau concubinul său, care venea

vinerea și pleca duminica, întrucât lucra în or. Strășeni, ea, Ilișov Valeriu fiica sa, mama sa și Alexandru. Familia lui Alexandru nu o cunoaște. Acesta era un cunoscut al lui Ilișov Valeri și locuia la domiciliul din s. *****, întrucât, din câte își amintește, nu avea unde locui și nu avea domiciliu. Ilișov Valeri nu putea să conducă automobilul, iar Alexandru îl conducea. Aceștia o duceau pe fiica sa, Anastasia, la școală și se deplasau împreună la piață. Nu cunoaște dacă Alexandru deținea permis de conducere, menționând că acest aspect nu o interesa, întrucât acesta era un cunoscut de-al lor. Cunoaște că între Ilișov Valeri și Alexandru au existat unele neînțelegeri. Cu o zi înainte de cazul respectiv, tatăl său vitreg l-ar fi lovit pe Alexandru cu o strecurătoare de fier în cap. A văzut că Alexandru avea capul spart, iar locuința era plină de sânge. Nu cunoaște motivul conflictului și nu a văzut momentul în care acesta s-a produs. A observat doar că strecurătoarea de fier era îndoită, Alexandru avea capul spart, iar primul etaj era plin de sânge, întrucât acesta a rămas la primul etaj.

Alexandru locuia la primul etaj, unde era o cameră și bucătăria, iar de la intrarea în casă locuia în camera din partea dreaptă. Ea locuia la etajul al doilea. Nu își amintește când au intrat colaboratorii poliției și nici dacă aceștia au explicat motivul venirii sau au prezentat vreun act, întrucât de atunci au trecut aproximativ șase ani. Nu a auzit discuția dintre colaboratorii poliției și Ilișov Valeri, însă cu ea aceștia comunicau în limba rusă. Îndată după ce Ilișov Valeri a fost adus în casă, acesteia i s-a spus să ia cheile de la apartament și să meargă acolo pentru efectuarea percheziției. Când a ieșit din casă, l-a văzut pe concubinul său stând lângă perete, iar câinii au început să schelălăie și să alerge spre ei, explicând că aceștia „inhalaseră gaz”. Nu a văzut momentul în care Ilișov Valeri a fost adus în casă. Se afla la etajul doi, iar când a coborât la primul etaj, acesta era deja așezat pe un scaun lângă fereastră. Colaboratorii poliției i-au spus să se îmbrace, după care Anastasia a fost dusă la școală, iar ea a fost transportată la apartament, unde s-a efectuat percheziția. În timpul percheziției efectuate la domiciliul din s. *****, a fost prezentă doar atunci când i-a fost percheziționată camera în care se aflau lucrurile sale, după care a fost dusă la apartamentul din mun. *****. În perioada în care s-a aflat la domiciliu, nu își amintește exact circumstanțele, însă Ilișov Valeri spunea că va depune plângere împotriva acțiunilor colaboratorilor poliției. Nu a fost prezentă atunci când Ilișov Rita a telefonat avocatului. La întrebările procurorului, a explicat că nu cunoaște dacă Ilișov Valeri îi achita lui Alexandru un salariu pentru serviciile prestate. A reiterat că Ilișov Valeri este tatăl său vitreg, nu tatăl biologic, iar relațiile dintre ei au fost când bune, când rele. Până în prezent comunică, însă uneori se ceartă. A subliniat că Ilișov Valeri nu îi este tată biologic, iar ea nu îi este fiică biologică.

Martora Ilișov Rita, audiată în cadrul ședinței de judecată, a declarat că Ilișov Valeri este soțul său, însă, deși oficial se află în relații de căsătorie, în fapt nu locuiesc împreună și nu sunt în careva relații. A fost de acord să depună declarații. Își amintește că la data de 9 noiembrie 2020 a avut loc o percheziție la domiciliul din s. *****, respectiv la casa de vacanță care îi aparține ei și lui Ilișov Valeri. Data de 9 noiembrie este ziua de naștere a nepoatei sale, Anastasia Ursachi. Cu câteva zile înainte, Ilișov Valeri a venit la casa de vacanță împreună cu o persoană de gen masculin pe nume Alexandru. Au sărbătorit ziua de naștere a Anastasiei și i-au adus cadouri, iar întrucât a doua zi aceasta urma să meargă la școală, ea împreună cu nepoata s-

au dus la etajul doi, în timp ce Ilișov Valeri și Alexandru au rămas la primul etaj. Dimineța, toți s-au trezit, iar ea a început să o pregătească pe Anastasia pentru școală. Între timp, Alexandru și Ilișov Valeri s-au urcat în automobil, urmând să o ducă pe Anastasia la școală. A auzit automobilul plecând, după care, în timp ce se afla în bucătărie și se ocupa de treburile casnice, la un moment dat s-a deschis ușa și în casă au intrat colaboratorii poliției. Aceștia i-au spus să se așeze pe scaun și să nu întreprindă nimic, după care au început să deschidă ușile de la garaj și saună, auzindu-se cum se efectuează verificări prin casă. Aproximativ peste 20 de minute, Ilișov Valeri a intrat în casă însoțit de mai mulți colaboratori mascați și, probabil, de trei colaboratori care nu purtau mască. Colaboratorii, împreună cu Ilișov Valeri, s-au ridicat la etajul doi, în timp ce la primul etaj au continuat să efectueze percheziția. Când Ilișov Valeri a trecut pe lângă ea, i-a spus să cheme avocatul. Colaboratorii poliției nu au dorit să aștepte avocatul și i-au prezentat procesul-verbal întocmit în limba română, pe care l-a semnat. A explicat că poate citi în limba română, însă nu poate traduce un asemenea document. Ulterior, primul automobil al colaboratorilor poliției a transportat-o pe nepoata sa la școală. Ilișov Valeri a rămas la fața locului și discuta cu colaboratorii poliției în limba moldovenească. După aproximativ 30 de minute, aceștia au părăsit domiciliul, luându-i cu ei pe Alexandru și pe Ilișov Valeri. În timpul percheziției nu poate spune dacă a fost depistat sau ridicat ceva, întrucât nu a văzut acest lucru. Nu a fost prezentă la procedura de aducere la cunoștință lui Ilișov Valeri a documentelor referitoare la efectuarea percheziției. A menționat că Ilișov Valeri nu poate citi în limba română și nu posedă această limbă. În noaptea dinspre 8 spre 9 noiembrie 2020, la domiciliul din ***** se aflau fiica sa Ludmila, nepoata Anastasia, Alexandru, pe care îl cunoștea ca prieten al lui Ilișov Valeri, Ilișov Valeri și ea. Nu cunoaște cine a dormit în camera din partea dreaptă de la primul etaj, întrucât ea a luat-o pe Anastasia și s-a dus la etajul doi, astfel că nu cunoaște ce s-a întâmplat la primul etaj. În perioada respectivă, între Ilișov Valeri și Alexandru au existat unele conflicte, însă nu cunoaște în ce au constatat acestea. În general, între cei doi existau relații de prietenie. Alexandru conducea automobilul lui Ilișov Valeri deoarece acesta avea vederea slabă, de aproximativ „-10”. La întrebările procurorului, a explicat că personal a vândut casa din Ucraina și se întreține din banii proprii. Ea și Ilișov Valeri se întrețineau separat, fiecare având bugetul său. Deși oficial sunt căsătoriți, în fapt nu locuiesc împreună. Nu cunoaște dacă Ilișov Valeri lucra oficial în perioada respectivă. Ilișov Valeri locuia în mun. *****, iar în anul 2020 venea în oșpeție la casa de vacanță din *****. Atunci când veneau cu automobilul, Alexandru rămânea la casa de vacanță, după care plecau. La momentul intrării colaboratorilor poliției în domiciliu, în afară de ea nu se mai afla nimeni. Avocatul s-a prezentat ulterior, însă, când acesta a ajuns, colaboratorii poliției, precum și Ilișov Valeri și Alexandru, nu mai erau la domiciliu. Ilișov Valeri nu i-a cerut haine de schimb și nu s-a plâns că ar avea nevoie de acestea, însă ea a observat pe hainele acestuia urme care indicau că ar fi stat culcat pe burtă, pe pământ sau asfalt. Inițial, colaboratorii poliției nu i-au comunicat ce anume caută în cadrul percheziției, iar ulterior i-au spus că sunt în căutarea unor substanțe narcotice.

Pe lângă audierea martorilor propuși de partea apărării, în cadrul cercetării judecătorești, la solicitarea apărătorului inculpatului Alexei Lungu, au fost cercetate înscrisurile din materialele cauzei penale, invocate în susținerea poziției procesuale a apărării, după cum urmează:

Ordonanța de disjungere a cauzei penale într-o procedură separată din 22 noiembrie 2022 (vol. I, f.d.1-3);

Copia ordonanței privind începerea urmăririi penale din 24 februarie 2020, emisă în cauza penală nr. 202079024 (vol. I, f.d.11);

Cererea semnată de ***** (vol. I, f.d.60);

Ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuیت din 15 octombrie 2020 (vol. I, f.d.153);

Procese-verbale de audiere a bănuیتului ***** din 15 octombrie 2020 (vol. I, f.d.155), precum și procese-verbale de audiere suplimentară din 15 octombrie 2020 (vol. I, f.d.156), 21 octombrie 2020 (vol. I, f.d.157), 4 noiembrie 2020 (vol. I, f.d.158) și 9 noiembrie 2020 (vol. I, f.d.159);

Ordonanța din 11 ianuarie 2021, emisă de procurorul Roman Recean, privind scoaterea de sub urmărire penală a lui ***** în cauza penală nr.2020790029 (vol. I, f.d.160-165);

Rapoartele întocmite de ofițerul de urmărire penală Ghenadie Furdui și ofițerii de investigație Dumitru Rudei și Ion Rudcov (vol. I, f.d.178-181);

Procesul-verbal de reținere a lui Sinelnicov Alexandru din 9 noiembrie 2020 (vol. I, f.d.232);

Procesul-verbal de audiere a bănuیتului Sinelnicov Alexandru din 9 noiembrie 2020 (vol. I, f.d.234);

Ordonanța din 10 noiembrie 2020 privind înaintarea învinuirii lui Sinelnicov Alexandru (vol. I, f.d.236);

Procese-verbale de audiere a învinuitului Sinelnicov Alexandru din 11 și 12 noiembrie 2020 (vol. I, f.d.238 și 240);

Procesul-verbal de audiere a martorului Sinelnicov Alexandru din 7 decembrie 2020 (vol. I, f.d.244);

Procesul-verbal de reținere a lui Iliășov Valeri din 9 noiembrie 2020 (vol. III, f.d.249-250);

Scrisoarea de informare și de însoțire a ordonanței emise de procurorul Andrei Foiu din cadrul Procuraturii Criuleni (vol. IV, f.d.243);

Copia plângerii depuse de Iliășov Valeri împotriva colaboratorilor organului de drept (vol. IV, f.d.246);

Procesul-verbal de audiere a lui Iliășov Valeri în cadrul procesului penal pornit în baza plângerii acestuia (vol. IV, f.d.248-251).

III. APRECIEREA PROBELOR ȘI CONCLUZIILE INSTANȚEI ASUPRA SITUAȚIEI DE FAPT

Instanța, examinând nemijlocit și în contradictoriu probele administrate în cauză, apreciază fiecare probă sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar ansamblul probator prin prisma coroborării reciproce, în vederea stabilirii existenței faptelor imputate și a implicării inculpatului Iliășov Valeri în săvârșirea acestora.

Criteriile legale de apreciere a probelor sunt consacrate de art. 101 din Codul de procedură penală, potrivit căruia: „(1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. (2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. (4) Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. (5) Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.”

Totodată, art. 384 alin. (3) și (4) Cod de procedură penală stabilește: „(3) Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. (4) Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.”

Iar potrivit art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală: „(1) Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. (2) Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.”

În aceeași ordine de idei, art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală obligă instanța, la adoptarea sentinței, să stabilească, în această succesiune: „1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni;”

Aceste exigențe, examinate în coroborare cu art. 8 și art. 26 alin. (3) din Codul de procedură penală, impun respectarea prezumției de nevinovăție și a sarcinii acuzării de a demonstra vinovăția. Instanța nu pornește de la prezumția temeiniciei acuzației, ci verifică dacă împrejurările esențiale ale acesteia sunt confirmate prin probele cercetate nemijlocit. Nicio lacună probatorie nu poate fi completată prin presupuneri sau prin transferarea asupra inculpatului a obligației de a demonstra contrariul.

În prezenta cauză, analiza presupune delimitarea a două aspecte: existența obiectivă a faptelor și a substanțelor identificate ca heroină, pe de o parte, și atribuirea acestor fapte inculpatului Ilișov Valeri, pe de altă parte. Identificarea unei substanțe drept heroină ori depistarea acesteia în cadrul unei acțiuni procesuale nu demonstrează, prin ea însăși, implicarea inculpatului. Această legătură trebuie stabilită prin examinarea și coroborarea probelor referitoare la fiecare episod.

Sub acest aspect, instanța reține o deosebire esențială între episodul din *15 octombrie 2020* și cele trei operațiuni ulterioare, din *21 octombrie, 4 noiembrie și 9 noiembrie 2020*. În primul caz, transmiterea nemijlocită către investigatorul sub acoperire ***** a fost efectuată de *Sinelnicov Alexandr*, în timp ce în celelalte trei cazuri transmiterea a fost realizată nemijlocit de *Ilișov Valeri*. Această particularitate nu rupe însă unitatea probatorie a cauzei, ci impune examinarea distinctă a rolului inculpatului în fiecare episod și, ulterior, aprecierea tuturor acestor date în coroborare.

Astfel, prin *procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație - achiziția de control din 16 octombrie 2020*, se consemnează că, la *15 octombrie 2020, aproximativ la ora 16:00*, investigatorul sub acoperire ***** aflându-se în automobilul de model „*Suzuki Grand Vitara*”, cu numărul de înmatriculare ***** parcat pe strada ***** din municipiul ***** a procurat, contra sumei de *1 800 lei*, cinci pachetele cu droguri de tip heroină de la *Sinelnicov Alexandr*, actul consemnând totodată că acesta primise drogurile de la *Ilișov Valeri*, act aflat la *f.d.76–77, vol. I*. Această împrejurare dobândește o semnificație probatorie suplimentară prin declarațiile lui ***** care a relatat nemijlocit că, după ce l-a contactat telefonic pe *Ilișov Valeri* pentru procurarea drogurilor, inculpatul i-a comunicat că va veni „un domn cu automobilul său”, iar la întâlnirea din sectorul Rîșcani a venit automobilul pe care martorul îl cunoștea ca aparținând lui *Ilișov Valeri*, în acesta aflându-se un bărbat pe nume *Alexandru*, căruia i-a transmis banii și de la care a primit pachetul.

Declarația martorului este relevantă nu doar pentru identificarea persoanei care a efectuat transmiterea nemijlocită, ci și pentru stabilirea raportului dintre aceasta și inculpat. ***** a explicat că, în cazul celorlalte procurări, îl telefona pe *Ilișov Valeri* și utiliza expresia convenită „*3 kg de cartofi*”, inculpatul înțelegând semnificația acesteia și pregătind pachetele, după care investigatorul se deplasa la domiciliul acestuia din comuna ***** . Aceste circumstanțe sunt importante deoarece demonstrează existența comunicării anterioare, a unui mod convenit de solicitare și a conduitei orientate spre realizarea efectivă a procurării drogurilor.

Natura substanței transmise la *15 octombrie 2020* este, la rândul său, confirmată prin *raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-3915 din 21 octombrie 2020*, potrivit căruia substanța solidă de culoare cafenie, cu nuanțe de alb, constituia *heroină, în cantitate totală de 0,509 g*. Astfel, actul de consemnare a operațiunii, declarația persoanei care a participat nemijlocit la procurare și concluzia expertizei se referă la același episod și se completează în privința împrejurărilor esențiale ale acestuia.

Forța probatorie a acestei operațiuni devine și mai evidentă prin raportarea sa la ceea ce a urmat în perioada imediat următoare. La *21 octombrie 2020, aproximativ la ora 15:45*, ***** s-a deplasat în curtea casei din comuna ***** , unde, conform *procesului-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație - achiziția de control din 22 octombrie 2020*, a procurat de la *Ilișov Valeri*, contra sumei de *1 200 lei*, droguri de tip heroină, actul fiind anexat la *f.d.78–79, vol. I*.

Această operațiune nu rămâne la nivelul unei simple consemnări a susținerii investigatorului. Substanța primită a fost ridicată și supusă examinării de specialitate, iar *raportul de expertiză nr. 34/12/I-R-4029 din 20 noiembrie 2020* a stabilit că aceasta reprezintă heroină, cu masa totală de 0,261 g. În consecință, există o corespondență directă între actul care consemnează operațiunea, persoana indicată ca transmitător, suma achitată și rezultatul obiectiv al examinării substanței.

Semnificația declarației lui ***** este deosebită tocmai prin caracterul nemijlocit al percepției sale. Martorul nu a relatat despre o informație primită de la o altă persoană, ci despre propria sa participare la operațiuni, indicând că îl contacta pe Iliașov Valeri, că se deplasa la domiciliul acestuia și că primea de la el pachetele în schimbul banilor. În ceea ce privește achizițiile documentate, martorul a declarat că „celelalte cumpărături au avut loc în același mod”, ceea ce corespunde structurii obiective a actelor de consemnare existente la dosar.

Această configurație se repetă la 4 noiembrie 2020, *aproximativ la ora 19:30*. Potrivit *procesului-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație - achiziția de control din 5 noiembrie 2020*, investigatorul sub acoperire ***** a aflându-se în curtea casei din comuna *****, a procurat de la Iliașov Valeri, contra sumei de 1 200 lei, droguri de tip heroină, actul fiind depus la *f.d.80–81, vol. I*.

Substanța predată investigatorului a fost ulterior ridicată și examinată prin *raportul de expertiză nr. 34/12/I-R-4232 din 7 decembrie 2020*, care a stabilit că aceasta reprezintă heroină, cu masa totală de 0,502 g. Rezultatul expertizei nu identifică, prin el însuși, persoana care a transmis substanța, însă această împrejurare este stabilită prin actul de consemnare a operațiunii și prin declarația nemijlocită a lui *****. Cele două categorii de probe au obiecte probatorii distincte, dar converg asupra aceleiași situații: la data și ora indicate, inculpatul a pus substanța în posesia investigatorului, iar substanța astfel procurată era, în realitate, heroină.

O nouă transmitere a avut loc la 9 noiembrie 2020, *aproximativ la ora 07:05*, tot în curtea casei din comuna *****. *Procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație - investigația sub acoperire din 10 noiembrie 2020*, aflat la *f.d.82–83, vol. I*, consemnează că ***** a procurat de la Iliașov Valeri, contra sumei de 1 200 lei, droguri de tip heroină.

Substanța predată a fost examinată prin *raportul de expertiză nr. 34/12/I-R-4291 din 13 noiembrie 2020*, concluzionându-se că reprezintă heroină, cu masa totală de 0,313 g. Importanța acestui episod nu rezidă numai în existența unei noi procurări, ci în succesiunea imediată a evenimentelor care au urmat.

La *aproximativ 50 de minute după această transmitere*, în intervalul 07:55-13:00, colaboratorii organelor de drept au efectuat percheziția la domiciliul lui Iliașov Valeri din comuna *****, imobil cu numărul cadastral 3111199.074. În cadrul acestei acțiuni au fost depistate *șase pachetele din folie de staniol, introduse într-un pachetel de tip „zip-lock”*, cu o substanță de culoare cafeniu-închis. *Raportul de expertiză nr. 34/12/I-R-4292 din 13 noiembrie 2020* a stabilit că substanța constituie heroină, cu masa totală de 0,965 g.

Această constatare este susținută și de succesiunea documentară ulterioară: substanța de 0,965 g heroină a fost transmisă pentru păstrare în camera de păstrare a corpurilor delictu a DGUP a IGP conform *chitanței nr. ***** din 24 noiembrie 2020*, ceea ce asigură continuitatea identificabilă dintre obiectul ridicat în cadrul percheziției, obiectul supus expertizei și corpul delict transmis spre păstrare.

Instanța apreciază că depistarea celor 0,965 g de heroină la domiciliul inculpatului Ilișov Valeri nu poate fi desprinsă de contextul probator în care aceasta s-a produs. Nu se afirmă că cele 0,965 g reprezintă în mod automat aceeași substanță care fusese transmisă investigatorului cu aproximativ 50 de minute anterior. O asemenea identitate nu rezultă din expertize și nu poate fi presupusă. Ceea ce rezultă însă în mod obiectiv este că, în aceeași dimineață, în aceeași gospodărie, Ilișov Valeri a transmis investigatorului două pachetele cu heroină, iar la scurt timp după această transmitere, în spațiul său de domiciliu au fost depistate alte șase pachetele conținând o cantitate semnificativă de heroină, pregătită în doze distincte.

Această împrejurare dobândește valoare probatorie prin coroborare cu cele trei operațiuni de achiziție controlată. Nu este vorba despre existența singulară a unei cantități de droguri într-un domiciliu, ci despre identificarea aceleiași substanțe narcotice în posesia inculpatului Ilișov Valeri în condițiile în care, anterior și chiar în dimineața depistării, acesta fusese surprins prin mijloace probatorii distincte în activitatea de transmitere a heroinei către aceeași persoană. Ambalarea în șase pachetele separate, asociată cu transmiterea repetată în pachetele de dimensiuni mici, constituie o împrejurare obiectivă compatibilă cu destinația de înstrăinare și dobândește semnificația deplină numai în ansamblul conduitei documentate.

O confirmare materială suplimentară a legăturii dintre activitatea de înstrăinare și inculpat o constituie mijloacele bănești depistate în aceeași dimineață.

Potrivit *procesului-verbal de percheziție din 9 noiembrie 2020*, în intervalul 07:25-07:45, în automobilul de model „Suzuki Grand Vitara”, cu numărul de înmatriculare ***** , aparținând lui Ilișov Valeri și aflat pe drumul de la intrarea în ÎI „*****”, comuna ***** , au fost depistați 350 lei, între care o bancnotă de 200 lei, seria ***** , identificată ca fiind una dintre bancnotele marcate utilizate în cadrul achiziției de droguri din 4 noiembrie 2020, împrejurare consemnată la *f.d.203–205, vol. I*.

Valoarea acestei probe nu derivă din simpla împrejurare că inculpatul avea asupra sa bani. O sumă de bani găsită în posesia unei persoane nu are, prin ea însăși, semnificație incriminatoare. În speță, însă, este vorba despre o bancnotă individualizată prin seria ***** , care fusese introdusă anterior în circuitul achiziției controlate și care, la 9 noiembrie 2020, a fost identificată în automobilul ce-i aparține lui Ilișov Valeri. Identitatea materială a bancnotei creează o verigă obiectivă între operațiunea de înstrăinare documentată la 4 noiembrie și bunul aflat ulterior în posesia inculpatului.

La domiciliul lui Ilișov Valeri, în cadrul aceleiași acțiuni procesuale, au fost depistate 1 850 lei, inclusiv cinci bancnote cu nominalul de 200 lei, individualizate prin seriile ***** , ***** , ***** și ***** . Actul de percheziție consemnează în mod individual aceste

mijloace bănești, iar materialul probator le leagă de mijloacele utilizate în cadrul operațiunilor controlate. Importanța acestei constatări este apreciată în raport cu faptul că, în aceeași cauză, achizițiile au fost realizate contra unor sume determinate, iar mijloacele bănești utilizate au fost individualizate și urmărite în cadrul operațiunilor.

Un alt aspect esențial pentru aprecierea vinovăției îl constituie *caracterul repetitiv și structurat al conduitei*. Nu se constată o singură transmitere accidentală sau o situație ambiguă, ci trei operațiuni succesive în care același inculpat, în același loc - gospodăria sa din comuna ***** -, a primit investigatorul sub acoperire și i-a transmis droguri în schimbul unor sume determinate: la 21 octombrie 2020 suma de 1 200 lei pentru 0,261 g heroină; la 4 noiembrie 2020 suma de 1 200 lei pentru 0,502 g heroină; la 9 noiembrie 2020 suma de 1 200 lei pentru 0,313 g heroină. Fiecare dintre aceste operațiuni este consemnată într-un act procesual distinct, iar fiecare cantitate a fost supusă unei expertize separate.

Această repetitivitate are o semnificație juridică proprie. Ea demonstrează că disponibilitatea inculpatului Ilișov Valeri de a transmite heroina nu reprezenta un act individual, ci o conduită repetată, realizată în același mod, față de aceeași persoană și contra unor sume bănești certe. Or, tocmai repetarea acelorași acte materiale, în condiții similare și într-un interval temporal relativ scurt, permite instanței să stabilească orientarea reală a conduitei inculpatului, inclusiv existența scopului de înstrăinare.

În acest sens sunt relevante și declarațiile lui ***** , care a declarat că îl contacta pe Ilișov Valeri și îi solicita drogurile printr-o expresie convenită, inculpatul înțelegând solicitarea și pregătind pachetele. Martorul a relatat că anterior colaborării cu organele de poliție procurase heroină de la Ilișov Valeri, iar ulterior, în calitate de investigator sub acoperire, a efectuat achizițiile documentate în cauză. Aceste declarații nu sunt utilizate individual, ci în măsura în care sunt confirmate de actele procedurale și de rezultatele obiective ale expertizelor.

Sub același aspect sunt relevante declarațiile martorului *Rudcov Ion*, care a relatat că în anul 2020 Ilișov Valeri a fost obiectul unei investigații privind distribuirea drogurilor, că au fost efectuate patru achiziții de control și că, în cadrul a trei dintre acestea, drogurile au fost transmise investigatorului sub acoperire nemijlocit de Ilișov Valeri. Martorul a mai declarat că în cadrul urmăririlor vizuale Sinelnicov Alexandr conducea, în majoritatea cazurilor, automobilul lui Ilișov Valeri și că în cadrul investigației a fost stabilită legătura dintre Sinelnicov și Ilișov.

Declarațiile lui Rudcov Ion prezintă relevanță în special prin faptul că nu substituie probele nemijlocite ale operațiunilor, ci confirmă cadrul în care acestea au fost efectuate, existența relației dintre inculpat și Sinelnicov Alexandr și faptul că, în trei dintre achizițiile de control, transmiterea drogurilor către investigator a fost realizată de Ilișov. Aceste susțineri corespund actelor de consemnare din 21 octombrie, 4 noiembrie și 9 noiembrie 2020 și sunt astfel verificate de documentele procedurale și de expertize.

Aceeași apreciere se impune și în privința declarațiilor martorului *Rudei Dumitru*. Acesta a confirmat participarea sa la acțiunile de urmărire penală, efectuarea măsurilor speciale de investigații și desfășurarea perchezițiilor. Martorul a declarat că, în cadrul operațiunilor urmărite

de organele de drept, în trei cazuri substanțele au fost transmise investigatorului de Ilișov Valeri, iar în cazul din 15 octombrie 2020 transmiterea a fost realizată de Sinelnikov Alexandr. De asemenea, a confirmat utilizarea de către Sinelnikov a automobilului „Suzuki Grand Vitara” ce îi aparține lui Ilișov Valeri.

Instanța acordă atenție și limitelor în care acești martori au perceput anumite împrejurări. Acolo unde Rudei Dumitru sau Rudcov Ion au precizat că nu își amintesc anumite detalii, instanța nu transformă asemenea relatări în elemente certe. Valoarea declarațiilor lor este reținută numai pentru împrejurările pe care le-au perceput și le-au relatat, iar datele cu privire la date, ore, cantități, serii ale bancnotelor și rezultatele expertizelor sunt stabilite prioritar prin actele procedurale și mijloacele materiale de probă care le individualizează.

În privința legalității și credibilității achizițiilor de control, instanța are în vedere și faptul că operațiunile nu constituie acte spontane ale investigatorului, ci măsuri speciale de investigație documentate distinct. Pentru fiecare operațiune există un act procedural care identifică data, ora, locul, investigatorul, persoana de la care a fost procurată substanța și suma achitată. După fiecare achiziție, substanța a fost ridicată și supusă examinării de specialitate, rezultatele fiind reflectate în rapoartele de expertiză nr. 34/12/I-R-4029, 34/12/I-R-4232 și 34/12/I-R-4291. Această succesiune conferă probelor o verificabilitate obiectivă și permite instanței să urmărească traseul probator al fiecărei cantități.

În aceeași ordine de idei, percheziția din 9 noiembrie 2020 a produs rezultate care se înscriu în aceeași configurație probatorie. Automobilul „Suzuki Grand Vitara”, cu *****, a fost ridicat de la Ilișov Valeri prin procesul-verbal de ridicare din 9 noiembrie 2020, iar ulterior asupra acestuia a fost aplicat sechestru prin încheierea judecătorului de instrucție din 10 iunie 2021, fiind transmis la păstrare specializată a MAI de pe strada ***** din mun. *****.

Instanța apreciază că această probă trebuie privită în legătură cu împrejurarea că automobilul respectiv a fost utilizat în operațiunea din 15 octombrie 2020, când Sinelnikov Alexandr a efectuat transmiterea drogurilor către *****. Utilizarea repetată a aceluiași automobil de către Sinelnikov Alexandr, în contextul în care actele operațiunilor și declarațiile investigatorului îl leagă pe acesta de Ilișov Valeri, constituie un element probator care consolidează existența raportului dintre cei doi și rolul inculpatului în activitatea documentată.

În ceea ce privește telefonul mobil „NOKIA”, IMEI *****, cartela SIM *****, depistat la domiciliul lui Ilișov Valeri, acesta a fost ridicat în cadrul percheziției și transmis pentru păstrare conform *chitanței nr. *****din 22 noiembrie 2020*. Valoarea acestei probe este apreciată în limitele datelor obiective pe care le confirmă: existența și ridicarea mijlocului de comunicație identificat, fără ca instanța să atribuie acestuia, în lipsa unei examinări concrete a conținutului comunicațiilor, o semnificație pe care actele cauzei nu o susțin.

Ansamblul acestor probe conduce la o concluzie coerentă asupra rolului lui Ilișov Valeri. La date distincte, dar apropiate în timp, acesta a avut la dispoziție heroină, a păstrat-o în doze individualizate la domiciliu și a transmis-o în schimbul unor sume concrete de bani. La 21 octombrie 2020, a transmis 0,261 g de heroină pentru 1 200 lei; la 4 noiembrie 2020, 0,502 g de

heroină pentru 1 200 lei; la 9 noiembrie 2020, 0,313 g de heroină pentru 1 200 lei. În aceeași dimineață de 9 noiembrie 2020, în spațiul său de domiciliu au fost depistate alte 0,965 g de heroină, repartizate în șase pachetele, iar în automobilul său a fost identificată bancnota de 200 lei, seria *****, utilizată anterior în operațiunea de achiziție din 4 noiembrie 2020.

Prin examinarea acestor împrejurări în succesiunea lor cronologică se conturează nu numai existența materială a drogurilor, ci și mecanismul concret în care acestea erau puse în circulație: solicitarea, pregătirea pachetelor, deplasarea investigatorului la domiciliul inculpatului, transmiterea substanței, primirea banilor și, ulterior, identificarea mijloacelor bănești provenite din operațiunile controlate. Tocmai această interdependență a probelor conferă ansamblului probator consistența necesară pentru stabilirea conduitei imputate inculpatului.

Deosebit de relevantă este și *concordanța dintre cantitățile stabilite prin expertiză și actele operațiunilor*. Pentru fiecare dintre cele trei achiziții există o succesiune logică și documentară: actul operațiunii identifică momentul și persoana transmitătorului; investigatorul primește substanța; substanța este ridicată; expertiza stabilește că aceasta este heroină și determină masa; rezultatul este consemnat în actele cauzei și, pentru corpurile delict, substanțele sunt transmise spre păstrare. O asemenea succesiune nu se întemeiază pe o apreciere subiectivă a unui singur martor, ci pe convergența probelor de natură diferită.

În același timp, instanța nu ignoră poziția procesuală a inculpatului. Ilișov Valeri nu a recunoscut vinovăția și a susținut că drogurile depistate la domiciliu ar fi fost introduse acolo de colaboratorii organelor de drept, că ar fi fost amenințat în legătură cu nepoata sa și că bancnota depistată în automobil ar fi provenit din restul primit la achitarea unei amenzi contravenționale. Aceste susțineri au fost examinate în raport cu fiecare probă relevantă și nu pot prevala asupra datelor obiective ale cauzei în măsura în care rămân neconfirmate și sunt infirmate de ansamblul probator.

În special, explicația potrivit căreia bancnota ***** ar fi reprezentat restul primit de la bancă nu oferă o explicație pentru elementul probator esențial: individualizarea acelei bancnote prin seria sa și identificarea ei ca mijloc bănesc utilizat anterior în cadrul achiziției controlate din 4 noiembrie 2020. Explicația inculpatului nu înlătură existența acestei corespondențe materiale.

Tot astfel, susținerea că substanțele depistate la domiciliu ar fi fost plasate de colaboratorii poliției nu este compatibilă cu ansamblul probelor administrate. Expertiza nr. 34/12/1-R-4292 din 13 noiembrie 2020 confirmă existența și natura substanței, procesul-verbal de percheziție confirmă locul și modalitatea depistării, iar chitanța nr. ***** din 24 noiembrie 2020 confirmă transmiterea corpului delict pentru păstrare. Aceste acte se află într-o succesiune documentară continuă, iar depozițiile martorilor Rudei Dumitru și Rudcov Ion confirmă desfășurarea percheziției și ridicarea obiectelor în cadrul acesteia.

Instanța nu atribuie însă fiecărei probe o semnificație mai largă decât cea pe care o poate susține. Expertiza dovedește natura și masa substanței; procesul-verbal de percheziție dovedește locul și circumstanțele depistării; actele privind bancnotele dovedesc individualizarea și traseul mijloacelor bănești; declarațiile lui ***** dovedesc, în limitele percepției sale nemijlocite,

împrejurările întâlnirilor și ale transmițerilor. Justețea concluziei judiciare rezultă tocmai din coroborarea acestor date, iar nu din atribuirea unei forțe absolute vreuneia dintre ele.

Prin aceeași metodă este apreciat și episodul din *15 octombrie 2020*. Instanța reține că transmiterea nemijlocită către ***** a fost efectuată de Sinelnicov Alexandr, dar actul de consemnare a operațiunii indică faptul că drogurile au fost primite de acesta de la Ilișov Valeri, iar declarația lui ***** confirmă că, anterior întâlnirii, îl contactase pe Ilișov, acesta comunicându-i că va veni un bărbat cu automobilul său. La întâlnire a venit automobilul cunoscut de Poidolov ca aparținând lui Ilișov, iar în acesta se afla Sinelnicov Alexandr. Substanța transmisă în cadrul acestei operațiuni a fost ulterior identificată prin *raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-3915 din 21 octombrie 2020* ca fiind heroină, în cantitate de *0,509 g*.

Așadar, în privința acestui episod, rolul lui Ilișov nu este dedus exclusiv din faptul că Sinelnicov Alexandr conducea automobilul său, ci dintr-un ansamblu alcătuit din comunicarea prealabilă cu inculpatul, indicația că un bărbat va veni cu automobilul său, prezentarea efectivă a lui Sinelnicov, utilizarea automobilului ce-i aparține inculpatului, consemnarea în actul operațiunii a provenienței drogurilor de la Ilișov Valeri și confirmarea prin expertiză a naturii substanței transmise. În acest context, împrejurările referitoare la Sinelnicov Alexandr constituie nu un fapt singular, ci o verigă a mecanismului prin care drogurile aflate în sfera de control a inculpatului au fost puse în circulație.

În ansamblul său, materialul probator demonstrează astfel existența unei activități desfășurate cu *aceeași orientare volitivă*, constând în procurarea, deținerea și punerea heroinei la dispoziția altor persoane în vederea înstrăinării. Repetarea operațiunilor, identitatea persoanei care procura drogurile, locul constant al întâlnirilor, modalitatea de solicitare, transmiterea contra unor sume de bani, existența unor cantități de heroină păstrate la domiciliu și identificarea unor mijloace bănești provenite din operațiunile controlate se află într-o relație de continuitate care exclude caracterul întâmplător al faptelor.

Cantitățile stabilite prin rapoartele de expertiză pentru episoadele documentate - *0,509 g, 0,261 g, 0,502 g, 0,313 g și 0,965 g*, în total *2,55 g de heroină* - sunt individualizate prin acte distincte și reprezintă materialul probator pe care instanța îl are în vedere la stabilirea întinderii activității imputate.

În aceste condiții, probele administrate nu se află într-o simplă juxtapunere, ci formează un *lanț probator coerent*, în care fiecare verigă confirmă sau explică o altă împrejurare: declarațiile investigatorului identifică modalitatea și persoana transmițerii; actele achizițiilor fixează data, ora, locul și suma; expertizele confirmă natura și cantitatea drogurilor; procesele-verbale de ridicare și percheziție atestă existența și locul depistării bunurilor; seriile bancnotelor permit urmărirea mijloacelor bănești provenite din achizițiile controlate; iar declarațiile celorlalți martori confirmă cadrul operațional, relațiile dintre persoanele implicate și circumstanțele desfășurării acțiunilor procesuale.

Coroborarea acestor probe permite instanței să stabilească, cu gradul de certitudine necesar într-o cauză penală, că *Ilișov Valeri ***** a deținut și a înstrăinat ilegal heroină în condițiile*

descrise în învinuire, acționând conștient și urmărind punerea acesteia în circulație către alte persoane, iar caracterul repetat al transmițerilor și modul concret de pregătire și predare a drogurilor confirmă existența scopului de înstrăinare.

În această configurație probatorie, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu este susținută de elemente obiective capabile să înlăture ori să fragmenteze lanțul probator. Explicațiile sale rămân afirmații defensive care nu găsesc confirmare în actele materiale ale cauzei, în timp ce elementele esențiale ale acuzației sunt susținute convergent prin probe testimoniale, înscrisuri procesuale, rapoarte de expertiză și corpuri delictive. Instanța reține, astfel, că probele administrate, examinate în integralitatea lor și apreciate în interdependența lor logică și probatorie, fundamentează concluzia asupra vinovăției inculpatului pentru faptele reținute în sarcina sa.

Un alt aspect esențial îl constituie susținerea apărării potrivit căreia Ilișov Valeri nu ar fi desfășurat activitate de comercializare a drogurilor, ceea ce impune instanței examinarea distinctă a problemei provocării, întrucât aceasta nu privește exclusiv valoarea probatorie a rezultatelor achizițiilor de control, ci și corectitudinea și echitatea procesului penal în ansamblu.

Potrivit art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, nu sunt admisibile datele obținute „*prin provocarea, facilitarea sau încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii*”. Această normă impune instanței să verifice nu doar existența formală a unei achiziții controlate, ci și caracterul conduitei investigatorului și al autorităților care au organizat operațiunea.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului face aceeași distincție. În cauza *Ramanauskas c. Lituaniei* [Marea Cameră], cererea nr. 74420/01, hotărârea din 5 februarie 2008, Curtea a subliniat că tehnicile speciale de investigare nu sunt, în sine, incompatibile cu dreptul la un proces echitabil, însă autoritățile trebuie să rămână într-o poziție esențialmente pasivă și să nu determine o persoană să comită o faptă pe care, în lipsa intervenției lor, nu ar fi săvârșit-o. Curtea a impus, de asemenea, instanțelor naționale obligația de a examina efectiv susținerea privind provocarea, inclusiv motivele declanșării operațiunii, gradul de implicare al autorităților și natura eventualelor presiuni exercitate asupra persoanei.

În *Teixeira de Castro c. Portugaliei*, cererea nr. 25829/94, hotărârea din 9 iunie 1998, §§ 38–39, încălcarea art. 6 § 1 a fost constatată tocmai pentru că agenții au trecut de la investigarea unei activități existente la determinarea săvârșirii infracțiunii, iar nu pentru simplul fapt că au utilizat tehnici sub acoperire.

În *Bannikova c. Rusiei*, cererea nr. 18757/06, hotărârea din 4 noiembrie 2010, §§ 37–65, Curtea a reiterat criteriul delimitării dintre investigarea pasivă a unei activități infracționale preexistente și provocarea unei infracțiuni. Sunt relevante, între altele, existența unor informații obiective privind activitatea infracțională anterioară, comportamentul persoanei înainte de intervenția autorităților și caracterul conduitei investigatorului. Curtea a considerat relevante împrejurări precum inițierea contactului, insistențele, presiunile, oferirea unor avantaje neobișnuite sau alte conduite capabile să determine săvârșirea unei fapte care, în lipsa intervenției, nu ar fi fost comisă. Aplicând aceste criterii la probele administrate în prezenta

cauză, instanța reține că faptul că ***** a declarat că el îl contacta pe Ilișov Valeri nu poate fi ignorat. Inițiativa investigatorului de a contacta persoana vizată reprezintă un element care trebuie examinat în contextul întregii operațiuni. Totuși, inițierea unui contact de către investigator nu echivalează, prin ea însăși, cu provocarea infracțiunii. Ceea ce trebuie stabilit este dacă, anterior contactelor respective, existau date obiective privind o activitate infracțională sau dacă investigatorul a creat, prin propria conduită, intenția infracțională a inculpatului.

Aceleași exigențe au fost aplicate direct într-o cauză împotriva Republicii Moldova. În *Păreniuc c. Republicii Moldova*, nr. 17953/08, hotărârea din 1 iulie 2014, §§ 33-41, Curtea Europeană a constatat încălcarea art. 6 § 1, subliniind că, atunci când persoana invocă provocarea, instanțele trebuie să examineze efectiv această susținere și să verifice circumstanțele în care a fost realizată operațiunea. Curtea a accentuat că, atunci când materialele cauzei nu permit stabilirea clară a existenței sau inexistenței provocării, trebuie examinată procedura prin care această chestiune a fost soluționată, inclusiv sub aspectul contradictorialității și egalității armelor.

În acest sens, prezintă relevanță declarațiile lui Cărunțu Natalia, care, potrivit materialului probator, a relatat despre relația anterioară dintre ***** și Ilișov Valeri și despre procurări de heroină de la inculpat anterior perioadei în care ***** a început colaborarea cu organele de drept. Această probă are o valoare distinctă pentru verificarea unei provocări, deoarece privește existența unei relații anterioare între persoanele implicate și existența unor procurări care, potrivit declarației martorei, precedau achizițiile de control.

La aprecierea declarațiilor lui Cărunțu Natalia, instanța ține seama de împrejurările personale relatate în cauză și de faptul că aceasta era consumatoare de droguri și urma tratament cu metadonă. O asemenea situație nu determină, prin ea însăși, lipsirea declarațiilor de valoare probatorie. Ea impune însă ca relatarea martorei să fie verificată prin celelalte probe și să nu constituie singurul fundament al unei concluzii decisive. În prezenta cauză, declarația sa este utilizată în această limită, pentru coroborarea existenței relației anterioare dintre ***** și Ilișov Valeri și pentru analiza ipotezei provocării, nu ca probă autonomă a fiecărei transmiteri imputate inculpatului.

Relevant este și caracterul repetat al contactelor documentate. Nu este vorba despre o singură situație în care, în urma unui contact inițiat de investigator, inculpatul ar fi furnizat pentru prima dată substanțe narcotice. După achiziția din 21 octombrie au urmat operațiuni la 4 noiembrie și 9 noiembrie, toate fiind documentate prin acte distincte și având aceeași structură esențială: contactul dintre ***** și Ilișov Valeri, deplasarea la gospodăria din *****, transmiterea unei cantități de substanță în schimbul unei sume de bani și ridicarea ulterioară a substanței pentru examinare.

În același timp, instanța nu desprinde din caracterul repetat al achizițiilor o prezumție de vinovăție. Repetarea operațiunilor are valoare numai în coroborare cu conținutul concret al fiecărei probe. În speță, tocmai această coroborare permite constatarea că cele trei operațiuni nu

reprezintă o singură relatare neverificată a investigatorului, ci episoade distincte, consemnate separat și urmate de ridicarea și expertizarea substanțelor.

Nu rezultă din probele examinate că, în cadrul acestor trei operațiuni, ***** ar fi recurs la amenințări, violență, presiuni, promisiuni neobișnuite ori alte mijloace prin care să-l fi determinat pe Ilișov Valeri să procure sau să transmită heroină împotriva voinței sale ori într-o situație pe care acesta nu ar fi acceptat-o în lipsa intervenției investigatorului. Din datele disponibile rezultă, dimpotrivă, existența unei relații anterioare între ***** și inculpat, precum și procurări anterioare perioadei operațiunilor controlate, aspecte care constituie elemente obiective incompatibile cu teza potrivit căreia activitatea infracțională ar fi fost creată exclusiv prin intervenția investigatorului.

Ansamblul probator mai demonstrează că activitatea investigată nu a apărut ca urmare a unei singure intervenții punctuale a investigatorului. Relația anterioară dintre Poidolov Alexandr și Ilișov Valeri, procurările relatate anterior de Căruntu Natalia, succesiunea celor trei achiziții controlate și depistarea, în aceeași dimineață cu ultima achiziție, a unei alte cantități de heroină la domiciliul inculpatului reprezintă împrejurări care, apreciate împreună, susțin concluzia că investigatorul a documentat o activitate preexistentă, fără a exista probe suficiente că el ar fi creat intenția infracțională a inculpatului prin presiuni sau alte mijloace incompatibile cu caracterul pasiv al unei operațiuni de investigare.

Nu au fost prezentate probe că investigatorul i-ar fi promis lui Ilișov Valeri un avantaj nepermis de lege, l-ar fi amenințat, constrâns, presat ori determinat printr-o ofertă excepțională să comită faptele. De asemenea, nu rezultă că autoritățile ar fi exercitat asupra inculpatului o influență de asemenea intensitate încât conduita infracțională să poată fi atribuită intervenției lor, iar nu voinței inculpatului.

În acest context, instanța nu constată existența provocării în sensul art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală și al standardului stabilit de Curtea Europeană în cauzele *Teixeira de Castro c. Portugaliei*, 9 iunie 1998, §§ 38–39, și *Ramanauskas c. Lituaniei* [MC], 5 februarie 2008, §§ 49–61, 67–68.

O confirmare judiciară distinctă a circumstanțelor în care s-a desfășurat episodul din 15 octombrie 2020 rezultă și din sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), dosarul nr. 1-3434/2020, pronunțată în cauza penală privindu-l pe Sinelnicov Alexandr. În această cauză, instanța a reținut că, la 15 octombrie 2020, Sinelnicov Alexandr a primit droguri de tip heroină de la persoana în privința căreia cauza fusese disjunctată, s-a deplasat cu automobilul „Suzuki Grand Vitara” aparținând acesteia pe str. ***** din mun. ***** și, la ora aproximativă 16:00, a înstrăinat lui ***** cinci pachetele cu substanță de culoare cafenie, pentru suma de 1 800 lei, cantitatea de heroină fiind stabilită prin expertiză la 0,509 g.

Instanța nu folosește această hotărâre ca probă autonomă a vinovăției lui Ilișov Valeri, ci o are în vedere în măsura în care constatările sale corespund și se coroborează cu probele administrate nemijlocit în prezenta cauză.

În aceste limite, instanța urmează să examineze dacă faptele stabilite prin probele cercetate întrunesc semnele componenței de infracțiune imputate, ținând seama de fiecare modalitate concretă de realizare a conduitei, de cantitatea substanței și de scopul de înstrăinare. Această examinare presupune însă și confruntarea constatărilor probatorii cu poziția apărării, care contestă circumstanțele reținute în sarcina inculpatului și invocă împrejurări ce ar pune sub semnul întrebării temeinicia acuzației. Din acest motiv, înainte de a formula concluziile asupra încadrării juridice, instanța va analiza susținerile inculpatului și declarațiile martorilor apărării, prin raportare la probele cercetate în ședința de judecată și la constatările deja reținute.

IV. CU PRIVIRE LA POZIȚIA APĂRĂRII

Instanța apreciază critic declarațiile inculpatului Ilișov Valeri, întrucât susținerile acestuia, raportate la propriul conținut și la celelalte probe cercetate, nu găsesc o confirmare suficientă sub aspectul împrejurărilor esențiale invocate în apărare.

Astfel, inculpatul a susținut că substanțele narcotice depistate la vilă nu îi aparțineau, fiind plasate de colaboratorii poliției, care l-ar fi determinat să și le asume prin amenințarea că nepoata sa va fi plasată într-o casă de copii. A mai afirmat că a fost agresat fizic și că întreaga cauză ar fi fost înscenată la inițiativa lui Sinelnicov Alexandr, cu scopul de a-l lipsi de apartament.

Examinând aceste declarații, instanța precizează că inculpatul nu a relatat că ar fi văzut momentul în care pachetele au fost aduse sau plasate pe masa din bucătărie. Dimpotrivă, a declarat că, atunci când a intrat în încăpere, acestea se aflau deja acolo și că nu cunoaște cine le-a adus. Așadar, afirmația că substanțele au fost plasate de colaboratorii poliției nu se întemeiază pe un fapt perceput nemijlocit, ci pe propria presupunere asupra celor întâmplate.

Nici susținerea privind o înțelegere între Sinelnicov Alexandr și colaboratorii operativi nu este însoțită de indicarea unor împrejurări concrete care să o confirme. Faptul că acesta îl cunoștea pe inculpat, locuise la vilă și avusese cu el anumite relații personale sau neînțelegeri nu demonstrează existența unui plan de înscenare. Totodată, din propriile declarații ale inculpatului rezultă că relația dintre ei era una apropiată: îl găzduise la vilă, acesta o transporta pe Anastasia la școală și îl însoțea în deplasări. Instanța nu atribuie acestor împrejurări o semnificație incriminatoare, dar le are în vedere la aprecierea coerenței relatării inculpatului despre raporturile dintre cei doi.

Cât privește pretinsa amenințare cu plasarea nepoatei într-o casă de copii și agresiunea fizică invocată, instanța nu poate reține asemenea fapte doar în baza afirmațiilor inculpatului. Acestea trebuiau verificate prin probe, inclusiv prin stabilirea persoanelor care ar fi asistat la incidente, a împrejurărilor în care s-ar fi produs și a eventualelor urme sau consecințe. Potrivit art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală, probele urmează a fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, prin coroborarea lor și verificarea sursei din care provin.

Instanța nu pierde din vedere că sarcina dovedirii învinuirii revine acuzației, iar inculpatul nu este obligat să-și demonstreze nevinovăția. Totuși, susținerile sale, odată invocate, urmează a fi examinate în raport cu împrejurările stabilite prin probe. Or, simpla afirmare a unei înscenări,

fără indicarea unor date concrete care să o susțină, nu este suficientă pentru a înlătura constatările rezultate din celelalte mijloace de probă.

De asemenea, împrejurarea că la vilă se aflau și alte persoane, care aveau acces în imobil, nu permite stabilirea apartenenței substanțelor în favoarea sau în defavoarea vreuneia dintre acestea. Această circumstanță se apreciază apreciată împreună cu probele care privesc locul depistării, accesul la acesta și legătura inculpatului cu substanțele respective.

Faptul că la domiciliul inculpatului din municipiul ***** nu au fost depistate substanțe narcotice nu infirmă, prin sine, rezultatele percheziției efectuate la vila din *****, cele două împrejurări vizând locuri distincte. La fel, explicația privind proveniența banilor depistați în automobil, precum și afirmațiile referitoare la ocupația și veniturile sale nu pot fi apreciate autonom și nici nu constituie, prin ele însele, dovezi ale săvârșirii infracțiunii.

Instanța nu consideră neregulile vinovăției drept un argument împotriva inculpatului și nici nu înlătură apărarea pentru simplul fapt că aceasta îi este favorabilă. Totuși, susținerile privind plasarea substanțelor de către colaboratorii poliției, presupusa înțelegere cu Sinelnikov Alexandr, amenințarea și agresiunea fizică nu au fost confirmate prin probe și nu sunt de natură să răstoarne situația de fapt stabilită în urma cercetării judecătorești. În această măsură, instanța nu le poate reține ca împrejurări reale ale cauzei, constatările sale întemeindu-se pe faptele confirmate prin ansamblul probelor administrate.

În aprecierea declarațiilor martorilor propuși de apărare, instanța pornește de la faptul că acestea constituie mijloace de probă în sensul art. 102 Cod de procedură penală, însă valoarea lor probantă nu este determinată de calitatea procesuală a persoanei care le-a propus, ci de conținutul informațiilor furnizate, de sursa acestora, de caracterul nemijlocit al percepției, de coerența internă a relatării și de concordanța acesteia cu celelalte probe administrate. Potrivit art. 102 alin. (1) CPP, *„Declarații sînt informațiile orale sau scrise, date în cadrul procesului penal de către persoană și care au importanță pentru justa soluționare a cauzei”*, iar alin. (2) al aceluiași articol exclude din sfera probatorie datele comunicate de persoană atunci când aceasta nu poate indica sursa informațiilor sale. Totodată, revenind la prevederile art. 101 alin. (1) CPP, citate anterior, instanța reține că aprecierea probelor presupune examinarea fiecăreia sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, precum și evaluarea ansamblului probator în baza coroborării reciproce a probelor administrate. În acest context, este relevantă și regula consacrată de aceeași normă, potrivit căreia: *„Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.”*

Acest criteriu este cu atât mai important în cazul declarațiilor analizate, întrucât toate cele trei martore se află într-o relație familială sau apropiată cu inculpatul: Anastasia Ursachi este nepoata soției acestuia, Ludmila Grisenco este fiica vitregă a inculpatului, iar Rita Iliashov este soția acestuia. O asemenea relație nu determină, prin ea însăși, inadmisibilitatea sau lipsirea de valoare probantă a declarațiilor, însă reprezintă o circumstanță obiectivă care trebuie avută în vedere la aprecierea imparțialității relatării, în special atunci când martorul formulează concluzii favorabile inculpatului fără să fi perceput nemijlocit împrejurarea asupra căreia se pronunță.

Valoarea declarației rezultă din ceea ce martorul a văzut, auzit ori perceput personal, nu din ceea ce presupune, a dedus ulterior sau a aflat de la alte persoane.

Declarațiile martorelor Ursachi Anastasia și Grisenco Ludmila prezintă relevanță, în special, prin informațiile referitoare la relațiile dintre Ilișov Valeriu și Sinelnicov Alexandr, persoana care locuia în imobilul din ***** și îl ajuta pe inculpat, inclusiv prin conducerea automobilului. Ambele martore au relatat despre un conflict serios între cei doi, produs în seara precedentă percheziției. Astfel, Grisenco Ludmila a declarat că, în ziua anterioară intervenției poliției, a observat că Alexandru avea capul spart, că strecurătoarea de fier era îndoită și că primul etaj al casei era plin de sânge. Ursachi Anastasia a relatat, la rândul său, că, după ce a coborât la primul etaj, l-a văzut pe Alexandru cu capul sângerând, iar bucătăria era plină de sânge. Ambele au precizat însă că nu au asistat la conflict și nu cunosc motivul acestuia. În consecință, declarațiile lor nu permit reconstituirea propriu-zisă a incidentului și nici stabilirea tuturor împrejurărilor în care Alexandru a fost vătămat, dar confirmă existența unui conflict anterior între acesta și inculpat, care a avut o manifestare violentă și ale cărui urmări au fost observate nemijlocit de martore.

Această împrejurare nu poate fi desprinsă de succesiunea evenimentelor din dimineața zilei de 9 noiembrie 2020. Potrivit declarațiilor martorelor, Sinelnicov Alexandr s-a deplasat împreună cu Ilișov Valeriu și Ursachi Anastasia pentru a o duce pe aceasta la școală, fiind persoana care conducea automobilul. Automobilul a fost oprit de colaboratorii de poliție, iar persoanele aflate în el au fost separate. Ursachi Anastasia a relatat că l-a văzut pe inculpat pus la pământ, după care ea a fost îndepărtată de la locul intervenției și dusă la școală. Rita Ilișov a confirmat că inculpatul și Sinelnicov Alexandr au plecat împreună de la domiciliu, iar ulterior, în timpul percheziției, colaboratorii de poliție l-au adus pe inculpat în casă. La finalul intervenției, potrivit aceleiași martore, polițiștii au plecat luându-i cu ei atât pe Sinelnicov Alexandr, cât și pe Ilișov Valeriu.

Privite împreună, aceste depoziții relevă că Sinelnicov Alexandr nu era o persoană străină de mediul familial al inculpatului sau un simplu vizitator ocazional. Acesta locuia în imobil, îl însoțea pe Ilișov Valeriu, îi conducea automobilul și participa la activitățile cotidiene ale familiei. Totodată, relațiile dintre cei doi deveniseră tensionate, iar în ajunul percheziției avusese loc un incident violent, ale cărui urmări au fost observate de ambele martore. Aceste date sunt relevante pentru aprecierea versiunii apărării în partea ce privește rolul lui Sinelnicov Alexandr în evenimentele cercetate. Ele oferă un context concret al relației dintre acesta și inculpat și nu permit tratarea lui Sinelnicov Alexandr ca pe o persoană lipsită de orice legătură conflictuală cu Ilișov Valeriu.

Cu toate acestea, din declarațiile martorelor nu rezultă că Sinelnicov Alexandr ar fi convenit cu colaboratorii de poliție să fie înscenată infracțiunea, că ar fi participat la introducerea substanțelor narcotice în locuință sau că ar fi indicat polițiștilor locul în care acestea urmau să fie descoperite. Existența conflictului anterior poate constitui un element de context în examinarea motivului pentru care Sinelnicov Alexandr ar fi putut avea o atitudine

ostilă față de inculpat, dar nu dovedește, prin ea însăși, că acesta a acționat în înțelegere cu organele de drept. Pentru o asemenea concluzie ar fi necesare date concrete privind conduita sa și legătura efectivă dintre acesta și acțiunile de percheziție, iar martorele nu au relatat asemenea împrejurări.

În același timp, depoziția lui Ursachi Anastasia are o valoare probatorie distinctă în ceea ce privește modul în care a fost oprit automobilul. Martora a declarat expres că l-a văzut pe Ilișov Valeriu pus la pământ. Această relatare confirmă că intervenția asupra inculpatului a presupus cel puțin imobilizarea sau aducerea acestuia la sol, însă martora nu a descris lovituri, nu a relatat că ar fi observat aplicarea unor acte de violență și nici nu a putut preciza ce s-a întâmplat după ce a fost îndepărtată de la fața locului. În consecință, declarația nu poate fi folosită nici pentru a nega categoric exercitarea violenței, nici pentru a considera dovedită versiunea inculpatului privind maltratarea sa sau constrângerea în scopul asumării substanțelor narcotice.

Depozițiile lui Grisenco Ludmila instanța le apreciază prin raportare la împrejurarea că aceasta nu a urmărit întreaga percheziție. Deși a afirmat că, în perioada cât s-a aflat la domiciliul din *****, nu s-a găsit nimic, ulterior a precizat că a fost prezentă numai la percheziționarea camerei în care se aflau lucrurile sale, după care a fost dusă la apartamentul din *****. Tot ea a declarat că nu a văzut momentul aducerii inculpatului în casă și nu a auzit discuțiile dintre acesta și colaboratorii de poliție. Așadar, afirmația sa nu privește rezultatul integral al percheziției și nu poate demonstra că în celelalte încăperi nu au fost depistate obiecte sau substanțe. Ea confirmă doar că, în spațiul și intervalul în care a fost prezentă, nu a observat descoperirea unor asemenea obiecte.

În ceea ce o privește pe Ilișov Rita, depoziția acesteia este relevantă pentru ordinea în care s-au desfășurat acțiunile în locuință. Martora a relatat că polițiștii au intrat în casă în timp ce inculpatul și Alexandru se aflau în afara imobilului, că au început să deschidă ușile încăperilor, iar inculpatul a fost adus în casă după aproximativ 20 de minute. Ea nu a văzut momentul aducerii acestuia, dar a observat că, atunci când a coborât la primul etaj, inculpatul se afla deja în încăpere, înconjurat de colaboratori. Martora a mai declarat că inculpatul i-a cerut să cheme avocatul, însă polițiștii nu au așteptat sosirea acestuia și i-au prezentat ei procesul-verbal întocmit în limba română, pe care l-a semnat fără a-l putea traduce. Aceste afirmații nu pot fi trecute cu vederea, întrucât vizează desfășurarea concretă a percheziției și asigurarea asistenței juridice. Totuși, martora nu a asistat la toate operațiunile de căutare și a declarat expres că nu poate spune dacă în timpul percheziției au fost găsite obiecte. Din acest motiv, depoziția sa nu stabilește dacă substanțele au fost sau nu depistate, unde au fost găsite și în ce împrejurări.

Așadar, declarațiile martorelor oferă instanței un tablou relevant al relațiilor tensionate dintre inculpat și Sinelnicov Alexandr, al incidentului violent din ajunul percheziției și al succesiunii unor acțiuni desfășurate de ofițeri în dimineața zilei de 9 noiembrie 2020. Ele susțin existența unor împrejurări care justifică examinarea atentă a versiunii apărării, în special în ceea ce privește rolul lui Sinelnicov Alexandr și modul în care a fost organizată intervenția. Totuși, între aceste împrejurări și concluzia că Sinelnicov Alexandr, în înțelegere cu polițiștii, ar fi

participat la fabricarea acuzației există o distanță probatorie pe care depozitiile nu o acoperă. Martorele nu au perceput vreo înțelegere, vreo acțiune de plasare a substanțelor sau vreo manipulare a obiectelor ridicate. În consecință, probele testimoniale administrate la cererea apărării nu confirmă împrejurările esențiale pe care aceasta a urmărit să le demonstreze.

Instanța a examinat critic și prin prisma normelor procesual-penale aplicabile argumentele expuse de apărător în concluziile scrise, inclusiv cele referitoare la legalitatea pornirii urmăririi penale, legalitatea activității investigatorului sub acoperire, efectuarea perchezițiilor, înmânarea actelor procedurale, întocmirea proceselor-verbale, asigurarea dreptului la interpret, legalitatea și valoarea probatorie a rapoartelor de expertiză, precum și efectele disjungerii cauzei. Instanța pornește de la faptul că dreptul apărării de a invoca asemenea obiecții este necondiționat, însă exercitarea acestui drept nu dispensează partea de obligația procesuală de a indica norma încălcată, natura juridică a pretensei încălcări, legătura acesteia cu actul procesual contestat și, în cazul unei nulități relative ori al inadmisibilității, vătămarea concretă pe care o invocă.

În ceea ce privește susținerea că urmărirea penală ar fi fost pornită cu încălcarea art. 274 alin. (2) CPP, instanța constată că premisa juridică a apărării nu corespunde conținutului actelor procedurale existente în cauză. Norma invocată prevede expres: *„În cazul în care organul de urmărire penală sau procurorul se autosesizează în privința începerii urmăririi penale, el întocmește un proces-verbal în care consemnează cele constatate privitor la infracțiunea depistată, apoi, prin ordonanță, dispune începerea urmăririi penale.”* Or, ordonanța din 24 februarie 2020 privind începerea urmăririi penale nu reprezintă un act autonom, lipsit de actul de autosesizare, ci indică expres existența procesului-verbal de consemnare a celor constatate, întocmit la 20 februarie 2020 de ofițerul de investigații ***** și înregistrat în REI-1, iar ulterior, în temeiul acestor date, a fost emisă ordonanța de începere a urmăririi penale. În această configurație procesuală sunt respectate chiar etapele prescrise de art. 274 alin. (2) CPP: consemnarea autosesizării prin proces-verbal și dispunerea, prin ordonanță, a începerii urmăririi penale. Susținerea apărării potrivit căreia în materialele cauzei nu ar exista procesul-verbal prevăzut de această normă este astfel infirmată chiar de actul procedural prin care urmărirea penală a fost începută.

Nu poate fi acceptată nici concluzia apărării că o pretinsă lipsă a procesului-verbal de autosesizare ar atrage, în mod automat și global, nulitatea tuturor actelor de urmărire penală ulterior efectuate. Regimul nulității este instituit de art. 251 CPP, iar la data exercitării urmăririi penale textul alin. (4) prevedea: *„Încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată - când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.”* Curtea Constituțională, *Decizia nr. 152 din 29 noiembrie 2018, § 27; Decizia nr. 74 din 2 iulie 2020, §§ 35–36*, a explicat că acest mecanism aparține regimului nulităților relative și că legiuitorul a condiționat aplicarea lui de invocarea încălcării în momentul procesual prevăzut de lege. În

speță, susținerea apărării privind inexistența procesului-verbal de autosesizare este infirmată de conținutul ordonanței de începere a urmăririi penale, în care acest act este indicat expres. Astfel, critica întemeiată pe pretinsa lipsă a actului nu are suport în materialele cauzei, nefiind demonstrată împrejurarea de fapt pe care apărarea își construiește argumentul privind nulitatea actelor de urmărire penală.

Referitor la statutul procesual al lui *****, instanța reține că apărarea invocă o împrejurare reală, dar îi atribuie consecințe juridice care nu decurg, în mod automat, din aceasta. Astfel, ***** a fost recunoscut în calitate de bănuît la 15 octombrie 2020, în cauza penală nr. 2020790029 (f.d.153, vol. I), din care a fost disjunsă prezenta cauză la 22 noiembrie 2022. Totodată, cele patru achiziții de control au fost realizate în perioada colaborării sale cu organul urmăririi penale, ultima având loc la 9 noiembrie 2020, în timp ce ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a fost emisă abia la 11 ianuarie 2021 (f.d.160–165, vol. I). Declarațiile lui ***** și Căruntu Natalia confirmă că această colaborare a durat cel mult o lună și s-a încheiat odată cu efectuarea operațiunilor, fără a continua ulterior.

Această succesiune de împrejurări impune însă delimitarea statutului de bănuît de cel de investigator sub acoperire, întrucât cele două calități nu se confundă și nici nu produc, prin simpla lor concomitență, efecte de incompatibilitate. În sensul art. 63 alin. (1) CPP, *„Bănuîtul este persoana fizică sau juridică față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune pînă la punerea ei sub învinuire”*, calitatea respectivă fiind dobândită în condițiile actelor procedurale enumerate de aceeași normă. Or, actul de recunoaștere a lui ***** în calitate de bănuît privește cauza penală nr. 2020790029, iar materialele invocate de apărare nu demonstrează că acesta ar fi fost recunoscut în aceeași calitate pentru faptele cercetate în prezenta cauză. Cererea sa din 15 octombrie 2020 atestă acordul de colaborare cu organul de urmărire penală, iar ordonanța emisă la aceeași dată îl desemnează în cadrul măsurii speciale de investigații.

Sub aspectul regimului juridic al acestei măsuri, art. 136 alin. (2) CPP impune indicarea în ordonanță a *„identității atribuite investigatorului sub acoperire, precum și activitățile pe care acesta le va desfășura”*, iar alin. (4) admite desemnarea inclusiv a persoanelor antrenate pentru efectuarea unei măsuri speciale de investigații concrete. Norma nu instituie o incompatibilitate automată între participarea la o asemenea măsură și existența, într-o altă cauză penală, a statutului de bănuît. Limita expresă a activității investigatorului este prevăzută de alin. (6) al aceluiași articol, care îi interzice *„să provoace comiterea de infracțiuni”*. Pretinsa provocare a fost examinată distinct, în capitolul III, astfel încât nu se impune reluarea analizei în prezenta secțiune.

Distinct de legalitatea desemnării, trebuie examinată și critica referitoare la audierea lui ***** în calitate de martor. Potrivit art. 63 alin. (7) CPP, *„Interogarea în calitate de martor a persoanei față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune se interzice.”* În speță, audierea acestuia în calitate de martor a avut loc la 17 noiembrie 2022 (f.d.166-167, vol. I), după emiterea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală din 11 ianuarie 2021, moment din care,

în condițiile art. 63 alin. (5) CPP, calitatea de bănuît încetase. Așadar, interdicția instituită de alin. (7) nu este incidentă în raport cu audierea realizată la această dată. Statutul procesual anterior al lui ***** și împrejurările colaborării sale cu organele de poliție nu sunt lipsite de relevanță, însă țin de aprecierea credibilității declarațiilor sale și a valorii probante a informațiilor furnizate, nu justifică, prin ele însele, înlăturarea acestora.

Instanța a examinat statutul procesual anterior al lui ***** nu doar prin prisma calității în care acesta a fost audiat în ședința de judecată, ci și prin raportare la perioada în care a participat nemijlocit la operațiunile de achiziție controlată. Din actele cercetate rezultă că acesta a fost recunoscut în calitate de bănuît la 15 octombrie 2020, fiind audiat suplimentar la 21 octombrie, 4 noiembrie și 9 noiembrie 2020, respectiv în perioada în care colabora cu organul de urmărire penală și participa la documentarea activității imputate lui Ilișov Valeri.

Această împrejurare nu putea fi ignorată prin simpla constatare că, la momentul audierii în instanță, ***** nu mai deținea calitatea de bănuît. Statutul său procesual din perioada desfășurării operațiunilor, precum și eventualul interes personal legat de propria situație juridică reprezentau aspecte distincte, relevante pentru aprecierea credibilității sale și a condițiilor în care au fost obținute informațiile furnizate organului de urmărire penală.

Instanța a reținut că simpla deținere a calității de bănuît într-o altă cauză penală nu demonstrează, prin ea însăși, că ***** a furnizat informații necorespunzătoare adevărului sau că operațiunile la care a participat au fost nelegale. Această împrejurare impunea însă verificarea circumstanțelor în care a început colaborarea sa cu organele de poliție, a eventualelor avantaje procesuale pe care le-ar fi putut urmări și a măsurii în care relatările sale au fost confirmate prin probe independente.

Sub acest aspect, prezintă relevanță propriile declarații ale lui *****, potrivit cărora, anterior colaborării cu poliția, procura heroină de la Ilișov Valeri, se afla la evidența medicului narcolog și a acceptat propunerea de colaborare după ce fusese reținut împreună cu alte persoane. Aceste susțineri conturează contextul personal în care a început colaborarea sa cu organele de drept și indică existența unei relații anterioare cu inculpatul, fără ca ele să poată fi considerate, în absența unei confirmări probatorii corespunzătoare, suficiente pentru stabilirea împrejurărilor concrete ale faptelor imputate. În același timp, situația sa personală și procesuală a fost avută în vedere la aprecierea motivelor colaborării și a credibilității informațiilor furnizate.

În urma examinării coroborate a acestor împrejurări, instanța nu a atribuit declarațiilor lui ***** o valoare probantă prestabilită și nici nu le-a considerat suficiente, prin ele însele, pentru stabilirea vinovăției inculpatului. Așa cum rezultă din analiza probelor expusă la capitolul III, declarațiile sale au fost reținute în măsura în care împrejurările relatate și-au găsit confirmare în actele procedurale, în concluziile rapoartelor de expertiză și în celelalte probe independente, cercetate nemijlocit în ședința de judecată. În acest sens, ordonanța din 11 ianuarie 2021 și procesele-verbale de audiere a lui ***** în calitate de bănuît au fost examinate inclusiv pentru a verifica succesiunea statutelor sale procesuale și concordanța dintre declarațiile date în cursul urmăririi penale și cele susținute ulterior în fața instanței.

Argumentul referitor la percheziție și la pretinsa încălcare a dreptului apărătorului de a participa la efectuarea acesteia nu poate fi desprins de conținutul exact al art. 127 alin. (7) CPP, potrivit căruia: *„Dacă persoana la care se efectuează percheziția solicită prezența apărătorului, acțiunea procesuală se întrerupe pînă la prezentarea apărătorului, dar nu mai mult decît pentru 2 ore. În caz de urgență determinată de riscul de pierdere, alterare sau distrugere a probelor ori de pericolul pentru siguranța persoanei la care se face percheziția sau a altor persoane, percheziția continuă, cu indicarea motivelor în procesul-verbal.”* Norma nu consacră un drept de suspendare nelimitată a percheziției și nici nu condiționează validitatea acesteia de prezența apărătorului în orice situație, ci stabilește o procedură concretă pentru ipoteza în care persoana percheziționată solicită asistență juridică. Din această perspectivă, simpla invocare a faptului că apărătorul nu s-a aflat la locul percheziției în fiecare moment al efectuării acesteia nu demonstrează, prin ea însăși, încălcarea art. 127 alin. (7) CPP. Ceea ce are relevanță juridică este dacă a existat o solicitare procesuală efectivă, la ce moment a fost formulată, dacă acțiunea a fost continuată în pofida acesteia și dacă au existat ori nu motivele de urgență prevăzute de lege.

În speță, martora Ilișov Rita a declarat că inculpatul i-ar fi cerut să telefoneze avocatului, însă această împrejurare nu confirmă, de-sine-stătător, formularea unei solicitări adresate colaboratorilor de poliție în sensul art. 127 alin. (7) CPP. Martora nu a precizat momentul în care inculpatul i-a cerut să contacteze avocatul, nu a relatat că această solicitare ar fi fost comunicată organului de urmărire penală și nici că ar fi formulat vreo obiecție față de continuarea percheziției în lipsa apărătorului. De asemenea, nu a indicat că ar fi asistat la o discuție cu colaboratorii de poliție privind întreruperea acțiunii procesuale sau că aceștia ar fi refuzat să dea curs unei asemenea solicitări. Faptul că, potrivit declarațiilor martorei Ilișov Rita, avocatul ar fi ajuns la fața locului, după plecarea colaboratorilor de poliție, a inculpatului și a lui Alexandru Sinelnicov nu permite, în absența stabilirii momentului solicitării și a conduitei organului de urmărire penală, concluzia că percheziția a fost continuată cu încălcarea garanției prevăzute de lege. Astfel, probele administrate nu confirmă că a fost formulată o solicitare în condițiile art. 127 alin. (7) CPP și că organul de urmărire penală ar fi ignorat-o, motiv pentru care critica apărării sub acest aspect nu poate fi reținută.

Aceeași logică se aplică și pretinsei neînmănări a copiei de pe ordonanța de efectuare a percheziției. Art. 128 alin. (3) CPP stabilește expres: *„Pînă la începerea percheziției sau ridicării de obiecte și documente, reprezentantul organului de urmărire penală este obligat să înmîneze, sub semnătură, persoanei la care se face percheziția sau ridicarea copia de pe ordonanța respectivă. Ordonanța trebuie să conțină, pe lîngă datele prevăzute la art.255, date cu privire la obiectele sau documentele căutate.”* Instanța nu relativizează această obligație legală. Totuși, pentru a transforma pretinsa nerespectare a formalității într-un temei de nulitate și, cu atât mai mult, pentru a extinde efectul acesteia asupra probelor obținute, trebuie aplicat regimul art. 251 CPP, fiind necesară identificarea încălcării procesuale relevante și a efectului juridic pe care legea îl leagă de aceasta. Absența unei semnături pe un act nu echivalează, în sine și fără examinarea întregului material procedural, cu dovada imposibilității persoanei de a lua

cunoștință de actul respectiv ori cu dovada că acțiunea procesuală a fost efectuată în afara cadrului autorizat.

În ceea ce privește critica referitoare la conținutul procesului-verbal al percheziției, art. 131 alin. (1) CPP impune ca acesta să fie întocmit potrivit art. 260 și 261 CPP, iar alin. (2) cere ca obiectele ridicate să fie indicate exact sub aspectul numărului, măsurii, cantității și elementelor caracteristice. Aceste dispoziții garantează verificabilitatea acțiunii procesuale, însă nu instituie regula potrivit căreia orice omisiune de natură descriptivă ar determina automat excluderea tuturor rezultatelor percheziției. Efectul juridic al unei eventuale omisiuni trebuie determinat în raport cu natura acesteia, posibilitatea verificării obiectului ridicat, integritatea corpului delict și existența ori inexistența unei vătămări procesuale relevante. În cazul în care identitatea obiectului, locul descoperirii, ambalarea, sigilarea și traseul ulterior al corpului delict pot fi verificate prin ansamblul actelor și mijloacelor de probă administrate, o critică abstractă privind nivelul de detaliere al procesului-verbal nu este suficientă pentru a transforma rezultatul percheziției într-o probă inadmisibilă.

Nici invocarea art. 94 alin. (1) CPP nu conduce, prin simpla indicare a acestei norme, la excluderea probelor. Textul prevede că nu pot fi admise ca probe datele obținute, între altele, *„prin încălcarea dreptului la apărare”, „prin încălcarea dreptului la interpret, traducător al participanților la proces”, „de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală”* ori *„prin utilizarea metodelor ce contravin prevederilor științifice”*. Norma presupune însă existența concretă a circumstanței care se subsumează unuia dintre aceste cazuri. Art. 94 nu instituie o prezumție de inadmisibilitate derivată din simpla contestare a probei, ci stabilește consecința juridică a unei încălcări efectiv constatate. De aceea, afirmația apărării instanța o va verifica distinct pentru fiecare probă și fiecare temei invocat.

Sub aspectul pretensei încălcări a dreptului la interpret, instanța reține că art. 16 alin. (2) CPP garantează acest drept persoanei care nu posedă sau nu vorbește limba română, astfel încât criteriul determinant nu este limba maternă a inculpatului și nici nivelul său de cunoaștere a limbii ruse, ci capacitatea reală de a înțelege limba în care s-a desfășurat acțiunea procesuală și de a participa conștient la aceasta. Garanția nu presupune asigurarea unui interpret în mod automat oricărei persoane care cunoaște și o altă limbă, ci devine obligatorie atunci când persoana nu poate înțelege suficient limba procedurii pentru a-și exercita drepturile.

În cauza examinată, instanța constată că nu există date care să confirme că Iliașov Valeri nu ar fi posedat sau nu ar fi vorbit limba română la momentul efectuării percheziției. Dimpotrivă, martorul Rudei Dumitru, care a comunicat nemijlocit cu inculpatul în cadrul acestei acțiuni procesuale, a declarat că discuțiile dintre ei s-au desfășurat în limba română și că Iliașov Valeri vorbea această limbă. Declarația respectivă este relevantă nu ca o apreciere presupusă asupra nivelului său lingvistic, ci ca relatare a unei comunicări directe, realizate în împrejurările concrete ale percheziției.

Această probă se coroborează cu datele referitoare la inculpat, cetățean al Republicii Moldova, care a locuit și a activat o perioadă îndelungată pe teritoriul statului, împrejurări ce

sunt avute în vedere la aprecierea familiarizării sale cu limba română, fără a constitui, luate separat, dovada cunoașterii acesteia. Mai mult, din materialele cauzei nu rezultă că inculpatul ar fi solicitat, în scris sau verbal, asigurarea unui interpret, că ar fi comunicat organului de urmărire penală imposibilitatea de a înțelege explicațiile oferite ori că ar fi invocat o asemenea dificultate în timpul efectuării percheziției. Absența unei cereri nu este tratată de instanță ca renunțare la dreptul garantat de art. 16 alin. (2) CPP, ci este apreciată împreună cu celelalte împrejurări care caracterizează conduita procesuală a inculpatului. Totodată, martorul Rudei a confirmat că actele procesuale au fost aduse la cunoștința inculpatului la domiciliu și că avocatul se afla la fața locului. Aceste împrejurări nu substituie obligația de a asigura interpretul în cazul în care persoana nu cunoaște limba procedurii, dar, în coroborare cu comunicarea efectivă în limba română și în lipsa oricărei manifestări concrete de neînțelegere, nu susțin teza că inculpatul ar fi fost împiedicat să participe conștient la acțiunea procesuală.

Pentru a aprecia incidența art. 94 alin. (1) pct. 3) CPP, instanța urmează să stabilească dacă, la efectuarea concretă a actului procesual, participarea interpretului era obligatorie, dacă inculpatul nu putea înțelege limba în care actul era efectuat și, în caz afirmativ, dacă această deficiență a afectat efectiv exercitarea drepturilor sale procesuale. Jurisprudența CEDO tratează participarea efectivă la proces și înțelegerea procedurii ca elemente ale caracterului echitabil al procesului; în cauza *Stanford v. the United Kingdom*, nr. 16757/90, hotărârea din 23 februarie 1994, §26, Curtea a subliniat că dreptul de a participa efectiv la proces include posibilitatea de a auzi și urmări desfășurarea acestuia. În prezenta cauză, această chestiune nu este soluționată printr-o deducție exclusivă din limba în care a fost redactat procesul-verbal, ci prin coroborarea tuturor datelor referitoare la cunoașterea limbii, comportamentul procedural al inculpatului, explicațiile oferite, semnăturile și obiecțiile formulate, precum și participarea ulterioară a apărătorului și a interpretului. În procesul-verbal de percheziție, Ilișov Valeri a consemnat personal, cu caractere chirilice, mențiunea că nu are pretenții.

În consecință, instanța constată că apărarea nu a demonstrat existența premisei de fapt de la care pornește critica sa, și anume că Ilișov Valeri nu poseda sau nu vorbea limba română și că, din acest motiv, avea nevoie de participarea unui interpret la efectuarea percheziției. În lipsa stabilirii unei asemenea împrejurări, absența interpretului nu poate fi calificată drept încălcare a dreptului prevăzut de art. 16 alin. (2) CPP și nici nu justifică excluderea procesului-verbal al percheziției ca probă.

Un loc distinct îl ocupă critica referitoare la rapoartele de expertiză și la utilizarea balanței *KERN ABJ 220-4M*. Instanța nu poate ignora această obiecție, întrucât determinarea masei substanțelor are relevanță directă pentru încadrarea juridică. Totodată, argumentarea apărării pornește de la o interpretare incompletă a regimului metrologic aplicabil. Într-adevăr, Hotărârea Guvernului nr. 1042 din 13 septembrie 2016 a aprobat Lista oficială a mijloacelor de măsurare supuse controlului metrologic legal, iar Lista stabilește atât intervalul maxim admis între verificările metrologice succesive, cât și modalitatea controlului metrologic. Pentru aparatele de cântărit cu funcționare neautomată este prevăzută verificarea metrologică periodică, iar NML 2-

15:2018 stabilește expres că această perioadă se determină potrivit Listei oficiale. Pct. 9 al normei prevede: *”Prima verificare metrologică periodică a mijloacelor de măsurare și a aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată specificate în anexa nr. 3 la Legea nr. 235 din 1 decembrie 2011 se efectuează la expirarea intervalului de timp specificat în coloana 5 din tabel, calculat începând cu anul indicat pe marcajul metrologic suplimentar. Verificarea metrologică periodică respectivă se va efectua în prima lună a anului următor celui în care a expirat intervalul de timp menționat.”*

Mai mult, Hotărârea Guvernului nr. 1042/2016 nu poate fi interpretată prin simpla operațiune aritmetică propusă de apărare, respectiv adăugarea mecanică a 12 luni la data înscrisă în raport și calificarea imediată a aparatului drept „expirat”. Pct. 9 din Lista oficială stabilește în mod expres că prima verificare metrologică periodică se efectuează la expirarea intervalului prevăzut în tabel și că verificarea respectivă *„se va efectua în prima lună a anului următor celui în care a expirat intervalul de timp menționat”*. Prin aceasta, cadrul normativ însuși reglementează momentul efectuării verificării periodice după împlinirea intervalului, astfel încât simpla mențiune din raport că ultima verificare a fost efectuată la 10 octombrie 2019 nu permite, fără raportarea ei la marcajul metrologic, la anul de referință și la regimul exact de calcul prevăzut de Lista oficială, concluzia juridică automată că în zilele efectuării expertizelor balanța era lipsită de valabilitate metrologică.

În același timp, instanța reține că Legea metrologiei nr. 19/2016 consacră caracterul obligatoriu al controlului metrologic legal. Art. 13 alin. (17) stabilește: *„Verificarea metrologică este valabilă, din momentul acordării, pe perioada de timp stabilită în Lista oficială.”* Iar alin. (25) prevede: *„Se interzice introducerea pe piață, darea în folosință sau utilizarea mijloacelor de măsurare fără marcaje metrologice sau cu marcaje metrologice deteriorate, înlăturate, sau cu termenul de verificare metrologică expirat pentru măsurările efectuate în domeniile de interes public specificate la art. 11 alin. (1).”* Art. 15 alin. (1) impune utilizatorilor să asigure legalitatea mijloacelor de măsurare prin control metrologic legal. Instanța nu minimalizează aceste exigențe; dimpotrivă, tocmai aplicarea lor impune ca susținerea apărării să fie raportată la regimul juridic efectiv al verificării, iar nu numai la diferența calendaristică dintre două date.

Nici din NML 2-15:2018 nu rezultă că simpla menționare a balanței în raport, fără reproducerea tuturor operațiunilor metrologice efectuate asupra acesteia, ar demonstra utilizarea unei metode științifice neconforme. Norma prevede că verificarea metrologică a aparatelor de cântărit include, între altele, determinarea erorii indicațiilor aparatului, încercările de repetabilitate și alte operațiuni tehnice, iar verificarea este efectuată de laboratoare acreditate și desemnate. Or, apărarea nu a prezentat o determinare tehnică a unei erori a balanței, nu a indicat valoarea unei asemenea erori și nu a demonstrat că eventualul rezultat al unei erori ar fi fost apt să modifice masele determinate de experți. A afirma că „verificarea era depășită” nu echivalează, fără demonstrarea regimului juridic concret al termenului și fără o probă tehnică asupra aparatului, cu demonstrarea faptului că măsurarea concretă a fost inexactă.

Cu atât mai mult, instanța nu poate confunda *conformitatea metrologică a mijlocului de măsurare* cu *identificarea chimică a substanței*. Rapoartele de expertiză conțin examinări chimice și cromatografice distincte, iar determinarea masei reprezintă o concluzie diferită de concluzia privind natura substanței. Chiar și în ipoteza existenței unei probleme metrologice, aceasta trebuie analizată în raport cu ceea ce este apt să afecteze: valoarea cantitativă a măsurării, nu automat rezultatul identificării chimice. În acest sens, se reiterează că art. 101 alin. (1) CPP impune ca fiecare probă să fie apreciată sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu sub aspectul coroborării lor; alin. (3) consacră regula că *„Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.”*

Totodată, instanța observă că apărarea a ridicat problema balanței abia în concluziile judiciare, deși rapoartele de expertiză erau parte a materialelor urmăririi penale și indicau în mod expres echipamentul utilizat și data ultimei verificări metrologice. Această împrejurare este relevantă sub aspectul regimului nulității relative prevăzut de art. 251 alin. (4) CPP, dar nu poate fi transformată într-o prezumție a exactității măsurărilor. Ea înseamnă doar că, dacă apărarea urmărea constatarea unei nulități procesuale întemeiate pe o pretinsă încălcare procedurală cunoscută din materialele dosarului, invocarea acesteia trebuia raportată la momentul procesual prevăzut de lege. În același timp, instanța este obligată, independent de momentul invocării, să aprecieze valoarea probantă a fiecărui raport conform art. 101 CPP. Această interpretare este în concordanță cu jurisprudența Curții Constituționale, care a explicat că atribuirea către părți a dreptului de a invoca nulitățile relative, în condițiile și la momentele stabilite de art. 251 alin. (4) CPP, constituie o expresie a principiilor contradictorialității și egalității armelor procesuale, menținând instanța în rolul său de arbitru imparțial (DCC nr. 152 din 29 noiembrie 2018, § 27; DCC nr. 74 din 2 iulie 2020, § 35)."

În ceea ce privește solicitarea apărării de a exclude rapoartele de expertiză sau de a le lipsi de valoare probatorie numai în temeiul acestei obiecții, instanța constată că o asemenea concluzie ar presupune două afirmații distincte care nu au fost demonstrate: existența unei neconformități metrologice la data fiecărei expertize și aptitudinea acelei neconformități de a altera rezultatul concret al măsurării. Niciuna nu poate fi prezumată. Art. 101 CPP obligă instanța să verifice probele sub toate aspectele, iar art. 95 alin. (3) stabilește că, atunci când administrarea probei a fost efectuată cu respectarea codului, *„argumentarea inadmisibilității probelor se face de către partea care cere respingerea lor.”* În speță, critica formulată în dezbateri nu este însoțită de o determinare tehnică a unei erori, de un buletin metrologic contradictoriu, de o concluzie de specialitate privind neconformitatea balanței concrete sau de o demonstrație că valorile stabilite de experți ar fi fost modificate printr-o asemenea abatere.

Nici critica privind disjungerea cauzei nu poate fi primită ca temei autonom de nulitate. Art. 279¹ alin. (2) CPP permite disjungerea atunci când *„împrejurările cauzei o cer și această disjungere nu se va răsfărge negativ asupra efectuării depline și obiective a urmăririi penale și cercetării judecătorești”*, iar alin. (3) stabilește că procurorul dispune disjungerea prin

ordonanță. Așadar, disjungerea este un mecanism procesual prevăzut de lege, nu o încălcare prin ea însăși. Pentru ca o asemenea operațiune să aibă relevanță asupra validității judecății în cauza de față, apărarea trebuia să demonstreze nu doar dezacordul față de oportunitatea disjungerii, ci o încălcare concretă a normei legale și o atingere efectivă adusă dreptului la apărare ori caracterului echitabil al procesului. Simpla susținere că judecarea separată a cauzei lui Sinelnicov ar fi făcut mai dificilă clarificarea unor împrejurări nu este suficientă pentru a desființa actul de disjungere și, cu atât mai puțin, pentru a lipsi de valoare probele administrate în cauza dedusă judecății.

Criticile apărării privind obiectivitatea martorilor, raporturile acestora cu organele de urmărire penală și existența unor cauze penale în privința unora dintre ei nu sunt, prin ele însele, suficiente pentru a înlătura credibilitatea declarațiilor. Instanța le-a apreciat prin prisma coerenței, sursei cunoașterii, concordanței cu celelalte probe și eventualelor interese personale, fără a constata că aceste circumstanțe le-ar compromite veridicitatea.

În ansamblu, instanța constată că o parte considerabilă a concluziilor apărării confundă trei planuri juridice distincte: *legalitatea actului procesual, admisibilitatea probei și forța probantă a probei*. O neregularitate procedurală nu conduce automat la inadmisibilitate decât în condițiile stabilite de art. 94 și art. 251 CPP; inadmisibilitatea unei probe nu se confundă cu aprecierea credibilității sale; iar aprecierea probatorie se realizează în mod individual și în coroborare, conform art. 101 CPP. Condamnarea poate fi întemeiată numai pe probe cercetate în ședința de judecată și care, privite în ansamblu, confirmă vinovăția, nu pe simpla respingere formală a apărării. În acest cadru, instanța consideră epuizată examinarea criticilor apărării referitoare la legalitatea administrării probelor, admisibilitatea acestora și valoarea lor probatorie, constatând că obiecțiile formulate nu au infirmat rezultatele cercetării judecătorești și nici nu au evidențiat împrejurări care să împiedice valorificarea probelor apreciate ca admisibile. Rămâne, așadar, de examinat dacă situația de fapt astfel stabilită întrunește, sub aspect obiectiv și subiectiv, semnele componenței de infracțiune imputate inculpatului.

V. ÎNCADRAREA JURIDICĂ A FAPTEI

Pentru stabilirea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului *Ilișov Valeri*, instanța pornește de la exigența fundamentală potrivit căreia calificarea juridică nu reprezintă o simplă atribuire nominală a unei norme penale unei conduite, ci constituie operațiunea de identificare a concordanței exacte dintre realitatea situației de fapt stabilite prin probe și totalitatea semnelor obiective și subiective ale componenței de infracțiune. În acest sens, potrivit art. 51 alin. (1) Cod penal, „*Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.*” Art. 52 alin. (1) și (2) Cod penal stabilește: „*Se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.*”

Această reglementare impune ca încadrarea juridică să fie rezultatul unei corespondențe efective între situația de fapt reținută și toate semnele relevante ale normei de incriminare, nu al unei simple raportări formale la articolul indicat în actul de acuzare. În același sens, art. 113 alin. (1) Cod penal prevede că *„Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.”*

În prezenta cauză, învinuirea adusă lui Iliășov Valeri a fost formulată în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, norma care, în redacția aplicabilă faptelor din anul 2020, agrava răspunderea pentru acțiunile prevăzute la alin. (1), (2) sau (3), atunci când acestea erau săvârșite *„în proporții deosebit de mari”*. În redacția legii aplicabilă la acel moment, alin. (2) prevedea răspunderea pentru *„Producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea sau alte operațiuni ilegale cu droguri sau cu analogi ai acestora, săvârșite în scop de înstrăinare, ori înstrăinarea ilegală a drogurilor sau analogilor acestora”*, iar alin. (4) lit. d) stabilea forma agravată pentru asemenea acțiuni săvârșite *„în proporții deosebit de mari”*.

Așadar, analiza juridică urmărește mai întâi existența semnelor componenței de bază prevăzute de art. 217¹ alin. (2) Cod penal, iar ulterior să stabilească dacă este întrunită circumstanța calificativă prevăzută la alin. (4) lit. d). Această modalitate de analiză permite identificarea exactă a conduitei imputate și evită tratarea sintagmei *„în proporții deosebit de mari”* ca pe un element desprins de fapta concretă asupra căreia operează.

Din perspectiva *obiectului juridic special*, norma penală protejează relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală presupun ca circulația substanțelor narcotice să se realizeze numai în condițiile autorizate de lege, iar nu prin dobândirea, deținerea, deplasarea și transmiterea lor în circuit clandestin.

Obiectul material este, în prezenta cauză, determinat prin natura și cantitatea substanței supuse circulației ilicite: *heroina*. Nu este vorba despre o substanță a cărei natură ar rezulta din simple declarații ori din presupunerea organului de urmărire penală, ci despre o substanță identificată prin expertize fizico-chimice succesive. Astfel, pentru drogurile transmise la 15 octombrie 2020, raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-3915 din 21 octombrie 2020 a stabilit existența heroinei în cantitate de 0,509 g; pentru achiziția din 21 octombrie 2020, raportul nr. 34/12/1-R-4029 din 20 noiembrie 2020 a stabilit 0,261 g; pentru achiziția din 4 noiembrie 2020, raportul nr. 34/12/1-R-4232 din 07 decembrie 2020 a stabilit 0,502 g; pentru achiziția din 09 noiembrie 2020, raportul nr. 34/12/1-R-4291 din 13 noiembrie 2020 a stabilit 0,313 g, iar în urma percheziției efectuate la domiciliul inculpatului în aceeași zi au fost ridicate încă 0,965 g heroină, identificate prin raportul nr. 34/12/1-R-4292 din 13 noiembrie 2020.

Totalul acestor cantități constituie 2,55 g heroină. În speță, această cifră nu reprezintă o aproximare și nici o agregare arbitrară a unor substanțe de proveniență diferită: ea rezultă din suma cantităților stabilite prin rapoartele de expertiză referitoare la episoadele concrete reținute

în sarcina inculpatului: $0,509 + 0,261 + 0,502 + 0,313 + 0,965 = 2,55$ g. Materialul cauzei însuși individualizează această cantitate totală.

Potrivit art. 134¹ alin. (1) din Codul penal, „*Prin droguri se înțeleg plantele sau substanțele stupefiante ori psihotrope, sau amestecurile ce conțin asemenea plante ori substanțe, stabilite de Guvern*”.

În conformitate cu alin. (2) al aceluiași articol, „*Prin stupefiante se înțeleg substanțele înscrise în anexele la Convenția unică a Națiunilor Unite asupra substanțelor stupefiante din 1961, modificată prin Protocolul din 1972, și prevăzute în actele normative ale Guvernului*”, iar potrivit alin. (7), „*Listele de substanțe stupefiante, psihotrope și de precursori se aprobă, se modifică și se completează de către Guvern*”.

Totodată, art. 134¹ alin. (9) din Codul penal definește circulația drogurilor ca incluzând „*orice operațiuni precum experimentarea, elaborarea, producerea (fabricarea), prepararea, cultivarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, deținerea, stocarea, păstrarea, livrarea, eliberarea, distribuția, expedierea, transportul, procurarea (cumpărarea), comercializarea, distrugerea, importul, exportul, utilizarea, promovarea acestora și alte activități conexe*”.

În ceea ce privește stabilirea proporției substanțelor stupefiante, art. 134¹ alin. (8) din Codul penal prevede că „*În cazul sustragerii, însușirii, extorcării sau al altor acțiuni ilegale cu droguri, precursori, etnobotanice sau analogi ai acestora, proporțiile acestora – mici, mari sau deosebit de mari – se determină conform cantităților mici, mari sau deosebit de mari stabilite de Guvern*”.

Sub aspectul proporțiilor, reperul juridic îl constituie *Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006 privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora*. Poziția nr. 13 din compartimentul I al Listei include heroina în categoria substanțelor narcotice, iar pentru heroină cantitatea de 0,01–2,5 g constituie proporții mari. Nota la Listă stabilește că „*cantitățile deosebit de mari de substanțe narcotice, psihotrope și precursori, care au fost depistate în circulație ilegală, se consideră cantitățile ce depășesc cantitățile mari*”.

Pe cale de consecință, raportată la limita maximă de 2,5 g pentru proporții mari, cantitatea de 2,55 g heroină depășește cu 0,05 g plafonul normativ al proporțiilor mari și intră în categoria *proporțiilor deosebit de mari*, în sensul art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal. Nu este vorba aici despre o apreciere valorică a gravității faptei, ci despre aplicarea unui criteriu cantitativ prestabilit de actul normativ care completează norma penală.

Faptul că respectivele cantități au fost stabilite în cadrul unor episoade succesive nu împiedică, în sine, aprecierea lor în ansamblu atunci când probele demonstrează că acestea reprezintă expresia aceleiași activități ilicite orientate spre înstrăinare. Practica judiciară a Curții Supreme de Justiție cunoaște situații în care cantitățile provenite din mai multe acte de procurare, păstrare și înstrăinare au fost cumulate în vederea stabilirii proporțiilor. Astfel, în cauza *Ira-1833/2019*, CSJ a reținut cantitatea totală de heroină rezultată din mai multe episoade

- 25,97 g, calculată prin însumarea cantităților individualizate, și a raportat cantitatea totală la Hotărârea Guvernului nr. 79/2006, calificând-o drept proporții deosebit de mari.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (2) este construită de legiuitor printr-o enumerare de *modalități normative alternative*. Norma nu cere realizarea simultană a tuturor operațiunilor enumerate; realizarea uneia dintre acestea, în condițiile scopului special prevăzut de lege, este aptă să consume componenta infracțiunii. În acest sens, practica CSJ a calificat infracțiunea prevăzută de art. 217¹ ca fiind o *infracțiune formală*, consumată din momentul realizării operațiunii ilicite prevăzute de norma de incriminare. În cauza *Ira-937/2018*, instanța supremă a reținut expres că infracțiunea de la art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) „s-a consumat din momentul realizării: producerii, preparării, extragerii, prelucrării, transformării, procurării, păstrării, expedierii, transportării, distribuirii și înstrăinării ilegale a substanțelor narcotice”.

În raport cu situația de fapt stabilită în prezenta cauză, modalitatea normativă cu cea mai pregnantă expresie probatorie este *înstrăinarea ilegală*. La 15 octombrie 2020, în jurul orei 16:00, investigatorul sub acoperire *****, aflându-se în automobilul „Suzuki Grand Vitara”, cu numărul de înmatriculare *****, a achiziționat, contra sumei de 1.800 lei, cinci pachetele cu substanță narcotică de la Sinelnicov Alexandr, care, potrivit situației de fapt stabilite în cauză, primise drogurile de la Ilișov Valeri. Expertiza nr. 34/12/1-R-3915 din 21 octombrie 2020 a identificat în acele pachetele 0,509 g heroină.

La 21 octombrie 2020, aproximativ la ora 15:45, Ilișov Valeri a transmis nemijlocit investigatorului sub acoperire ***** două pachetele de heroină, pentru suma de 1.200 lei, cantitatea fiind ulterior stabilită la 0,261 g. La 4 noiembrie 2020, aproximativ la ora 19:30, inculpatul a realizat o nouă transmitere, contra sumei de 1.200 lei, cantitatea de heroină fiind stabilită la 0,502 g. La 9 noiembrie 2020, aproximativ la ora 07:05, a avut loc o nouă transmitere către același investigator, contra sumei de 1.200 lei, cantitatea fiind stabilită la 0,313 g heroină.

Prin această succesiune obiectivă, scopul de înstrăinare nu este dedus exclusiv din cantitatea sau modul de ambalare a substanței, ci este confirmat de conduita concretă a inculpatului: transmiterea heroinei către o altă persoană în vederea comercializării și, ulterior, înstrăinarea nemijlocită a acesteia contra cost. Aceste acțiuni constituie manifestări obiective ale scopului urmărit și permit delimitarea conduitei de simpla deținere a drogurilor pentru consum propriu.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (2) Cod penal se caracterizează prin intenție directă și scop de înstrăinare. Prin scop înstrăinare se are în vedere scopul făptașului de a trecere în stăpânirea altei persoane a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora. Înstrăinarea se poate manifesta prin: vânzare, schimb, donare, dare cu împrumut, achitare a datoriei, etc. Relevantă pentru stabilirea scopului fiind atât cantitatea, cât și modul de păstrare și ambalare a substanței.

În prezenta cauză, valoarea probatorie a acestor elemente este considerabil mai mare, deoarece nu se rezumă la împrejurarea că heroina era împărțită în pachetele. Există *patru acte de*

transmitere contra cost documentate, cu sume distincte, date distincte, locuri determinate și cantități confirmate prin expertize. Aceste împrejurări nu doar sugerează existența scopului de înstrăinare, ci îi conferă o expresie faptică nemijlocită. În acest context, afirmații de genul, că drogurile ar fi fost deținute într-un alt scop sunt incompatibile cu succesiunea obiectivă a actelor documentate.

Aceeași concluzie rezultă și din declarațiile lui *****. Acesta a relatat în ședința de judecată că îl contacta telefonic pe Ilișov Valeri pentru a procura heroină, că inculpatul înțelegea formula codificată utilizată în discuții, că îi confirma posibilitatea achiziției, pregătea pachetele, iar uneori investigatorul se deplasa nemijlocit la domiciliul acestuia din *****. Martorul a mai declarat un fapt cu relevanță deosebită pentru analiza scopului: *înainte de colaborarea sa cu poliția, existaseră deja situații în care cumpărase heroină de la Ilișov Valeri.*

În ceea ce privește păstrarea, la 9 noiembrie 2020, în urma percheziției efectuate la domiciliul inculpatului din comuna *****, raionul Criuleni, au fost ridicate șase pliculețe din folie de staniol, introduse într-un pachetel de tip zip-lock, care conțineau 0,965 g heroină. În același context au fost depistate mijloace bănești, inclusiv suma de 1 850 lei provenită din achiziția de control. Acest episod are relevanță distinctă: el nu privește o substanță deja scoasă din posesia inculpatului prin vânzare, ci o cantitate care se afla încă în sfera sa de posesie, fiind astfel aptă să demonstreze modalitatea normativă a *păstrării*.

În privința transportării, materialele cauzei stabilesc utilizarea automobilului „Suzuki Grand Vitara”, cu numărul de înmatriculare *****, aparținând inculpatului. Automobilul a fost ridicat la 9 noiembrie 2020 și recunoscut ca corp delict. Transportarea se definește prin deplasarea substanței narcotice dintr-un loc în altul, inclusiv în interiorul aceleiași localități, prin orice mijloc de transport.

În ceea ce privește distribuirea, aceasta presupune repartizarea substanțelor narcotice către mai multe persoane sau în mai multe locuri, în vederea înstrăinării ulterioare de către persoanele care le primesc. În circumstanțele cauzei, această modalitate se manifestă prin transmiterea heroinei de către Ilișov Valeri lui Sinelnicov Alexandr, care, la 15 octombrie 2020, a înstrăinat-o ulterior investigatorului sub acoperire *****, contra sumei de 1 800 lei. Faptul transmiterii celor cinci pachetele este confirmat de declarațiile martorului *****, de materialele măsurii speciale de investigație și de raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-3915 din 21 octombrie 2020, care a stabilit masa substanței stupefiante - 0,509 g heroină. În acest episod, Sinelnicov nu a reprezentat destinatarul final al substanței, ci persoana prin intermediul căreia aceasta a fost transmisă mai departe, împrejurare care permite examinarea conduitei inculpatului și prin prisma modalității normative a distribuirii. Celelalte trei episoade, din 21 octombrie, 4 noiembrie și 9 noiembrie 2020, în care Ilișov a transmis nemijlocit heroina investigatorului sub acoperire, contra unor sume de bani, constituie acte de înstrăinare ilegală, iar nu de distribuire în sensul menționat.

În ceea ce privește episodul din 15 octombrie 2020, instanța menține delimitarea deja făcută în analiza probelor: *transmiterea nemijlocită către Poidolov a fost efectuată de Sinelnicov Alexandr*. Condamnarea acestuia prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 3 februarie 2021, f.d.2–14, vol. II, confirmă existența episodului și rolul lui Sinelnicov în transmiterea nemijlocită, însă vinovăția lui Ilișov pentru această faptă rezultă numai în măsura în care legătura dintre acesta și substanța transmisă este confirmată prin probele administrate în prezenta cauză.

Un element material distinct îl constituie depistarea la 9 noiembrie 2020 a bancnotei de 200 lei, seria *****, în automobilul lui Ilișov, bancnotă identificată ca făcând parte din mijloacele bănești marcate utilizate la achiziția din 4 noiembrie 2020. Împrejurarea este consemnată în procesul-verbal de percheziție a automobilului, f.d.203–205, vol. I. Această probă nu este utilizată ca dovadă autonomă a întregii activități imputate, ci ca element material de legătură între o operațiune de înstrăinare documentată și bunul bănesc aflat ulterior în posesia inculpatului.

Scopul de înstrăinare reprezintă un element subiectiv special al componenței prevăzute de art. 217¹ alin. (2) Cod penal. El nu se confundă cu intenția generală de a efectua o operațiune asupra unei substanțe narcotice. Persoana trebuie să urmărească transmiterea acesteia unei alte persoane.

Art. 17 Cod penal stabilește: „*Se consideră că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conștient, survenirea acestor urmări.*”

În cazul art. 217¹ alin. (2), intenția dobândește o configurație finalistă determinată de însuși textul normei: operațiunea asupra drogului trebuie să fie săvârșită *în scop de înstrăinare*, iar alternativ, norma incriminează înstrăinarea ilegală realizată efectiv.

În prezenta cauză, existența scopului special nu este dedusă dintr-o simplă presupunere asupra intențiilor inculpatului și nici din simpla posesie a heroinei. Ea se desprinde din caracterul concret al conduitei: substanța era divizată în pachetele, era disponibilă pentru transmitere, a fost efectiv transmisă în mai multe rânduri, iar transmițerile au fost urmate de primirea unor sume de bani. La 15 octombrie 2020, suma solicitată pentru substanța transmisă de Sinelnicov a fost de 1.800 lei, iar la 21 octombrie, 4 noiembrie și 9 noiembrie 2020 au fost remise câte 1.200 lei.

Aceste împrejurări exteriorizează o voință orientată nu spre simpla păstrare a drogului, ci spre *scoaterea lui din sfera de posesie a inculpatului și transmiterea către alte persoane*. În acest punct, scopul special nu mai reprezintă o deducție abstractă, ci rezultă din materializarea succesivă a conduitei urmărite.

În mod particular, modul de ambalare dobândește relevanță atunci când este examinat împreună cu transmițerile efective. Doctrina subliniază că, la stabilirea scopului de înstrăinare, pot prezenta relevanță cantitatea substanței, modul de păstrare, divizarea în doze și existența persoanelor cărora drogul urma să le fie transmis. Aceste împrejurări nu constituie fiecare în

parte o prezumție a scopului, însă pot forma, prin coroborare, suportul probator pentru concluzia privind orientarea voinței făptuitorului.

În aceeași logică se înscriu discuțiile purtate cu investigatorul și expresia codificată „3 kg de cartofi”. Semnificația acestei expresii nu poate fi desprinsă din sensul ei literal și nu constituie, singură, dovada scopului de înstrăinare. Relevanța sa rezultă numai din contextul comunicațional și din concordanța cu actele materiale ulterioare, în care solicitările referitoare la droguri au fost urmate de procurări efective.

Forma vinovăției este, astfel, intenția directă. Ilișov Valeri, potrivit conduitei stabilite, a cunoscut natura substanței pe care o deținea și o transmitea, a cunoscut caracterul ilegal al operațiunilor efectuate și a urmărit trecerea acesteia în posesia altor persoane. În ceea ce privește scopul special, conduita materială demonstrează că transmiterea heroinei nu a reprezentat un rezultat accidental al deținerii, ci finalitatea către care erau orientate operațiunile asupra substanței.

Pentru stabilirea modului în care trebuie privite cele patru episoade de înstrăinare, prezintă relevanță art. 30 alin. (1) Cod penal, potrivit căruia: *„Se consideră infracțiune prelungită fapta săvârșită cu intenție unică, caracterizată prin două sau mai multe acțiuni infracționale identice, comise cu un singur scop, alcătuind în ansamblu o infracțiune.”* Alin. (2) stabilește că *„Infracțiunea prelungită se consumă din momentul săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni infracționale.”*

În speță, între episoadele din 15 octombrie, 21 octombrie, 4 noiembrie și 9 noiembrie 2020 există o legătură temporală apropiată, identitate a obiectului material, omogenitate a conduitei și aceeași finalitate, transmiterea ilegală a heroinei altor persoane. Cele trei transmiteri directe au fost realizate către același investigator, în schimbul unor sume de bani, iar episodul din 15 octombrie se înscrie, potrivit probelor reținute, în aceeași activitate de circulație a heroinei, fiind realizat prin intermediul lui Sinelnicov Alexandr.

Instanța constată că aceste elemente demonstrează unitatea intenției și a scopului urmărit, iar episoadele descrise reprezintă acțiuni succesive componente ale unei infracțiuni prelungite, realizate în cadrul aceleiași rezoluții infracționale. Ceea ce conferă unitate juridică faptelor nu este simpla apropiere în timp, ci existența unei concepții infracționale unice, în cadrul căreia acțiunile succesive constituie realizări parțiale ale aceleiași finalități.

Subiectul infracțiunii și responsabilitatea - Ilișov Valeri întrunește condițiile generale ale subiectului infracțiunii. Art. 21 alin. (1) Cod penal prevede: *„Sînt pasibile de răspundere penală persoanele fizice responsabile care, în momentul săvârșirii infracțiunii, au împlinit vârsta de 16 ani.”* Vârsta inculpatului și datele sale personale, consemnate în partea introductivă a sentinței, exclud orice problemă referitoare la condiția de vârstă.

În ceea ce privește responsabilitatea, art. 22 Cod penal definește această stare ca fiind capacitatea persoanei de a înțelege caracterul prejudiciabil al faptei și de a-și manifesta voința și de a-și dirija acțiunile. Raportul de expertiză judiciară psihiatrică nr. 202136S0032 din 29 aprilie 2021 este relevant în această materie. Concluziile sale nu pot fi însă utilizate pentru a demonstra

în mod autonom intenția de înstrăinare. Discernământul și intenția reprezintă planuri juridice distincte: primul privește capacitatea psihică a persoanei de a răspunde penal, în timp ce cea de-a doua privește conținutul concret al voinței sale în momentul săvârșirii faptei.

Raportând situația de fapt stabilită la exigențele art. 52 și art. 113 Cod penal, instanța constată că acțiunile inculpatului Ilișov Valeri întrunesc semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 217¹ alin. (2) Cod penal, în varianta agravată prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, și califică fapta drept *circulație ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, manifestată prin procurarea, păstrarea, transportarea și distribuirea ilegală a acestora, săvârșită în proporții deosebit de mari*, în redacția legii în vigoare la data comiterii faptelor.

În aceste condiții, instanța reține că soluția procesuală corespunzătoare situației de fapt și de drept stabilite este condamnarea lui Ilișov Valeri, nefiind identificate temeuri legale pentru pronunțarea unei sentințe de achitare. În continuare, instanța va proceda la individualizarea pedepsei, cu luarea în considerare a criteriilor și circumstanțelor prevăzute de lege.

VI. INDIVIDUALIZAREA PEDEPSEI:

Potrivit art. 61 Cod penal, *”(1) Pedepsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.”*

Conform art. 75 alin. (1) și (2) Cod penal, *”(1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.”*

În acest context, instanța reține că infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, în redacția legii în vigoare la data comiterii faptelor, este sancționată cu închisoare de la 7 la 15 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități pe un termen de la 2 la 5 ani. Având în vedere caracterul intenționat al infracțiunii și limita maximă

a pedepsei principale prevăzute de norma de incriminare, care depășește 12 ani închisoare, fapta se atribuie categoriei infracțiunilor deosebit de grave, în conformitate cu art. 16 alin. (5) Cod penal.

Instanța subliniază că stabilirea pedepsei nu poate fi rezultatul unei operațiuni aritmetice raportate exclusiv la categoria infracțiunii sau la maximul sancțiunii, după cum nici încadrarea faptei în categoria infracțiunilor deosebit de grave nu constituie, prin ea însăși, un argument suficient pentru aplicarea unei pedepse apropiate de limita maximă. În acest cadru, instanța va aprecia gradul concret de pericol social al faptei, prin raportare la modalitatea de comitere, caracterul și intensitatea activității infracționale, scopul urmărit, precum și la circumstanțele care caracterizează persoana inculpatului.

Această abordare corespunde și orientărilor expuse în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție „*Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*”, prin care s-a explicat că instanța trebuie să aplice pedeapsa în strictă conformitate cu prevederile Părții generale și speciale ale Codului penal, examinând cumulativ caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, motivul și scopul acțiunilor, persoana vinovatului și influența pedepsei asupra corectării acestuia. Plenul a accentuat, de asemenea, că concluziile instanței referitoare la circumstanțele care influențează individualizarea trebuie să fie motivate și raportate la datele concrete ale cauzei.

În aprecierea gravității concrete a infracțiunii, instanța reține natura substanței stupefiante, caracterul succesiv al acțiunilor de circulație ilegală, perioada în care acestea au fost desfășurate, cantitatea de droguri implicată și scopul urmărit de inculpat. Aceste elemente, în ansamblu, reflectă gradul de pericol social al conduitei infracționale și constituie repere relevante pentru individualizarea pedepsei.

Sub aspectul persoanei inculpatului, instanța reține că Ilișov Valeri, în vârstă de 70 de ani la momentul pronunțării sentinței, este pensionar, dar continuă să activeze în calitate de muncitor în cadrul *****. Are studii medii incomplete, este divorțat și nu are persoane la întreținere.

Vârsta înaintată constituie un element relevant în procesul individualizării pedepsei, însă nu atrage automat incidența circumstanței atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. k) Cod penal. În lipsa unor date care să confirme o afectare gravă a inculpatului ori o povară deosebită a pedepsei determinată de vârstă, aceasta va fi apreciată în cadrul caracterizării generale a persoanei sale.

Totodată, actele dosarului confirmă că inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru. Deși expertiza psihiatrică nr. 202136S0032 din 29 aprilie 2021 a stabilit diagnosticul de „Tulburare organică de personalitate”, aceasta a confirmat păstrarea discernământului și a capacității de a-și dirija acțiunile. În consecință, nu există temei pentru reținerea unei responsabilități reduse sau a circumstanței atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. d) Cod penal.

Referitor la circumstanța agravantă prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal, indicată în rechizitoriu, instanța constată că aceasta nu poate fi reținută, întrucât antecedentele penale ale

inculpatului Ilișov Valeri sunt stinse. În plus, în dezbaterile judiciare, acuzatorul de stat a menționat expres că nu au fost stabilite circumstanțe agravante. În acest sens, prin decizia din 28 decembrie 2017, dosarul nr. 1ra-1666/2017, Curtea Supremă de Justiție a statuat că reținerea circumstanțelor agravante presupune inclusiv susținerea acestora de către acuzatorul de stat în dezbaterile judiciare. În consecință, instanța nu va reține agravanta respectivă la individualizarea pedepsei.

Instanța subliniază că neregnoașterea vinovăției și contestarea acuzației reprezintă manifestări ale dreptului la apărare și nu pot fi apreciate în defavoarea inculpatului. Totodată, în lipsa recunoașterii vinovăției, nu sunt întrunite condițiile pentru reținerea circumstanței atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal.

În cadrul criteriului referitor la persoana celui vinovat, prevăzut de art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța ia în considerare vârsta actuală a inculpatului, faptul că acesta continuă să desfășoare o activitate profesională, precum și lipsa evidenței narcologice și psihiatrice. Aceste date sunt relevante pentru individualizarea pedepsei, fără a constitui, în circumstanțele cauzei, temeiuri suficiente pentru reținerea unor circumstanțe atenuante.

Individualizând pedeapsa, instanța pune în balanță aceste date personale cu gravitatea concretă a faptei, caracterul succesiv al acțiunilor de înstrăinare, natura substanței și scopul material urmărit. Repetarea operațiunilor de transmitere a heroinei și păstrarea unei cantități suplimentare la domiciliu impun o pedeapsă privativă de libertate, însă lipsa circumstanțelor agravante reținute și datele personale favorabile nu justifică orientarea sancțiunii spre limita superioară solicitată de acuzare.

În aceste condiții, instanța apreciază că pedeapsa de *9 (nouă) ani închisoare* asigură un echilibru între gravitatea concretă a infracțiunii și particularitățile persoanei inculpatului, răspunzând cerințelor de proporționalitate și individualizare prevăzute de lege.

În ceea ce privește pedeapsa complementară, instanța consideră justificată aplicarea privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități legate de circulația și gestionarea substanțelor narcotice ori psihotrope. Specificul infracțiunii, caracterul succesiv al operațiunilor de înstrăinare și implicarea unui intermediar justifică stabilirea acestei interdicții pe un termen de 5 (cinci) ani, ca măsură menită să prevină implicarea inculpatului Ilișov Valeri în activități de aceeași natură.

În concluzie, instanța subliniază că pedeapsa penală nu urmărește răzbunarea, represaliile sau provocarea unei suferințe inculpatului, ci realizarea scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal: corectarea și reeducarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Pedeapsa stabilită reprezintă o reacție juridică la fapta comisă, dozată în raport cu gravitatea acesteia și cu particularitățile persoanei inculpatului, astfel încât să păstreze un just echilibru între necesitatea protejării valorilor sociale și respectarea demnității umane.

În temeiul art. 72 alin. (4) Cod penal, coroborat cu art. 385 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală și art. 197 alin. (1) Cod de executare, instanța stabilește executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

VII. MĂSURA PREVENTIVĂ ȘI COMPUTAREA DURATEI AFLĂRII ÎN DETENȚIE

În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat a solicitat aplicarea în privința inculpatului Ilișov Valeri a măsurii preventive sub formă de arestare preventivă, până la rămânerea definitivă a sentinței, precum și includerea în termenul pedepsei a perioadei în care acesta s-a aflat în stare de reținere, arest preventiv și arest la domiciliu, începând cu 9 noiembrie 2020 și până la 7 mai 2021.

Din actele cauzei se stabilește că, în privința lui Ilișov Valeri, prin încheierea Judecătoriei *****, sediul Ciocana, din 11 noiembrie 2020, a fost aplicat arestul preventiv, cu începere de la 9 noiembrie 2020, ora 07:25, până la 9 decembrie 2020, ora 07:25 (f.d.29–38, vol. IV). Ulterior, măsura a fost prelungită prin încheierea din 8 decembrie 2020 până la 8 ianuarie 2021 (f.d.52–60, vol. IV), prin încheierea din 5 ianuarie 2021 până la 7 februarie 2021 (f.d.66–74, vol. IV), prin încheierea din 5 februarie 2021 până la 9 martie 2021 (f.d.88–96, vol. IV), iar prin încheierea din 5 martie 2021 până la 8 aprilie 2021 (f.d.102–107, vol. IV). Prin încheierea Judecătoriei *****, sediul Ciocana, din 29 martie 2021, arestul preventiv a fost înlocuit cu arest la domiciliu, începând cu 29 martie 2021, ora 14:30, până la 7 mai 2021, ora 07:25 (f.d.120–125, vol. IV).

În ceea ce privește măsura preventivă pentru perioada de după pronunțarea sentinței, instanța reține că art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală impune indicarea în dispozitivul sentinței de condamnare a *„dispoziției privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă”*. Această măsură are o finalitate procesuală distinctă de măsurile preventive aplicate în cursul urmăririi penale și al judecării cauzei. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 129 din 13 septembrie 2022, a explicat că măsura prevăzută de art. 395 alin. (1) pct. 5) CPP urmărește asigurarea executării sentinței de condamnare până la dobândirea caracterului definitiv, iar nu prevenirea riscurilor procesuale reglementate de art. 176 CPP.

Având în vedere natura infracțiunii pentru care inculpatul este condamnat, caracterul deosebit de grav al acesteia și caracterul efectiv privativ de libertate al pedepsei stabilite, instanța consideră justificată aplicarea arestării preventive până la rămânerea definitivă a sentinței, în scopul asigurării executării hotărârii judecătorești. Această concluzie nu se întemeiază pe absența inculpatului de la ședințele de judecată, întrucât acesta a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, ci pe necesitatea asigurării executării sentinței pronunțate.

Referitor la computarea perioadei de privare de libertate, art. 88 alin. (3) din Codul penal prevede că *„Timpul aflării persoanei sub arest preventiv până la judecarea cauzei se include în termenul închisorii, calculându-se o zi pentru o zi”*. În același timp, art. 395 alin. (1) pct. 4) din Codul de procedură penală prevede obligația instanței de a dispune computarea *„reținerii, arestării preventive sau arestării la domiciliu”*.

În privința arestului la domiciliu, instanța are în vedere dezlegarea dată de Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție prin încheierea din 1 aprilie 2025, pronunțată în dosarul nr. 1ra-

1023/2023, potrivit căreia arestul la domiciliu reprezintă o măsură preventivă care face parte din perioada totală de privare de libertate și urmează a fi inclus în calculul termenului total al pedepsei, nefiind justificată excluderea acestei perioade pentru motivul că art. 88 alin. (3) Cod penal nu o menționează expres.

În consecință, instanța dispune includerea în termenul pedepsei cu închisoarea a întregii perioade în care inculpatul Ilișov Valeri s-a aflat în stare de reținere, arest preventiv și arest la domiciliu, începând cu 9 noiembrie 2020, ora 07:25, până la 7 mai 2021, ora 07:25, perioadă care constituie 179 de zile calendaristice.

VIII. CORPURILE DELICTE

La soluționarea chestiunii privind corpurile delictelor, instanța pornește de la dispozițiile art. 93 alin. (2) pct. 3) din Codul de procedură penală, potrivit cărora elementele de fapt pot fi constatate prin intermediul corpurilor delictelor, precum și de la prevederile art. 158 alin. (1) din același cod, care definesc această categorie de mijloace materiale de probă.

Potrivit art. 158 alin. (1) CPP, *„Corpuri delictelor sînt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvîrșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.”*

Totodată, art. 159 alin. (1) CPP prevede că *„Corpurile delictelor se anexează la dosar și se păstrează în dosar sau se păstrează în alt mod prevăzut de lege”*, iar alin. (6) al aceluiași articol stabilește că *„Corpurile delictelor și alte obiecte ridicate se păstrează pînă ce soarta lor nu va fi soluționată prin hotărîre definitivă a organului de urmărire penală sau a instanței.”*

În ceea ce privește modul de asigurare a păstrării acestora, art. 160 alin. (1) CPP instituie obligația de a lua măsuri pentru prevenirea pierderii, deteriorării, alterării ori amestecului corpurilor delictelor, iar alin. (3) stabilește că, la transmiterea cauzei în care figurează corpuri delictelor, organul care primește cauza verifică prezența obiectelor anexate la dosar în conformitate cu datele menționate în documentul de însoțire, făcându-se mențiunea corespunzătoare despre rezultatul verificării.

În același timp, art. 372 alin. (1) CPP prevede că *„Corpurile delictelor prezentate de părți pot fi examinate în orice moment al cercetării judecătorești”*, iar alin. (2) al normei menționate stabilește că *„Corpurile delictelor care nu pot fi aduse în sala de ședință pot fi examinate, dacă este necesar, la locul aflării lor.”*

La soluționarea cauzei în fond, art. 162 alin. (1) CPP impune instanței obligația de a se pronunța asupra corpurilor delictelor, prevăzând, între altele, că obiectele a căror circulație este interzisă urmează a fi predate instituțiilor respective sau nimicite, iar banii și celelalte valori dobândite pe cale criminală ori asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului.

Aceste dispoziții instanța le aplică prin raportare la natura fiecărui obiect, la împrejurările în care a fost ridicat, la actul prin care a fost recunoscut în calitate de corp delict și la regimul juridic concret al păstrării sale.

În cauza examinată au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive și transmise spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delictive a DGUP a IGP următoarele cantități de heroină: 0,509 grame, predată benevol de investigatorul sub acoperire Poidolov Alexandr, conform chitanței nr. ***** din 5 noiembrie 2020 (f.d.101–102, vol. I); 0,261 grame, predată benevol de același investigator, conform chitanței nr. ***** (f.d.120–121, vol. I); 0,502 grame, predată benevol de același investigator, conform chitanței nr. ***** din 18 ianuarie 2021 (f.d.134–135, vol. I); 0,313 grame, predată benevol de același investigator, conform chitanței nr. ***** din 24 noiembrie 2020 (f.d.150–151, vol. I); și 0,965 grame, depistată în cadrul percheziției efectuate la domiciliul inculpatului Ilișov Valeri, conform chitanței nr. ***** din 24 noiembrie 2020 (f.d.192–193, vol. I).

Natura stupefiantă a substanțelor și cantitățile acestora au fost stabilite prin rapoartele de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-3915 din 21 octombrie 2020, nr. 34/12/1-R-4029 din 20 noiembrie 2020, nr. 34/12/1-R-4232 din 7 decembrie 2020, nr. 34/12/1-R-4291 din 13 noiembrie 2020 și nr. 34/12/1-R-4292 din 13 noiembrie 2020. Potrivit concluziilor acestora, a fost stabilită identitatea chimică a substanțelor prezentate spre examinare, acestea fiind identificate drept heroină, iar cantitatea totală constituind 2,55 grame.

În privința cantităților de 0,261 grame, 0,502 grame, 0,313 grame și 0,965 grame de heroină, transmise spre păstrare conform chitanțelor nr. *****, nr. *****, nr. ***** și, respectiv, nr. *****, instanța dispune nimicirea acestora după rămânerea definitivă a sentinței, în conformitate cu art. 162 alin. (1) pct. 2) CPP, care prevede că „*obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite*”.

Cât privește cantitatea de 0,313 grame de heroină, transmisă spre păstrare conform chitanței nr. ***** din 24 noiembrie 2020, instanța constată că, potrivit actelor cauzei, aceasta urma să se afle în camera de păstrare a corpurilor delictive a DGUP a IGP, însă la momentul examinării cauzei corpul delict nu a fost identificat. Potrivit art. 159 alin. (6), art. 160 alin. (2) și art. 162 alin. (1) CPP, corpurile delictive se păstrează până la soluționarea definitivă a sorții lor, iar instanța urmează să se pronunțe asupra acestora la soluționarea cauzei. Totodată, art. 372 alin. (2) CPP, în interpretarea reținută de Curtea Constituțională în DCC nr. 156 din 22 noiembrie 2022, permite examinarea corpului delict la locul aflării sale, dacă aceasta este necesară. Lipsa prezentării fizice în ședință a acestui corp delict nu infirmă, prin ea însăși, concluziile rapoartelor de expertiză judiciară, întocmite în urma examinării substanțelor, și nici actele procesuale prin care au fost consemnate operațiunile de ridicare și transmitere a acestora spre examinare. Natura substanțelor și cantitățile stabilite prin expertiză au fost apreciate în cadrul analizei probelor referitoare la faptele imputate inculpatului, distinct de problema ulterioară a păstrării și a destinației materiale a ambalajelor, de aceia și în privința cantității de 0,313 grame de heroină,

transmisă spre păstrare conform chitanței nr. ***** din 24 noiembrie 2020, instanța va dispune nimicirea acesteia după rămânerea definitivă a sentinței.

În partea ce ține de cantitatea de 0,509 grame de heroină, transmisă spre păstrare conform chitanței nr. ***** din 5 noiembrie 2020, nu urmează a face obiectul unei noi măsuri de dispoziție în prezenta cauză, întrucât nimicirea acesteia a fost deja dispusă prin sentința Judecătoriei ***** , sediul Buiucani, din 3 februarie 2021.

În cadrul percheziției efectuate la domiciliul inculpatului Ilișov Valeri a fost depistat telefonul mobil de model „NOKIA”, cu nr. IMEI ***** și cartela SIM nr. ***** , transmis spre păstrare conform chitanței nr. ***** din 22 noiembrie 2020, actele fiind anexate la f.d.194–195, vol. I.

Cu privire la telefonul mobil, instanța observă că telefonul de model „NOKIA”, IMEI ***** , cu cartela SIM nr. ***** , ridicat în cadrul percheziției la domiciliu, a fost folosit de inculpat în realizarea activității infracționale. Întrucât acesta a servit la săvârșirea infracțiunii, instanța va dispune nimicirea lui, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 1) CPP, coroborat cu art. 106 alin. (2) lit. a) din Codul penal.

Cât privește mijloacele bănești, instanța constată că suma de 5.400 lei, obținută de inculpat din comercializarea substanțelor stupefiante, constituie venit rezultat din infracțiune și este pasibilă confiscării speciale, în temeiul art. 106 alin. (1) și alin. (2) lit. b) din Codul penal. Din această sumă se deduc cei 1.550 lei deja transmiși Serviciului Fiscal de Stat (f.d.218-219, vol. I), astfel încât confiscarea prin echivalent va viza diferența de 3.850 lei.

Cu referire la automobilul de model „Suzuki Grand Vitara”, cu numărul de înmatriculare ***** , instanța reține că acesta a fost ridicat de la Ilișov Valeri prin procesul-verbal de ridicare din 9 noiembrie 2020 (f.d.207, vol. I), recunoscut în calitate de corp delict și ulterior supus sechestrului prin încheierea judecătorului de instrucție din 10 iunie 2021, fiind transmis la păstrare specializată a Ministerului Afacerilor Interne (f.d.208, 210, 213–215, vol. I).

Din materialele cauzei rezultă că automobilul aparține inculpatului și a fost utilizat la 15 octombrie 2020 de către Sinelnicov Alexandr pentru deplasarea la locul unde acesta a înstrăinat investigatorului sub acoperire cinci pachetele cu heroină, contra sumei de 1.800 lei. Procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație - achiziția de control din 16 octombrie 2020 consemnează deplasarea lui Sinelnicov Alexandr cu automobilul respectiv la locul tranzacției (f.d.76–77, vol. I), iar declarațiile investigatorului sub acoperire confirmă că, anterior întâlnirii, Ilișov Valeri îi comunicase că la locul convenit se va prezenta o altă persoană cu automobilul său. Aceste date, coroborate cu celelalte probe administrate, confirmă utilizarea efectivă a automobilului în contextul episodului din 15 octombrie 2020.

Instanța nu ignoră această legătură dintre automobil și activitatea infracțională, însă consideră necesar să delimiteze constatarea utilizării de fapt a bunului de întrunirea condițiilor legale pentru aplicarea măsurii de siguranță a confiscării speciale. Recunoașterea unui obiect în calitate de corp delict nu atrage, prin ea însăși, confiscarea sa. Pentru aplicarea acestei măsuri

trebuie stabilit că bunul se încadrează în una dintre categoriile prevăzute de art. 106 alin. (2) din Codul penal, iar măsura este justificată și proporțională în raport cu scopul urmărit.

În acest sens, art. 106 alin. (2) lit. a) din Codul penal supune confiscării speciale bunurile *„utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni”*. Această dispoziție urmează a fi interpretată în coroborare cu art. 98 alin. (1) din Codul penal, potrivit căruia *„Măsurile de siguranță au drept scop înlăturarea unui pericol și preîntâmpinarea săvârșirii faptelor prevăzute de legea penală”*. Rezultă că măsura confiscării speciale nu are un caracter automat și nu poate fi aplicată exclusiv pentru că un bun a fost folosit, într-o anumită împrejurare, în legătură cu activitatea infracțională.

Totodată, art. 162 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală prevede că *„uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite”*. Această dispoziție procesuală reglementează destinația corpurilor delictive la soluționarea cauzei, însă calificarea unui bun drept unealtă a infracțiunii și aplicarea confiscării speciale presupun verificarea condițiilor de drept material prevăzute de art. 106 din Codul penal. În caz contrar, orice bun folosit incidental în contextul săvârșirii unei infracțiuni ar deveni automat pasibil confiscării, indiferent de rolul său concret și de consecințele patrimoniale ale măsurii.

În cauza de față, utilizarea automobilului este confirmată în mod concret în episodul din 15 octombrie 2020, când Sinelnicov Alexandr s-a deplasat cu acesta la locul întâlnirii cu investigatorul sub acoperire și a realizat transmiterea heroinei. Totuși, probele care documentează celelalte trei operațiuni de înstrăinare, din 21 octombrie, 4 noiembrie și 9 noiembrie 2020, indică transmiterea nemijlocită a substanțelor de către inculpat, în contextul deplasărilor investigatorului la domiciliul acestuia, fără ca automobilul să fie individualizat ca mijloc utilizat la realizarea acestor tranzacții. De asemenea, materialele cauzei nu demonstrează că automobilul ar fi fost modificat, adaptat sau prevăzut cu spații speciale destinate ascunderii ori transportării drogurilor și nici că ar fi constituit un mijloc fără de care activitatea infracțională reținută în ansamblu nu ar fi putut fi realizată.

Instanța are în vedere, în această privință, dezlegările Curții Supreme de Justiție din decizia nr. 1ra-1838/2023 din 11 septembrie 2025, prin care s-a examinat tocmai problema confiscării unui automobil utilizat în contextul unor tranzacții cu heroină. În acea cauză, instanța supremă a reținut că simpla utilizare a unui automobil obișnuit în cadrul unei operațiuni de înstrăinare a drogurilor nu justifică automat confiscarea acestuia. Curtea a subliniat necesitatea stabilirii unei legături reale și indispensabile între bun și infracțiune, precum și a aplicării unui test de proporționalitate, cu examinarea rolului efectiv al automobilului, a eventualei sale adaptări pentru activitatea ilicită, a dreptului de proprietate și a valorii bunului. S-a reținut, de asemenea, că confiscarea nu poate fi dispusă prin simpla trimitere la art. 106 din Codul penal, fără explicarea modului în care măsura servește scopului preventiv și fără justificarea proporționalității ingerinței în dreptul de proprietate.

Aceeași abordare se desprinde și din recursul în interesul legii nr. 4-1ril-5/2019 al Curții Supreme de Justiție, în care s-a evidențiat că rolul mijlocului de transport trebuie examinat în raport cu realizarea laturii obiective a infracțiunii, nefiind suficientă o utilizare marginală a acestuia, fără o contribuție efectivă la realizarea acțiunilor incriminate. În acest cadru, instanța trebuie să verifice dacă automobilul a fost folosit ca instrument efectiv al conduitei infracționale, dacă a avut un rol determinant și dacă măsura confiscării este justificată prin prisma scopului legitim urmărit.

Aplicând aceste repere la circumstanțele concrete ale cauzei, instanța constată că automobilul a facilitat deplasarea lui Sinelnicov Alexandr la locul întâlnirii din 15 octombrie 2020, însă această împrejurare nu demonstrează, prin ea însăși, că autovehiculul a constituit un instrument indispensabil al întregii activități infracționale imputate lui Ilișov Valeri. Infracțiunea de circulație ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare putea fi realizată și prin alte modalități de deplasare sau transmitere, iar celelalte episoade reținute în cauză confirmă că înstrăinarea heroinei s-a realizat și fără utilizarea automobilului respectiv. Nu s-a demonstrat nici că automobilul ar fi fost special pregătit pentru activitatea ilicită ori că ar fi fost destinat în mod stabil și predominant acestei activități.

În plus, deși automobilul este indicat în actele cauzei ca aparținând inculpatului, materialele examinate nu oferă date suficiente privind valoarea sa de piață, stare tehnică sau alte elemente patrimoniale care să permită evaluarea concretă a sarcinii impuse proprietarului prin confiscare. Acest aspect are relevanță pentru aprecierea proporționalității, întrucât confiscarea integrală a unui mijloc de transport obișnuit reprezintă o ingerință substanțială în dreptul de proprietate, iar gravitatea infracțiunii, deși importantă, nu dispensează instanța de obligația de a examina raportul dintre scopul preventiv urmărit și consecințele măsurii asupra proprietarului.

În conformitate cu art. 46 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, *„Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.”* Această garanție impune ca măsura să fie aplicată în limitele și cu respectarea condițiilor stabilite de lege, inclusiv a principiului proporționalității, astfel cum acesta rezultă și din art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv în cauza *Andonoski v. fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei*, hotărârea din 17 septembrie 2015, s-a subliniat necesitatea menținerii unui just echilibru între interesul general și protecția dreptului individual de proprietate în materia confiscării mijloacelor de transport.

Instanța reține că măsura confiscării speciale nu constituie o sancțiune suplimentară aplicată automat pentru gravitatea infracțiunii, ci o măsură de siguranță care trebuie să răspundă scopului său preventiv. În circumstanțele prezentei cauze, confiscarea automobilului „Suzuki Grand Vitara” ar depăși ceea ce este necesar pentru atingerea acestui scop, având în vedere că utilizarea sa este individualizată probatoriu în contextul unui singur episod de înstrăinare prin intermediul lui Sinelnicov Alexandr, că nu s-a demonstrat adaptarea automobilului pentru

activitatea infracțională și că nu a fost stabilită contribuția sa indispensabilă la realizarea ansamblului faptelor imputate.

În aceste condiții, instanța apreciază că nu sunt întrunite suficiente temeiuri pentru aplicarea confiscării speciale a automobilului în temeiul art. 106 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Codul penal. Solicitarea acuzatorului de stat privind confiscarea acestuia urmează a fi respinsă, iar, în temeiul art. 385 alin. (1) pct. 12) din Codul de procedură penală, se impune ridicarea sechestrului aplicat asupra automobilului și restituirea acestuia proprietarului legal, după rămânerea definitivă a sentinței, în lipsa unui alt temei legal de menținere a măsurii asigurătorii.

Instanța precizează că soluția privind neconfiscarea automobilului nu afectează constatarea utilizării sale în episodul din 15 octombrie 2020 și nici aprecierea probatorie a acestei împrejurări în stabilirea rolului inculpatului în activitatea infracțională. Ea privește exclusiv condițiile suplimentare necesare pentru aplicarea măsurii de siguranță a confiscării speciale și concluzia că, în circumstanțele concrete ale cauzei, o asemenea ingerință patrimonială nu ar respecta exigența proporționalității.

IX. CHELTUIELILE JUDICIARE

Potrivit art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală, *„Cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.”*

În conformitate cu art. 227 alin. (2) pct. 1) din același Cod, cheltuielile judiciare cuprind sumele *„plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali”*. Totodată, în redacția actuală a normei, la pct. 2^a sunt incluse și sumele *„cheltuite pentru efectuarea expertizei judiciare și pentru alte servicii aferente acesteia”*.

Potrivit art. 227 alin. (3) din Codul de procedură penală, *„Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.”*

Regimul recuperării acestor cheltuieli este reglementat de art. 229 din Codul de procedură penală. Astfel, alin. (1) stabilește că *„Cheltuielile de judecată sunt suportate de condamnat sau de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temei de nereabilitare ori sunt trecute în contul statului.”* Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, *„Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare”,* cu excepțiile expres prevăzute de lege pentru anumite cheltuieli aferente interpreților, traducătorilor și apărătorilor care acordă asistență juridică garantată de stat. Alin. (3) prevede că *„Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.”*

Conform actelor justificative aferente expertizelor judiciare efectuate în prezenta cauză, cheltuielile constituie: 2.800 lei pentru raportul nr. 34/12/1-R-3915 din 21 octombrie 2020 (f.d.95, vol. I), 1.680 lei pentru raportul nr. 34/12/1-R-4029 din 20 noiembrie 2020 (f.d.113, vol. I), 1.680 lei pentru raportul nr. 34/12/1-R-4232 din 7 decembrie 2020 (f.d.129, vol. I), 1.680 lei pentru raportul nr. 34/12/1-R-4291 din 13 noiembrie 2020 (f.d.144, vol. I), 2.800 lei pentru

raportul nr. 34/12/1-R-4292 din 13 noiembrie 2020 (f.d.186, vol. I), 7.905,50 lei pentru raportul de expertiză judiciară psihiatrico-legală nr. 202136S0032 din 29 aprilie 2021 (f.d.10, vol. II) și 1.078 lei pentru raportul de expertiză psihiatrico-legală nr. 2021135A0130 din 18 martie 2021, efectuate în condiții de staționar în privința inculpatului Ilișov Valeri *****. Valoarea cumulată a cheltuielilor aferente acestor expertize constituie 19.623,50 lei.

Necesitatea efectuării expertizelor asupra substanțelor ridicate rezultă din obiectul investigațiilor dispuse în cursul urmăririi penale, acestea fiind indispensabile pentru identificarea naturii substanțelor și determinarea cantității lor prin metode de specialitate. Totodată, expertizele psihiatrico-legale efectuate în condiții de staționar în privința lui Ilișov Valeri au urmărit elucidarea aspectelor referitoare la starea sa psihică, relevante pentru examinarea cauzei. Prin natura și finalitatea lor, aceste investigații au constituit acte procesuale necesare administrării și verificării probatoriului, iar costurile aferente se circumscriu categoriei cheltuielilor judiciare prevăzute de art. 227 din Codul de procedură penală.

La individualizarea obligației de recuperare a acestor cheltuieli, instanța are în vedere și prevederile art. 229 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, care permit obligarea condamnatului la recuperarea cheltuielilor judiciare, dar și eliberarea totală sau parțială de la plata acestora în cazurile expres prevăzute de lege.

Din datele privind persoana inculpatului rezultă că acesta este pensionar, dar activează în calitate de muncitor în cadrul *****, nu are persoane la întreținere și, potrivit propriilor declarații, obține venituri salariale. În materialele examinate nu au fost identificate probe care să confirme insolabilitatea sa ori existența unor persoane aflate la întreținerea sa a căror situație materială ar putea fi afectată substanțial prin recuperarea cheltuielilor judiciare. Simpla calitate de pensionar nu constituie, în sine, temei pentru eliberarea de la plata acestora, în absența unor date concrete care să demonstreze incidența condițiilor prevăzute de art. 229 alin. (3) din Codul de procedură penală.

În aceste circumstanțe, având în vedere necesitatea efectuării expertizelor în scopul administrării și verificării probatoriului, relevanța concluziilor acestora pentru soluționarea cauzei, precum și lipsa unor date care să justifice aplicarea prevederilor art. 229 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanța consideră întemeiată obligarea inculpatului Ilișov Valeri ***** la recuperarea cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea celor șapte expertize, în quantum total de 19.623,50 lei.

În conformitate cu prevederile art. 382, 384-385, 389, 392-395, 397 și 400-402 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

A H O T Ă R Ă T :

Se recunoaște vinovat *Ilișov Valeri ****** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, în redacția aplicabilă la data săvârșirii faptei, și, în baza acestei norme, i se stabilește pedeapsa de 9 (nouă) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip *închis*, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități legate de circulația substanțelor narcotice sau psihotrope pe un termen de 5 (cinci) ani.

În privința lui *Ilișov Valeri ****** se aplică măsura preventivă sub formă de arestare preventivă, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

În termenul pedepsei cu închisoarea aplicate lui *Ilișov Valeri ****** se include perioada aflării acestuia în stare de reținere, arest preventiv și arest la domiciliu, începând cu 9 noiembrie 2020, ora 07:25, până la 7 mai 2021, ora 07:25.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea a se calcula din momentul reținerii efective a condamnatului în vederea executării pedepsei stabilite prin prezenta sentință.

În temeiul art. 106 alin. (1) și alin. (2) lit. b) din Codul penal, în redacția aplicabilă faptelor, se dispune confiscarea specială prin echivalent, de la *Ilișov Valeri ******, a contravalorii bunurilor rezultate din infracțiune și care nu au fost recuperate în natură, în sumă de 3.850 (trei mii opt sute cincizeci) lei, cu trecerea acestei sume în proprietatea statului.

În temeiul art. 162 alin. (1) pct. 4) din Codul de procedură penală, se dispune trecerea în venitul statului a mijloacelor bănești în sumă totală de 1.550 (una mie cinci sute cincizeci) lei, transmise spre păstrare Serviciului Fiscal de Stat.

Se respinge solicitarea acuzatorului de stat privind confiscarea specială a automobilului de model „Suzuki Grand Vitara”, cu numărul de înmatriculare *****.

După rămânerea definitivă a sentinței, se dispune ridicarea sechestrului aplicat asupra automobilului de model „Suzuki Grand Vitara”, cu numărul de înmatriculare *****, și restituirea acestuia proprietarului legal, *Ilișov Valeri ******, în lipsa unui alt temei legal de menținere a măsurii asigurătorii.

Corpurile delict: substanțele stupefiante de tip heroină, transmise spre păstrare conform chitanțelor nr. ***** din 18 ianuarie 2021 și nr. ***** din 24 noiembrie 2020, precum și telefonul mobil de model „Nokia”, cu IMEI *****, împreună cu cartela SIM cu numărul ***** anexate la materialele cauzei penale, precum și corpul delict transmis spre păstrare conform chitanței nr. ***** din 24 noiembrie 2020, aflat în camera de păstrare a corpurilor delict a DGUP a IGP, de nimicit după rămânerea definitivă a sentinței.

Corpul delict: cantitatea de 0,509 grame de heroină, transmisă spre păstrare conform chitanței nr. ***** din 5 noiembrie 2020, a cărei nimicire a fost dispusă prin sentința Judecătoriei ***** sediul Buiucani, din 3 februarie 2021, nu se supune unei noi măsuri de dispoziție în prezenta cauză.

Se încasează de la *Ilișov Valeri ******, în beneficiul statului, cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare în prezenta cauză, în sumă totală de 19.623,50 (nouăsprezece mii șase sute douăzeci și trei lei și 50 bani).

Sentința integrală pronunțată în ședință de judecată publică la data de 2 octombrie 2026.

Sentința poate fi atacată cu apel în Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile din momentul pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Criuleni.

Președintele ședinței,

judecătorul

/semnătura/

Romina Țurcan

Copia justă

Confirmă judecătorul

Romina Țurcan